

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

- ΣΧΟΛΗ : ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
- ΤΜΗΜΑ : ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

• ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ – ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΟΥ ΝΟΥΣΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

- ΓΚΟΥΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- ΦΥΝΤΡΙΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
- ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

- Δ. ΡΟΥΜΠΙΝ

ΑΘΗΝΑ 2014

Περιεχομενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣΕΛ.4

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....ΣΕΛ.7

ΤΑ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.....ΣΕΛ.11

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΕΛ.14

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ Α/ΦΩΝ ΝΟΥΣΙΑΣΕΛ.15

ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
.....ΣΕΛ.19

ΧΑΡΤΕΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣΣΕΛ.21

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ.....ΣΕΛ.24

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ.....ΣΕΛ.27

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΦΑΣΕΙΣ.....ΣΕΛ.45

Φ.Ε.Κ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ.....ΣΕΛ.48

ΣΧΕΔΙΑ Β ΦΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΟΥ (1953).... ΣΕΛ.49

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗΣΕΛ.53

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ.ΣΕΛ.57

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΥΛΙΚΩΝΣΕΛ.66

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣΣΕΛ.69

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΟΨΕΩΝΣΕΛ.76

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ ΣΕΛ..82

ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣΣΕΛ.88

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ.....ΣΕΛ.104

ΚΑΤΟΨΕΙΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣΕΛ.108

ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΑ.....ΣΕΛ.111

ΠΡΟΣΘΕΤΑΣΕΛ.121

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣΕΛ.124

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το κτίριο που μελετάμε παρακάτω είναι το βυρσοδεψείο Νούσια στην περιοχή των σφαγείων , με έτος ίδρυσης το 1907 . Η παρούσα εργασία αποτελείται από δυο κατά βάση θεματικές ενότητες , την ανάλυση αρχικά και την πρόταση, σε δεύτερο επίπεδο της συντήρησης , αποκατάστασης και επανάχρησης του πρώην βυρσοδεψείο Νούσια .

Το πρώτο μέρος αποτελείται από τα κεφάλαια 1-7 , όπου αναφέρονται ορισμένα στοιχεία για την βιομηχανία της Ελλάδας και συγκεκριμένα της Θεσσαλονίκης των αρχών του περασμένου αιώνα και στην συνέχεια παραθέτονται στοιχεία για τον ιδιαίτερο εκείνο κλάδο της βυρσοδεψίας και στην ακμή που κάποτε αυτός γνώρισε . Ακολουθεί περαιτέρω ανάλυση γύρω από το βυρσοδεψείο Νούσια αλλά και με τις χρήσεις , τα ύψη και τις χρονολογίες των κτιρίων της περιοχής, έπειτα από επιτόπια ερευνά και καταγραφή ώστε να σχηματίσουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα γύρω από το κτίριο και την περιοχή όπου αυτό βρίσκεται . Οι φάσεις ατές διαχωρίζονται με βάση τα τοιχεία που βρεθήκαν κατά την εξέλιξη αυτής της εργασίας και έπειτα από δική μας κρίση και συμπεράσματα που βγήκαν από την μελέτη της δομής και την μορφολογία του κτιρίου . Ακόλουθη η κατασκευαστική δομή του του κτιρίου , με φωτογραφικό υλικό και κατασκευαστικές λεπτομερές στα σημεία όπου κρίθηκε απαραίτητο για την καλύτερη κατανόηση του κτιρίου. Κλείνοντας το πρώτο μέρος της ανάλυσης παραθέτουμε την παθολογία του κτιρίου , αξιολογώντας τις φθορές που υπέστη όλα τα χρόνια .

Το δεύτερο μέρος ακολουθεί ως συνέπεια της ανάλυσης και καταγραφής όλων των παραπάνω στοιχείων που είναι απαραίτητα για την εξασφάλιση τόσο μιας νέας χρήσης στο κτίριο , όσο και της σωστής αντιμετώπισης του ως ένα διατηρητέο βιομηχανικό κτίριο . Καταρχήν , στην επιλογή του κτιρίου σημαντικό ρολό έπαιξε η θέση του καθώς ανήκει στην ζώνη των βιομηχανικών κτισμάτων των όρων του 20^{ου} αιώνα , και βρίσκεται στην είσοδο της πολύ από τα δυτικά . Η θέση επόμενος του πρώην βυρσοδεψείου Νούσια σε σχέση με την πολύ της Θεσσαλονίκης καθιστά αναγκαία την αποκατάσταση αυτού του κτιρίου , ακριβώς επειδή διανύουμε μια χρονική περίοδο οπή γίνετε προσπάθεια χρησιμοποίησης του κτιριακού αποθέματος της παλαιάς βιομηχανικής ζώνης με σκοπό να στεγαστούν σε αυτή σύγχρονες λειτουργίες που θα

της ξαναδώσουν ζωή . Επιχειρήσαμε λοιπόν την ανάδειξη του πρώην βυρσοδεψείου μέσω μιας νέας χρήσης σεβόμενοι πάντα την ιστορία και τον χαρακτήρα του σημαντικού αυτού βιομηχανικού μνημείου .

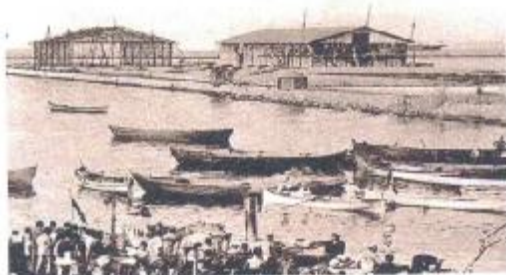
ΜΕΡΟΣ Α : ΑΝΑΛΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΙΣΤΟΡΙΚΑ

- **ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ**
- **ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Κατά τους τελευταίους χρόνους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η Θεσσαλονίκη, η οποία εξελισσόταν σε σημαντική οικονομική δύναμη, υφίσταται τις προσπάθειες εξευρωπαϊσμού της Αυτοκρατορίας. Στη Θεσσαλονίκη οι επεμβάσεις για να εκσυγχρονιστεί η πόλη συνοψίζονται στην κατασκευή σιδηροδρομικού δικτύου, στο λιμάνι και στις εγκαταστάσεις του (εικ. 1), στην κατεδάφιση μεγάλου μέρους των τειχών, στην επέκταση της πόλης και, τέλος, στη διάνοιξη μεγάλων οδικών αρτηριών¹. Η κατεδάφιση των τειχών και η κατασκευή προκυμαίας αποτελούν τη σημαντικότερη πολεοδομική επέμβαση την εποχή της Τουρκοκρατίας. Επιτράπηκε με αυτό τον τρόπο η σύνδεση της πόλης με το λιμάνι και τους σιδηροδρομικούς σταθμούς και η επέκταση της προς τα ανατολικά. Το 1871 πραγματοποιήθηκε η σιδηροδρομική γραμμή που συνέδεε την πόλη με τα Σκόπια, με αυστριακά κεφάλαια να ελέγχουν

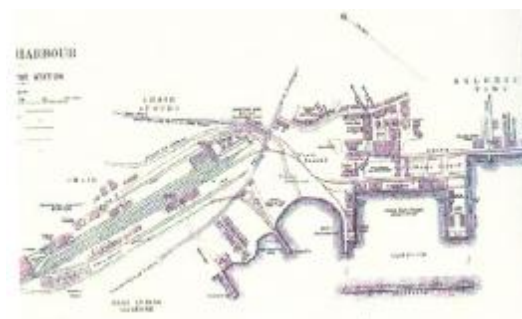

Εικ. 1

τη γραμμή. Στη συνέχεια, το 1888 έγινε η σύνδεση με το Βελιγράδι και πέντε χρόνια αργότερα με το Μοναστήρι και το 1895-1896 με την Κωνσταντινούπολη.

Ο σταθμός που κατασκευάστηκε το 1870 ήταν του αρχιτέκτονα Arrigoni, ενώ στα 1912 κατασκευάστηκε και νέος επιβατικός σταθμός. Το λιμάνι τοποθετήθηκε στη δυτική πλευρά της παραλίας και γύρω

στο 1885 άρχισε η κατασκευή του από την «Εταιρεία Κατασκευής και Εκμετάλλευσης του Λιμένα Θεσσαλονίκης», ενώ έγιναν και οι απαραίτητες συνοδευτικές εγκαταστάσεις (αποθήκες κ.λ.π.). Το εργοστάσιο του γκαζιού που κατασκευάστηκε στα 1890 παρείχε φωτισμό και την απαραίτητη κινητήρια δύναμη για τα μικρά εργοστάσια.

Εικ.2

Από το 1890 σώζεται στο αρχείο του Ο.Υ.Θ., ένα σχέδιο για την εγκατάσταση αγωγών και φρεατίων στο οποίο μπορούμε να διακρίνουμε τις πρώτες βιομηχανικές μονάδες ανάμεσα στη θάλασσα και στη σιδηροδρομική γραμμή. Μεταξύ αυτών των μονάδων μπορούμε να διακρίνουμε ένα σαπωνοποιείο πριν το Μπεχτσινάρ (κήποι των Πριγκίπων) και τρία βυρσοδευεία. Γενικά οι περιοχές όπου συγκεντρώνονταν τα βιομηχανικά κτίρια ήταν το λιμάνι (εικ. 2), η περιοχή που εκτεινόταν κατά μήκος της οδού 26ης Οκτωβρίου, οι Αμπελόκηποι και ο Επτάλοφος, αλλά και ανατολικά στην περιοχή των Μύλων Αλλατίνη.

Γεγονός ήταν πάντως, ότι ήδη από το 1873 λειτουργούσαν σε πλήρη ακμή τα νηματουργεία Ι. Σαιας(εικ. 3), τα κεραμεία αδελφών Αλλατίνη από το 1880 και ο ομώνυμος μύλος από το 1850 περίπου. Ακόμα λειτουργούσαν τα νηματουργεία Τόρρες και Μιζραχή (1886), το ζυθοποιείο Όλυμπος των Αλλατίνη, Φερναντεζ και Μιζραχή (1882 - 1892), Ακολούθησε το1907 η ίδρυση των βυρσοδευείων Θεσσαλονίκης των αδελφών Νούσια (εικ. 4). Λειτουργούσε ακόμα το ζυθοποιείο/παγοποιείο Νάουσα των Γεωργιάδου, Λόγγου, Τσίτση και Πλαστήρα. Αργότερα, στα 1920, οι ζυθοποιοί της πόλης ενώθηκαν και τέθηκαν κάτω από την κυριαρχία της αθηναϊκής εταιρίας Φιξ (εικ. 5).

Εικ.3

Εικ.4

Εικ.5

Εικ. 6

Το 1915 ο Ελ. Βενιζέλος έδωσε την άδεια να χρησιμοποιήσουν την Θεσσαλονίκη οι σύμμαχοι, οπότε ως το 1916 αποβιβάστηκε στην πόλη μεγάλος αριθμός Άγγλων και Γάλλων στρατιωτών. Η παρουσία των δυνάμεων της Entente

προκάλεσε κάμψη στη βιομηχανία της πόλης λόγω έλλειψης μέσων μεταφοράς και πρώτων υλών. Μόνη εξαίρεση ήταν τα εργοστάσια ειδών διατροφής που χρησιμοποιήθηκαν από τους συμμάχους.

Η πυρκαγιά του 1917 αποτέλεσε τομή για την ιστορία της πόλης. Η φωτιά δεν έφτασε μέχρι το λιμάνι ή τον σιδηροδρομικό σταθμό και ούτε τα εργοστάσια υπέστησαν ζημιές, συνεχίζοντας έτσι τη λειτουργία τους. Το μοναδικό εργοστάσιο που καταστράφηκε ήταν το νηματουργείο Σαΐας το οποίο βρισκόταν στην προκουμιά της Θεσσαλονίκης.

Η πυρκαγιά του 1917 από τη μια, και η έλευση μικρασιατών προσφύγων από την άλλη, λίγα χρόνια μετά, άλλαξαν ριζικά την εικόνα και τη σύνθεση της πόλης. Ο ερχομός των προσφύγων (ανάμεσα τους και πολλοί εξειδικευμένοι εργάτες), καθώς επίσης και η κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε, θεωρούνται οι κύριοι

παράγοντες εκβιομηχάνισης της ελληνικής οικονομίας. Περί το 1923 λειτουργούσαν στην πόλη πολλές αξιόλογες

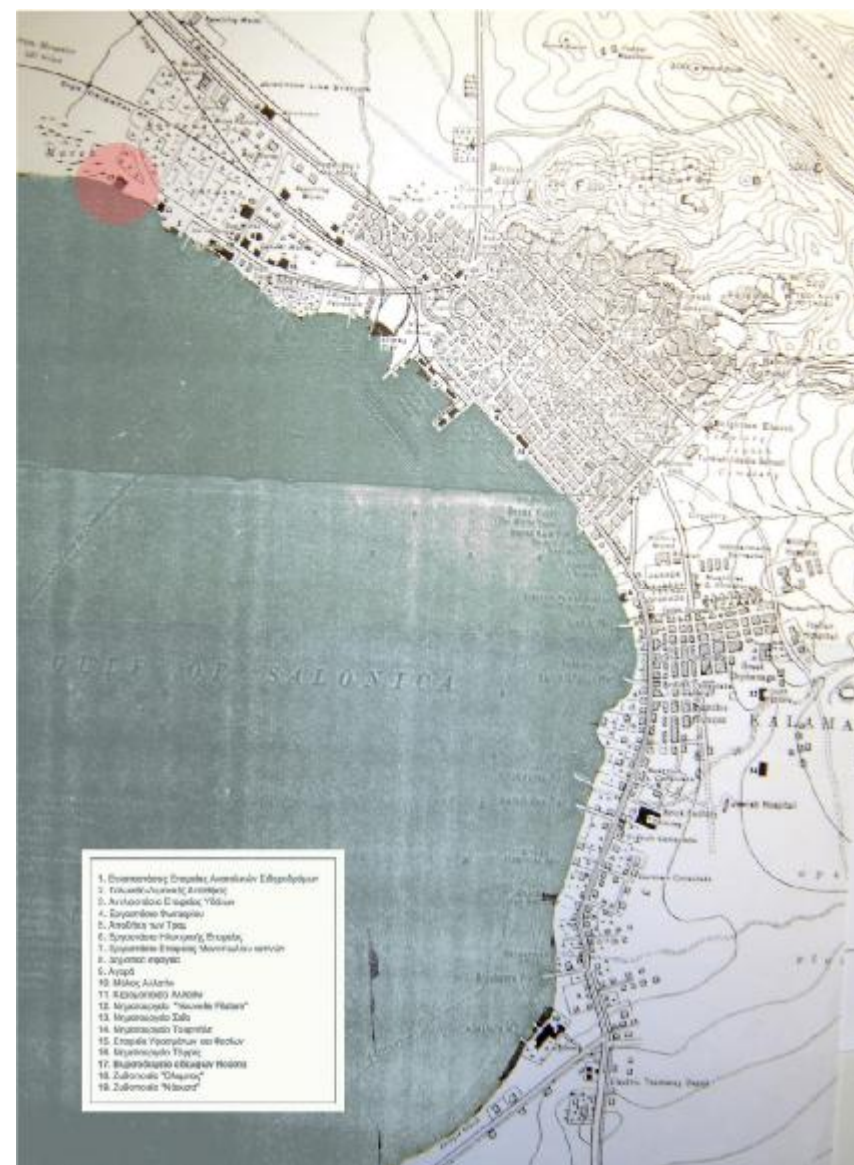
βιομηχανικές μονάδες όπως τα μακαρονοποιεία Κούσκουρα και Μόκα, Σ. Μπεραχά, Χατζηγιάννη και Βέρρου τα οποία αργότερα (1926) συγχωνεύτηκαν υπό την ονομασία ABEZ. Δραστηριοποιούνταν ακόμα τα ψυγεία Θεσσαλονίκης Χαριλάου, το βυρσοδεψείο των αδελφών Γεωργίου (εικ. 6) και λίγα χρόνια αργότερα το βυρσοδεψείο των αδελφών Μπένη (εικ. 7), ο κυλινδρόμυλος Χατζηγιαννάκη (ο γνωστός μας «Μύλος»). Σε αυτά προστέθηκαν και οι επιχειρήσεις που ιδρύθηκαν από τους πρόσφυγες, αυξάνοντας σημαντικά τον αριθμό τους (αφού μόνο τα κλωστοϋφαντουργεία ξεπερνούσαν τα 50).

Εικ.7

Μετά το 1929 όμως, η οικονομία της πόλης γνωρίζει κάμψη η οποία συσχετίζεται άμεσα με τις διεθνείς συνθήκες και την παγκόσμια κρίση (οικονομικό κραχ του 1929). Οι μεγαλύτεροι κλάδοι της βιομηχανίας την περίοδο του μεσοπολέμου ήταν η κλωστοϋφαντουργία και η επεξεργασία καπνού. Λίγο πριν το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Θεσσαλονίκη ήταν το μεγαλύτερο βιομηχανικό κέντρο της Βόρειας Ελλάδας με 428 μονάδες εκ των οποίων οι 139 ήταν πρώτου μεγέθους. Οι προσπάθειες για περαιτέρω ανάπτυξη διακόπηκαν από το ξέσπασμα του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Μεταπολεμικά, η θέση της Θεσσαλονίκης σε σχέση με εκείνη της Αθήνας χειροτέρευσε, κυρίως λόγω της κρατικής πολιτικής που ευνοούσε άλλα οικονομικά κέντρα.

ΧΑΡΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ 1909

περίπτωση αποτελεί το βυρσοδεψείο του Δ. Χριστοφορίδη το οποίο ιδρύθηκε από τον Π. Γουλανδρή το 1924 και αγοράστηκε από τον Δ. Χριστοφορίδη το 1927. Ήταν το πρώτο που χρησιμοποιούσε τη μέθοδο δέψης με χρώμιο και είχε ως κύρια δραστηριότητα του την κατασκευή αδιάβροχων. Το διάγραμμα οργάνωσης της παραγωγής του είχε μελετηθεί από ειδικό χημικό, τον Χ. Σωτηρόπουλο⁶. Το εργοστάσιο διέθετε πετρελαιοκινητήρες ισχύος 150 ίππων και απασχολούσε προσωπικό 30-60 ατόμων στα 1927. Το ίδιο έτος, η συνολική παραγωγή υπερέβαινε τις 600.000 οκάδες ενώ το επόμενο έτος έφτασε τις 750.000 οκάδες. Το βυρσοδεψείο αυτό βρισκόταν πιθανόν στους Αμπελόκηπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

- **ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ**
- **ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΟΥΣΙΑ**
- **ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΤΙΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ**
- **ΧΑΡΤΕΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ**

ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΦΙΕΣ

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ ΑΔΕΡΦΩΝ ΝΟΥΣΙΑ

Εικ. 9

Το πρώτο μεγάλο βυρσοδεψείο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (υπήρχαν άλλα τρία ήσσονος σημασίας) είναι τα «βυρσοδεψεία Θεσσαλονίκης» των αδελφών Νούσια στην συνοικία Τσαίρ. Το 1907 τα δυο αδέρφια από το Μοναστήρι ίδρυσαν το βυρσοδεψείο το οποίο ήταν η πιο απομακρυσμένη μονάδα επί της οδού 26ης Οκτωβρίου. Η ίδρυση του εργοστασίου θεωρήθηκε αρχικά τολμηρή ιδέα, καθώς ήταν η πρώτη μηχανοκίνητη μονάδα τέτοιου μεγέθους. Γρήγορα όμως τα δέρματα τους λόγω της υψηλής τους ποιότητας

κυριάρχησαν στην αγορά. Οι απασχολούμενοι εργάτες το 1907 ήταν μόνο 15 και η ετήσια παραγωγή του ήταν 120,000 χλγρ., σταδιακά όμως οι απασχολούμενοι έφτασαν τους 150 και το εργοστάσιο ήταν πλήρως εξοπλισμένο με μηχανή πτωχού αερίου 75 ίππων, η οποία έδινε την απαραίτητη κινητήρια δύναμη. Η επεξεργασία των δερμάτων γινόταν σύμφωνα με τις πιο σύγχρονες μεθόδους μέσω συνεχούς περιστροφικής κίνησης στις βαρέλες δέψεως με εκχυλίσματα δεσικών ουσιών τα οποία εισάγονταν από την Ευρώπη. Σημαντικό μέρος των προϊόντων που παρήγαγε, εξάγονταν στη Συρία, στην Αίγυπτο, στη Μ. Ασία και στην Αλβανία. Η παραγωγή έφθανε τα 300.000 κομμάτια και αποτελούνταν κυρίως από βακέτες, βιδέλα και σολοδέρματα.

Την εποχή που κατασκευάστηκε το εργοστάσιο, η θάλασσα απείχε μόλις 20 μέτρα και μπορούμε να υποθέσουμε ότι λόγω της επιμελημένης του όψης από τη θάλασσα (εικ. 9), η πρόσβαση των εμπορών γινόταν από αυτή την πλευρά (εκτός από τη διακίνηση των προϊόντων που γινόταν ούτως ή άλλως από τη θάλασσα). Την άποψη αυτή ενισχύει και το γεγονός ότι στα έγγραφα του οίκου απεικονίζεται το εργοστάσιο (αν και όχι πολύ ρεαλιστικά) από την πλευρά της θάλασσας.

Εικ. 10

Οι όψεις είναι διαμορφωμένες με εμφανή πλινθοδομή και στο κάτω μέρος της ανατολικής και της νότιας όψης υπάρχει διακόσμηση με σχιοτόπλακες (εικ. 10). Όσον αφορά στη διάταξη των ανοιγμάτων, με μια

πρώτη ματιά δίνεται η εντύπωση της απόλυτης συμμετρίας, στην πραγματικότητα όμως, υπάρχουν αποκλίσεις στη θέση, στο σχήμα και στις διαστάσεις των ανοιγμάτων.

Η διακόσμηση των όψεων γίνεται με την περίτεχνη διάταξη των πλίνθων περιμετρικά των ανοιγμάτων (εικ. 11), ενώ οι ακμές των όψεων τονίζονται με διακοσμητικές ταινίες και εμπλουτίζονται με γωνιακά διακοσμητικά στοιχεία σχήματος ανεστραμμένης πυραμίδας (εικ, 12) από οπτόπλινθους στην επάνω ζώνη του ορόφου.

Τα μορφολογικά στοιχεία του κτιρίου το εντάσσουν στο ρεύμα του εκλεκτικισμού και σε συνδυασμό με τα βυρσοδεψεία των αφών Γεωργίου και του Θ. Μπένη, είναι τα μοναδικά εργοστάσια δέρματος στη Θεσσαλονίκη που εντάσσονται σε ένα ευρωπαϊκό αρχιτεκτονικό ρεύμα.

Εικ.12

Εικ. 11

Εικ.13

Στο οικόπεδο υπάρχει μικρό διώροφο κτίριο (εικ. 13), περίπου της ίδιας χρονολογίας με το βυρσοδευείο και η αρχική του μορφή είχε στοιχεία από την παραδοσιακή αρχιτεκτονική των κατοικιών της εποχής του. Το κτίριο του βυρσοδευείου ήταν

αρχικά σε σχήμα Π ενώ στη δεύτερη φάση του (1935-1953) μετατράπηκε σε ορθογώνιο. Οι γενικές διαστάσεις του είναι 38Χ23μ. και είναι διώροφο, στεγασμένο με τρεις διρριχτες στέγες. Στο ισόγειο βρίσκονταν τα πιο βαριά μηχανήματα που εξυπηρετούσαν την κύρια φάση της επεξεργασίας. Στο χώρο αυτά, υπήρχαν τα ασβεστερά, οι λίμπες, οι βαρέλες και ο υπόλοιπος μηχανολογικός εξοπλισμός, ενώ στον όροφο στεγάζονταν το στεγνωτήριο, το βαφείο, γραφεία και χημείο (βλ. σχέδιο 27). Το φορτίο του υπερκείμενου ορόφου έφεραν, εκτός από την συμπαγή πλινθοδομή, ξύλινα υποστυλώματα εσωτερικά στο μεσαίο κλίτος (εικ. 15). Το 1935

αγοράστηκε από τον Γ. Χαραλαμπίδη και έως το 1953 προστέθηκε μια σειρά μικρότερων κτιρίων για να καλυφθούν οι νέες ανάγκες του εργοστασίου. Τα κτίρια που διαδοχικά

Εικ.14

κτίστηκαν, δεν έχουν κοινά μορφολογικά στοιχεία με το κυρίως κτίσμα, αντίθετα, αλλοιώνουν την εικόνα του. Είναι κατασκευασμένα από μπετόν και ανά περιόδους δέχτηκαν και αυτά αλλαγές για να αποκτήσει το εργοστάσιο κάθε

Εικ. 15

φορά τους αναγκαίους χώρους για την διαδικασία παραγωγής. Το κτίριο λειτουργούσε κανονικά ως βυρσοδευείο με την επωνυμία "Μακεδόνικη Βυρσοδεψία" ΕΠΕ έως τα τέλη της δεκαετίας του 1990 (εικ. 15-18). Στη συνέχεια, στους χώρους του στεγάστηκε παγοποιείο αλλά και άλλες βιοτεχνικές μονάδες, όπως χαλυβουργείο και υποδηματοποιείο⁶. Το κτίριο στο σεισμό της Κοζάνης το 1995 υπέστη

σοβαρές ζημιές αφού κατέρρευσε και ένα τμήμα της στέγης του μεσαίου κλίτους. Σήμερα σε τμήμα των χώρων του στεγάζεται η μουσική σκηνή "Υδρόγειος", μετά τη μελέτη που έγινε το 1994 από την Χ. Σαχανά και τον Δ. Κρασιώτη. Σήμερα ο μηχανολογικός του εξοπλισμός δε διασώζεται.

Εικ. 16 Τα δέρματα κρεμασμένα από την στέγη στο βάθος

Εικ .17 Το βάνιμο και το στέγνωμα των δερμάτων

Εικ 18 Βαρέλλα

ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Ο χαρακτήρας της περιοχής αλλάζει σταδιακά όσον αφορά τις νέες χρήσεις που εμφανίζονται στην περιοχή. Τα βυρσοδεψεία και γενικά τα μεγάλα εργοστάσια τείνουν να απομακρυνθούν, καθώς πλέον δεν ταιριάζουν στις χρήσεις που συγκεντρώνει η περιοχή. Δεν είναι λίγα τα βιομηχανικά κτίρια που έχουν μεταμορφωθεί σε κέντρα ψυχαγωγίας, όπως το συγκρότημα του Μύλου και της Βίλκας, αλλά και τα βυρσοδεψεία Μπένη, πολλές φορές εις βάρος της ταυτότητας των κτιρίων αυτών.

Όπως φαίνεται και στο χάρτη 3, πολλά είναι τα βυρσοδεψεία που δε βρίσκονται σε λειτουργία, ενώ ακόμη και αυτά που βρίσκονται σε λειτουργία σε λίγο καιρό θα κλείσουν οριστικά ή θα μεταφερθούν στη Σίνδο. Στην περιοχή υπάρχουν αρκετές βιοτεχνίες και υπηρεσίες, όπως το κτίριο του τελωνείου και της αστυνομίας ακριβώς απέναντι από το βυρσοδεψείο Νούσια. Επίσης, διακρίνουμε πολλά κτίρια που λειτουργούν ως αποθήκες, αρκετά όμως είναι και τα εμπορικό κέντρα και τα κτίρια γραφείων που κάνουν αισθητή την εμφάνισή τους στην περιοχή. Τα περισσότερα από τα βυρσοδεψεία κοντά στο γήπεδο του Θερμαϊκού είναι ευτελείς κατασκευές από λαμαρίνα των δεκαετιών 1970-1980 (βλ. εικ. 19) και καμία σχέση δεν έχουν με τα μεγαλοπρεπή κτίρια Νούσια, Γεωργίου και Μπένη. Τα τελευταία, σε συνδυασμό με ορισμένα ακόμη είναι τα μοναδικά δείγματα βυρσοδεψείων που αξίζουν να διατηρηθούν στο μέλλον ώστε να τους δοθεί μία νέα χρήση, σεβόμενη πάντα τον χαρακτήρα των κτιρίων αυτών.

Εικ.19

Η απομάκρυνση των εργοστασίων και ειδικότερα των βυρσοδεψείων από την περιοχή είναι αναγκαία, καθώς νέες χρήσεις έχουν προβλεφθεί για την περιοχή στο άμεσο μέλλον.

Εικ 20 Τα νέα κτίρια που έχουν κύριο ρόλο στην περιοχή

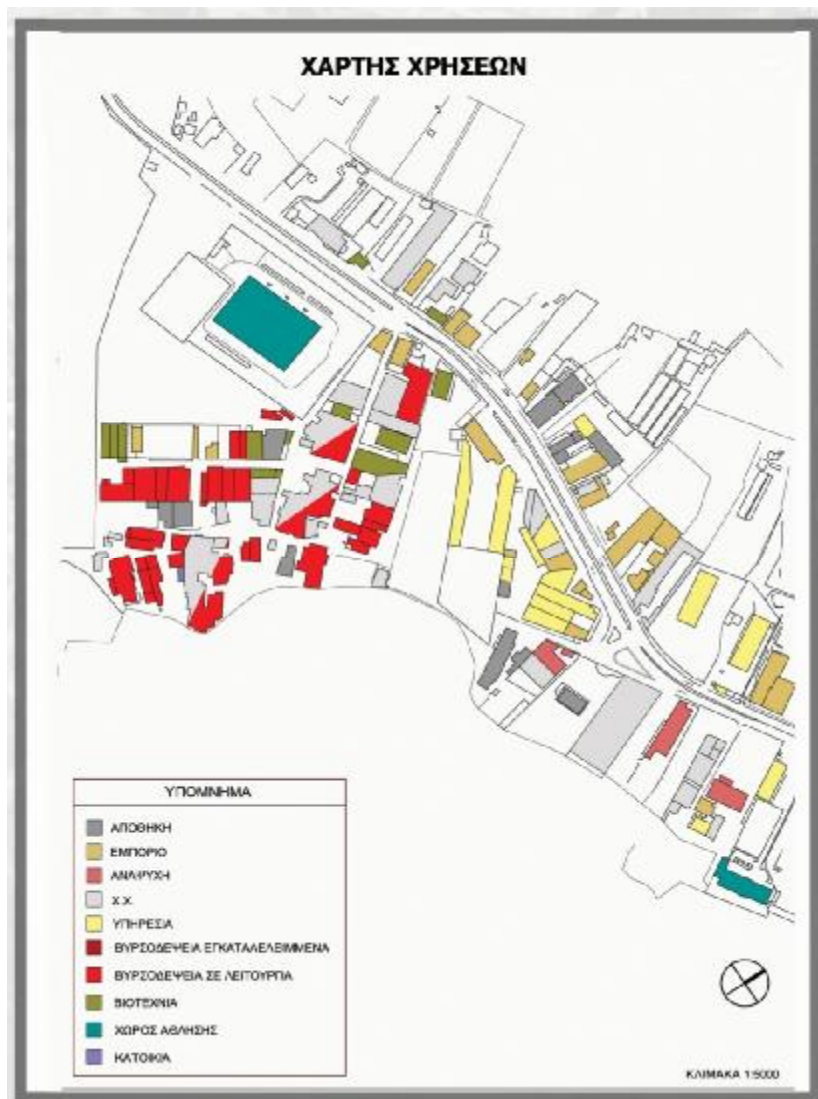
Εικ.21 Το εμπορικό κέντρο στην περιοχή των σφαγείων

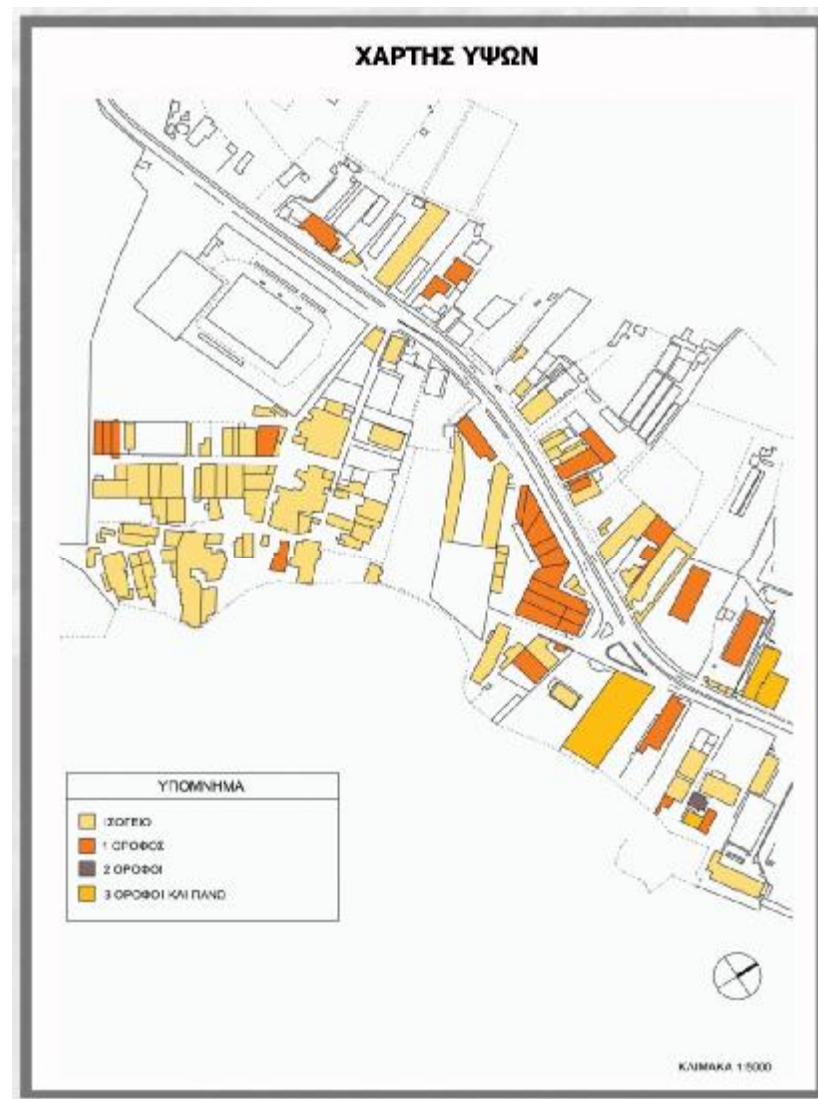
Το Βυρσοδεψείο Νούσια (με τον κόκκινο κύκλο στην αεροφωτογραφία του 2002) βρίσκεται σε μια περιοχή όπου συγκεντρώνεται πλήθος βιομηχανικών κτιρίων των αρχών του αιώνα. Με το πέρασμα των χρόνων όμως και τη σταδιακή αλλά συνεχή ανάπτυξη της πόλης προς τα έξω η "περιοχή των βυρσοδεψείων", όπως χαρακτηριστικά ονομάζεται, τείνει να εξαφανιστεί. Σήμερα όλες οι νέες βιομηχανικές μονάδες συγκεντρώνονται στο χώρο της ΒΙ.ΠΕ.Θ. λίγο έξω από τη Σινδό ενώ στην περιοχή μελέτης κάνουν την εμφάνισή τους κτίρια γραφείων και εμπορικά κέντρα με αποτέλεσμα να γίνεται επιτακτική η ανάγκη υιοθέτησης νέων χρήσεων από τα παλιά βιομηχανικά κτίρια, εν προκειμένω των βυρσοδεψείων Νούσια, Γεωργίου και Μπένη.

Η περιοχή ολοένα και μεταβάλλεται, διαφοροποιώντας ταυτόχρονα τη σχέση της με την πόλη αλλά και με τη θάλασσα. Η πόλη έχει επεκταθεί εκτοπίζοντας το εργοστάσιο πιο μακριά, ενώ το θαλάσσιο όριο έχει μεταβληθεί τόσο πολύ με αποτέλεσμα η άμεση γειτνίαση των παλιών εργοστασίων με τη θάλασσα, τώρα να φαντάζει αδύνατη. Μπροστά από το βυρσοδεψείο Νούσια όπως φαίνεται και στην αεροφωτογραφία, διακρίνεται το παλιό ίχνος της θάλασσας.

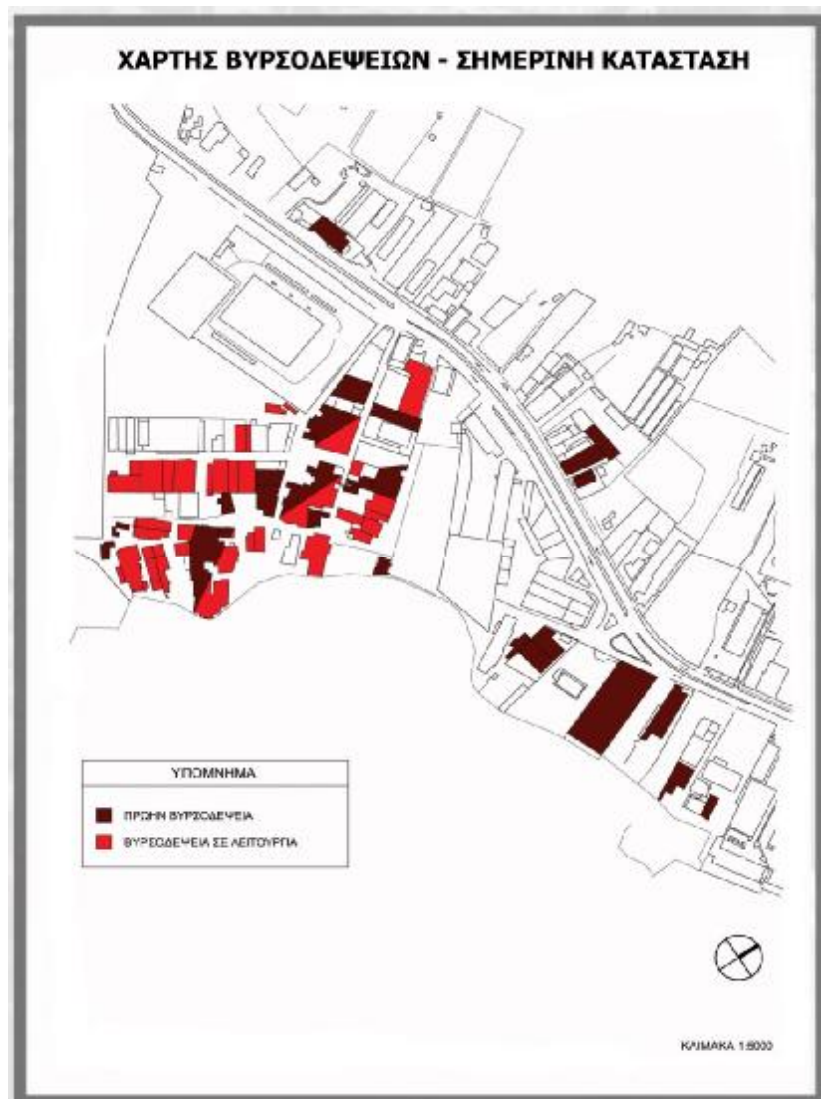
ΧΑΡΤΕΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

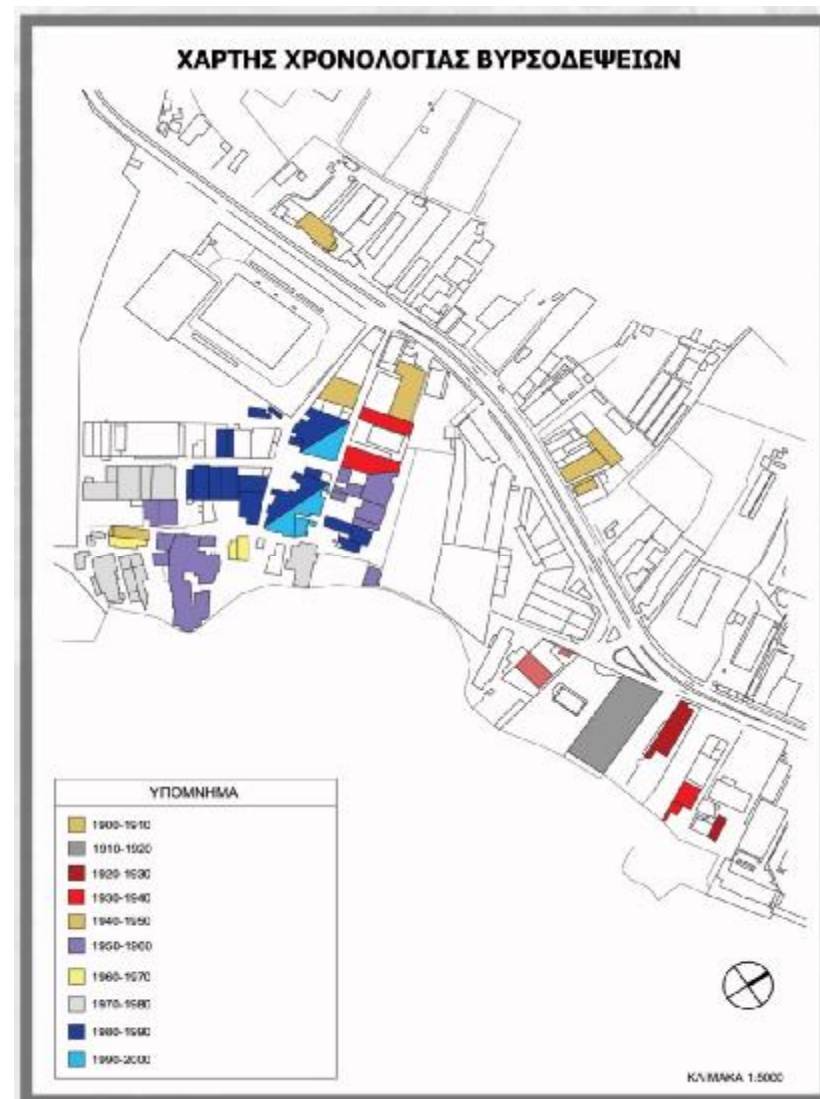
Χάρτης 1

Χάρτης 2

Χάρτης 3

Χάρτης 4

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Στις αρχές του 20ού αιώνα χτίστηκαν κοντά στο κτίριο των δημοτικών Σφαγείων τα τρία πρώτα βιομηχανικά βυρσοδεψεία της Θεσσαλονίκης: των αδερφών Νούσια, των αδερφών Γεωργίου και των αδερφών Μπένη. Ένα νέο κεφάλαιο ανοίγει στον τομέα της βυρσοδεψίας καθώς τα παραπάνω κτίρια αποτελούν τις πρώτες βυρσοδεψικές μονάδες ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής αξίας και ταυτόχρονα σημαντικά δείγματα εκλεκτικιστικής αρχιτεκτονικής. Στις όψεις τους εμφανίζονται κοινά μορφολογικά στοιχεία, όπως οριζόντιες και κάθετες συμμετρίες που διαμορφώνονται μέσω της ρυθμικής επανάληψης των ανοιγμάτων δίνοντας ένα μνημειακό χαρακτήρα στα εν λόγω κτίρια. Η αρχιτεκτονική των κτιρίων αυτών χαρακτηρίζεται από την εμφανή πλινθοδομή και τα

περίτεχνα διακοσμητικά στοιχεία στις όψεις που μεταφράζονται με τις διακοσμητικές κορνίζες των ανοιγμάτων, τις οριζόντιες ζώνες στο ύψος του ορόφου, τα οδοντωτά γείσα των στεγών και τα διακοσμητικά εκείνα στοιχεία που καθιστούν κάθε ένα από τα τρία

Εικ. 22

βυρσοδεψεία μοναδικά ως προς την αρχιτεκτονική τους σύνθεση.

Πιο συγκεκριμένα:

Το βυρσοδεψείο των αδερφών Γεωργίου ιδρύθηκε στα 1914 (εικ. 22) αποτελώντας το μεγαλύτερο εργοστάσιο - βυρσοδεψείο της περιοχής σε οικόπεδο το οποίο απείχε μόλις 50 μέτρα από το προγενέστερο βυρσοδεψείο του 1907, των αδερφών Νούσια. Οι όψεις του κτιρίου διαμορφώνονται από εμφανή πλινθοδομή όπως και στο βυρσοδεψείο Νούσια, οργανωμένες με μεγάλα ανοίγματα τα οποία είναι διακοσμημένα με περίτεχνες ταινίες.

Εικ. 23

Το βυρσοδεψείο των αδερφών Μπένη με έτος ίδρυσης στα 1924 (εικ. 23) κτίστηκε σε σχέδια του αρχιτέκτονα Φ. Παιονίδη. Τα τοξωτά ανοίγματα, η διακοσμητική ταινία της στέγης η προσεγγισμένη πύλη εισόδου και οι πολύχρωμοι υαλοπίνακες της θύρας της εισόδου συνέθεταν την ιδιαίτερη εικόνα των όψεων.

Όσον αφορά την τυπολογία, και τα τρία βυρσοδεψεία (Νούσια, Γεωργίου, Μπένη) είναι κτίρια απλής γεωμετρικά κάτοψης, διώροφα, με εξαίρεση αυτό του Γεωργίου. Η οργάνωση της παραγωγής γίνεται κυρίως γύρω από μεγάλους, ενιαίους χώρους στεγασμένους από δίρριχτες στέγες με ξύλινο φέροντα οργανισμό και επικάλυψη από κεραμίδια. Σε γενικές γραμμές, η διάταξη ενός βυρσοδεψείου ήταν τυπική και επιβαλλόταν από τη γραμμή παραγωγής και τη φύση της δουλειάς. Στο ισόγειο, στον

ενιαίο χώρο συγκεντρώνονταν τα βαριά μηχανήματα των αρχικών φάσεων της διαδικασίας και οι βαρέλες που αποτελούσαν και το πιο "βρώμικο" μέρος της εργασίας. Ο όροφος συγκέντρωνε χρήσεις των τελευταίων σταδίων παραγωγής, της μετάδεσης, δηλαδή της τελικής επεξεργασίας των δερμάτων. Χώροι όπως το βαφείο και τα στεγνωτήρια βρίσκονταν υποχρεωτικά στον όροφο (βλ. εικ. 24).

* *δ^

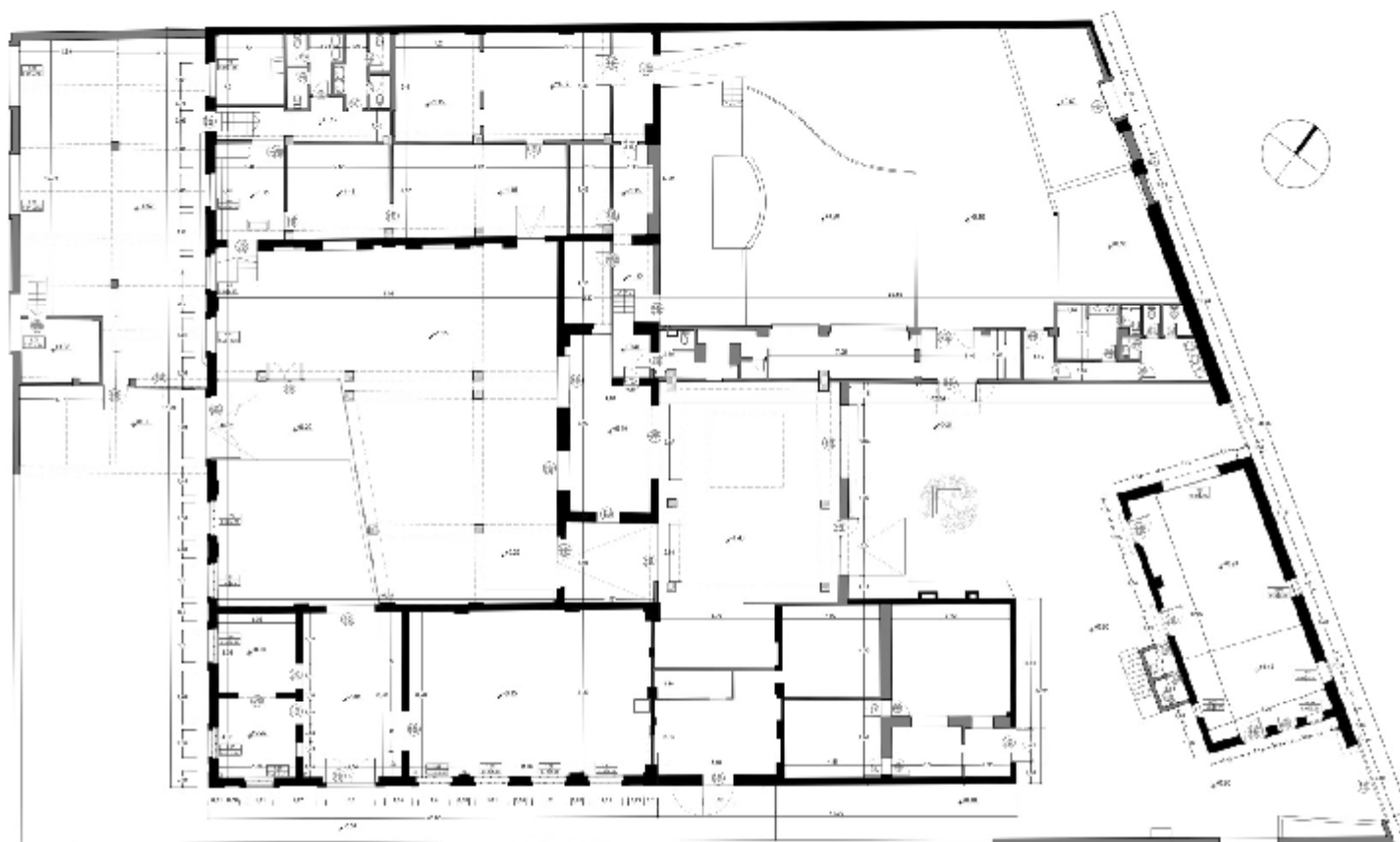

Εικ.24 Εσωτερικό του βυρσοδεψείου Νουσια στα 1988 όπου φαίνονται τα βαμμένα δέρματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

- **ΚΑΤΟΨΕΙΣ**
- **ΟΨΕΙΣ**
- **ΟΨΟΤΟΜΕΣ**
- **ΤΟΜΕΣ**
-

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

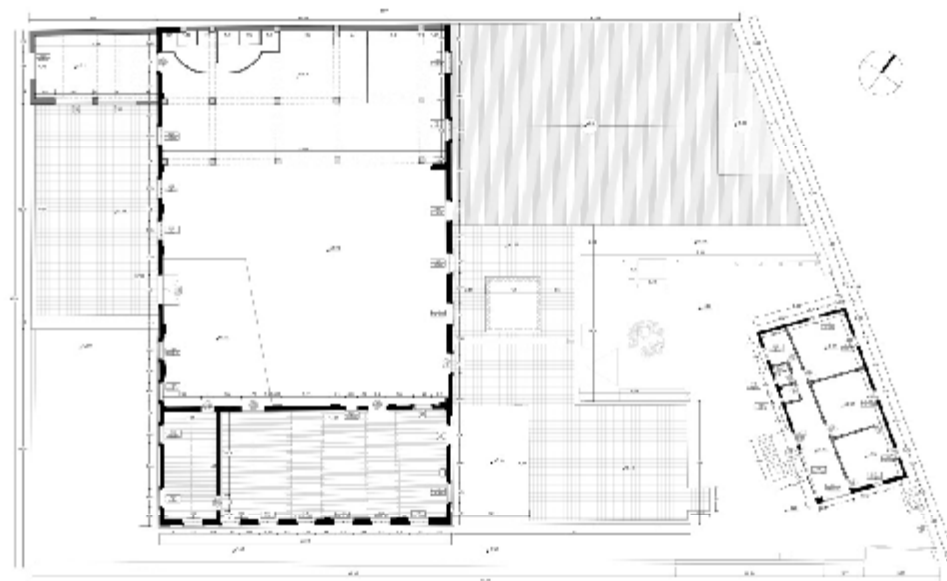

- ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ ΑΠΟ ΣΥΜΠΛΕΙΣ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΥΣ
- ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ ΑΠΟ ΔΙΑΤΡΗΤΑ ΤΟΥΒΛΑ
- ▨ ΟΓΛΙΣΜΕΝΟ ΣΚΥΡΟΣΕΜΑ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

- ΤΟΙΧΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟ ΣΥΜΠΑΓΕΣ ΟΡΤΟΠΛΗΚΟΥΣ
- ΤΟΙΧΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟ ΔΙΑΤΡΗΤΑ ΤΟΝΕΛΑ
- ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ 1 125

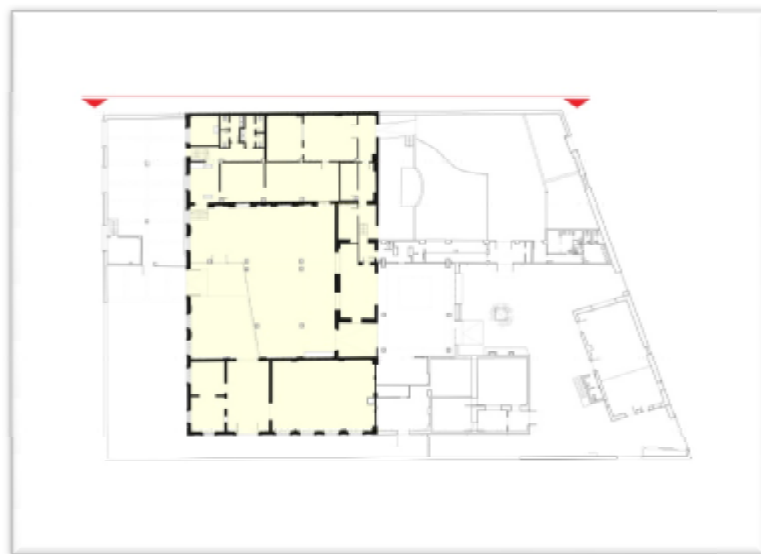
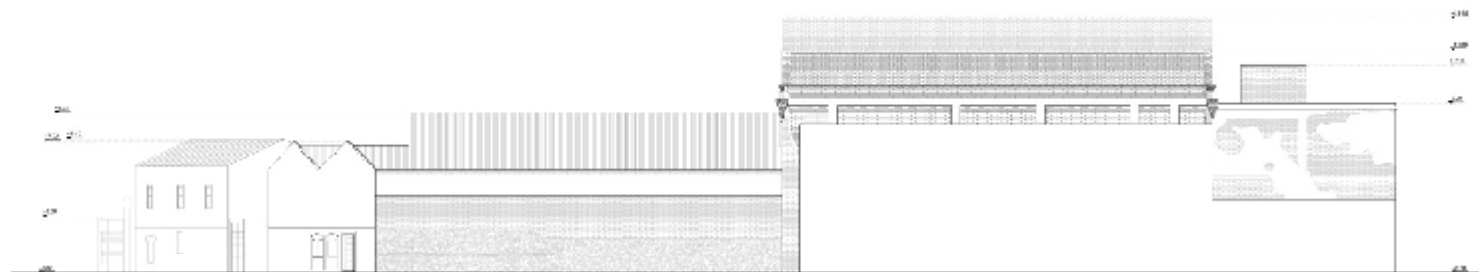
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

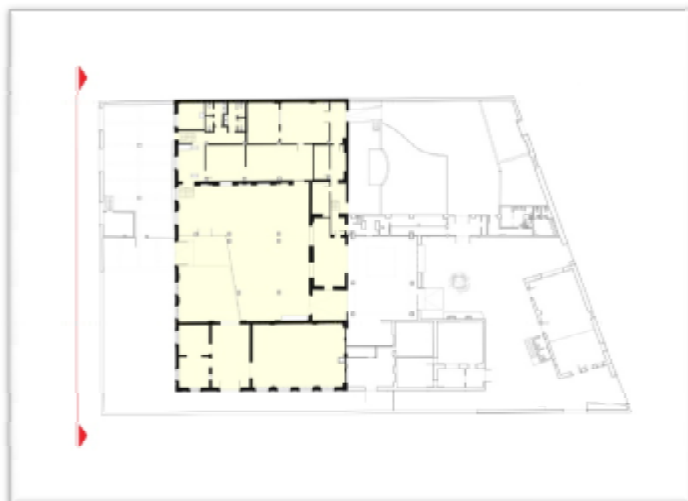
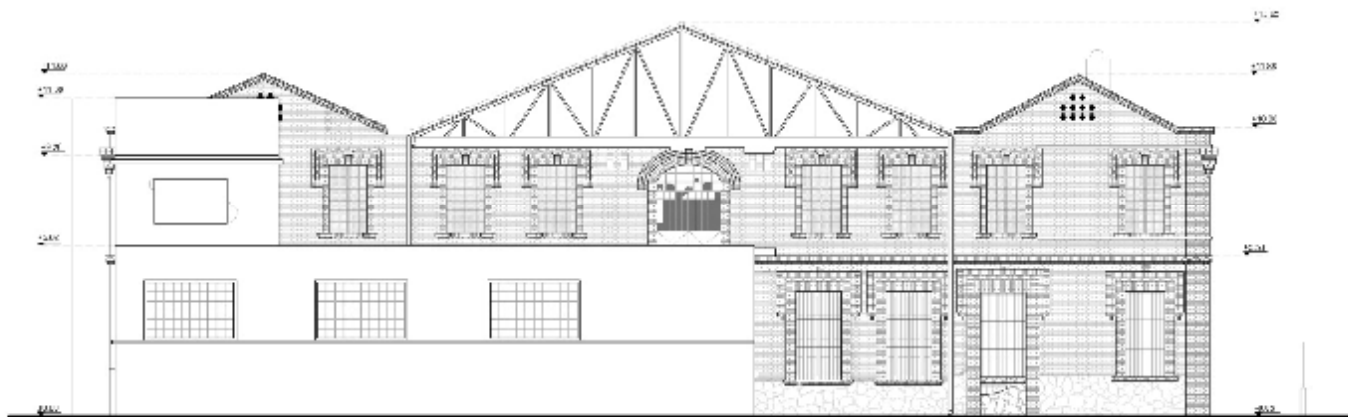
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ 1:25

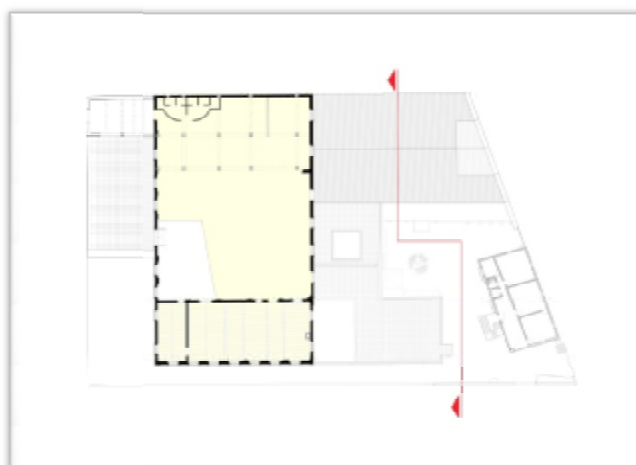
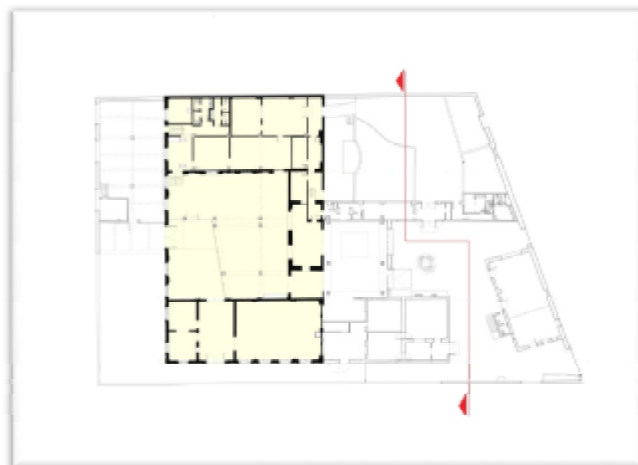
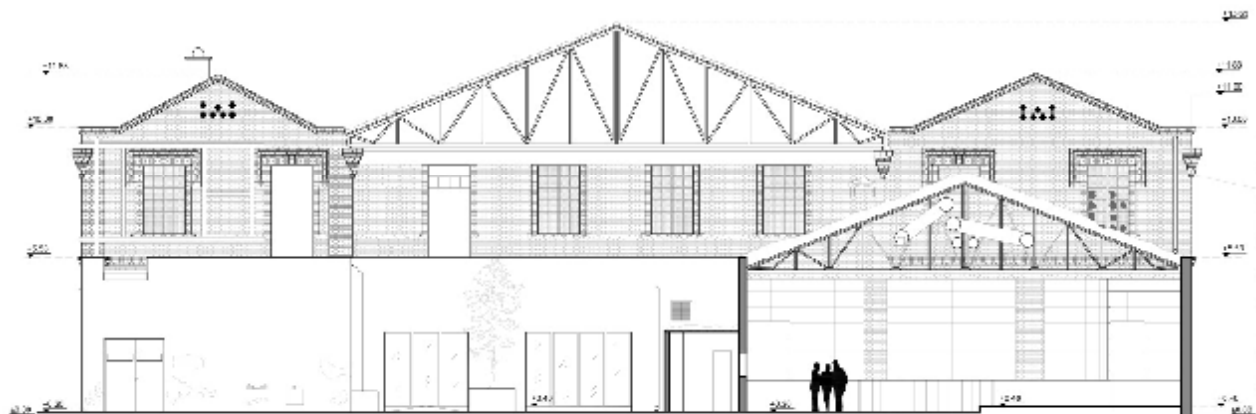
NOTIA ΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

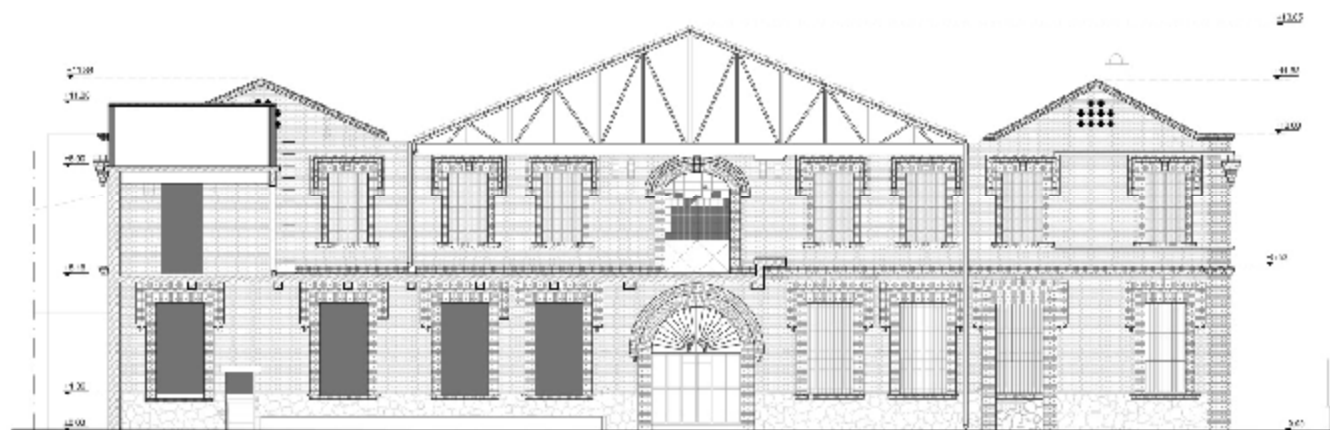
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΟΤΟΜΗ

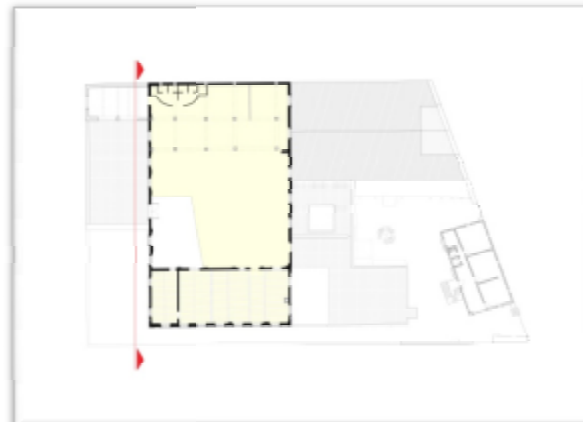
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:125

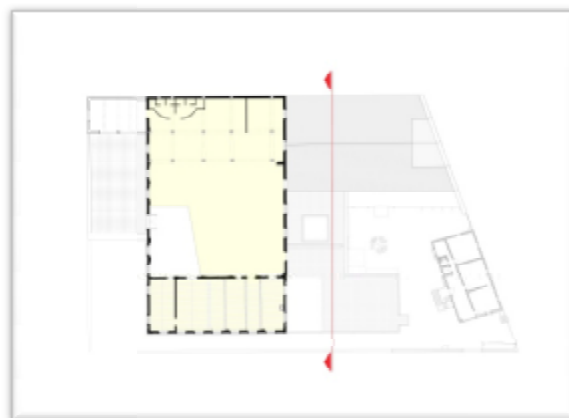
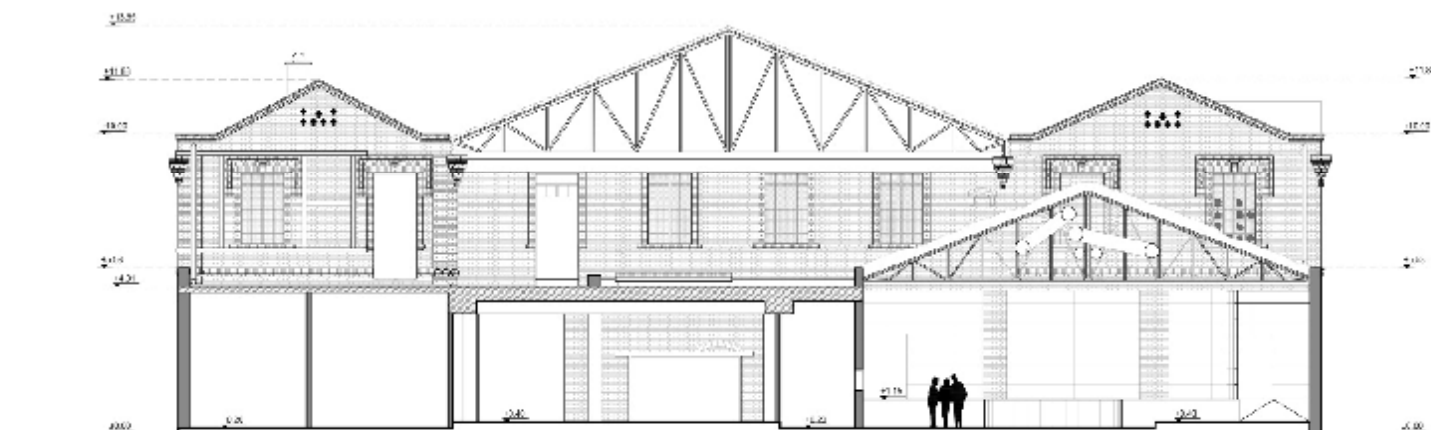
ΝΟΤΙΑ ΟΨΟΤΟΜΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

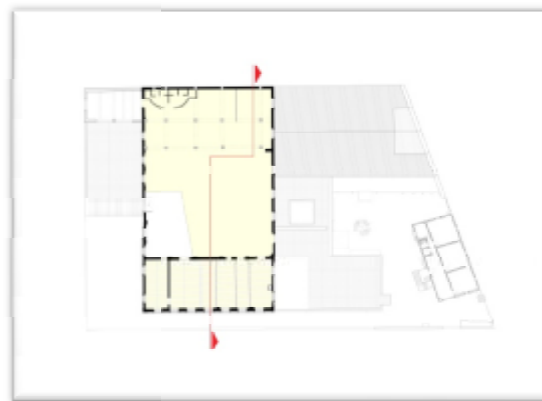
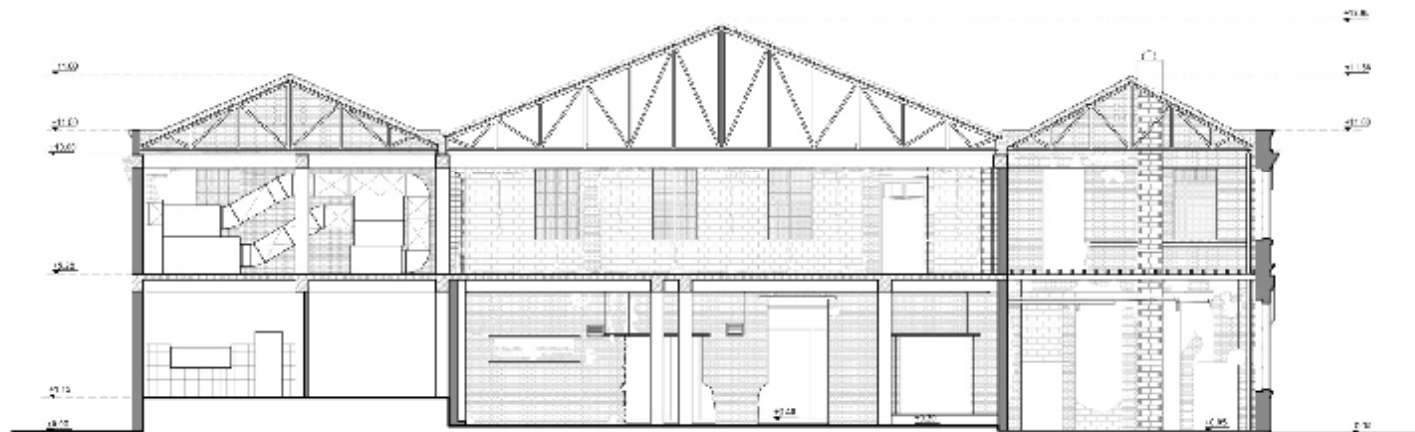
TOMH A-A

KLIMAKA 1:125

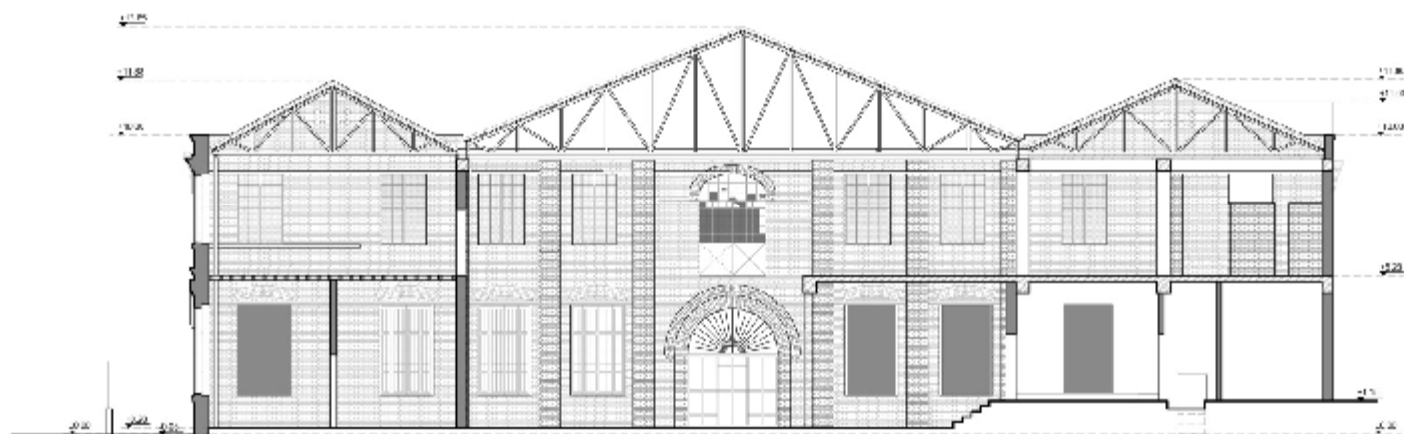
TOMH B-'B

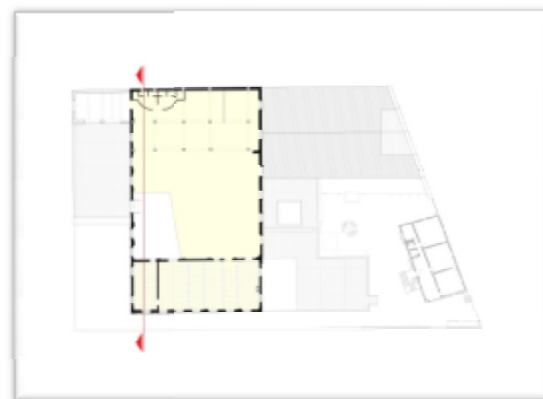
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

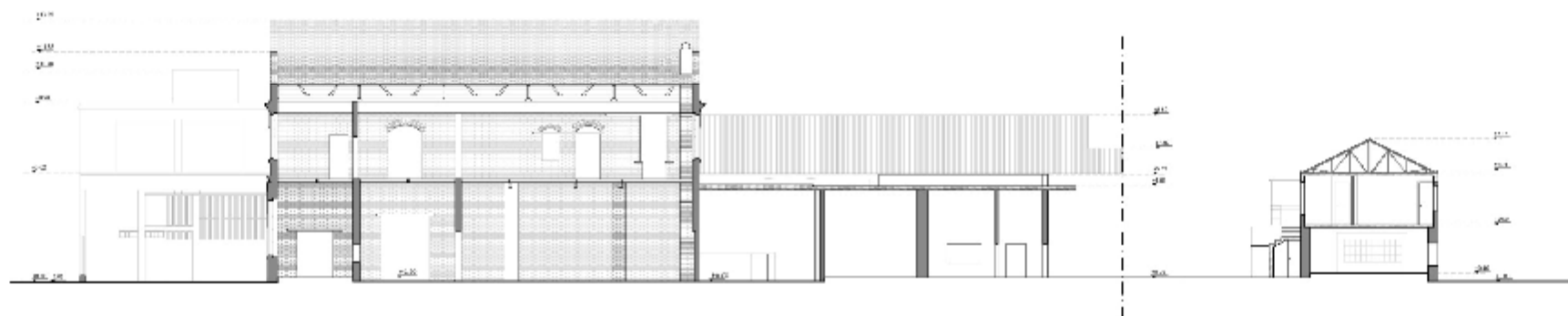
ΤΟΜΗ Γ-Τ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

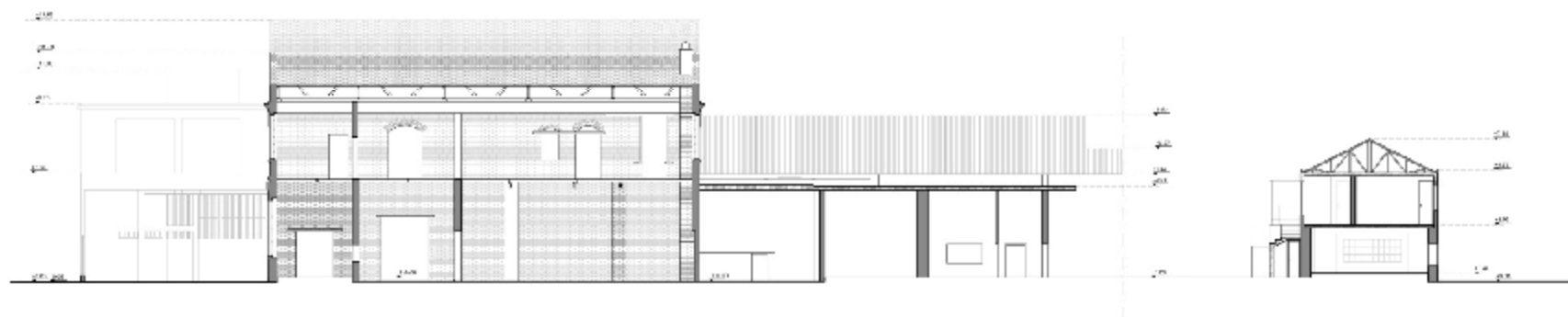
TOMH Δ-Δ

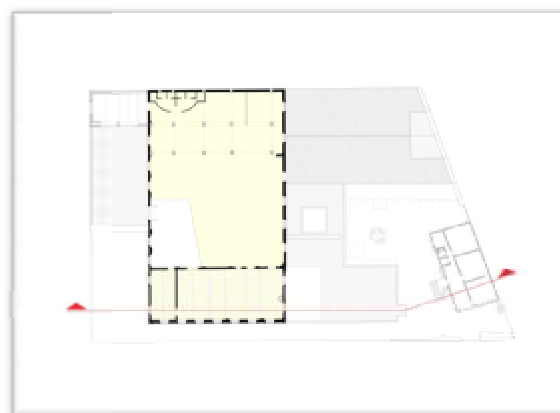
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

TOMH E-E

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

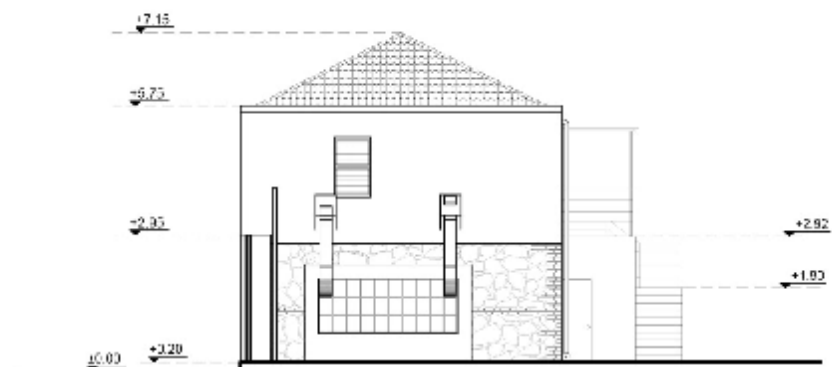
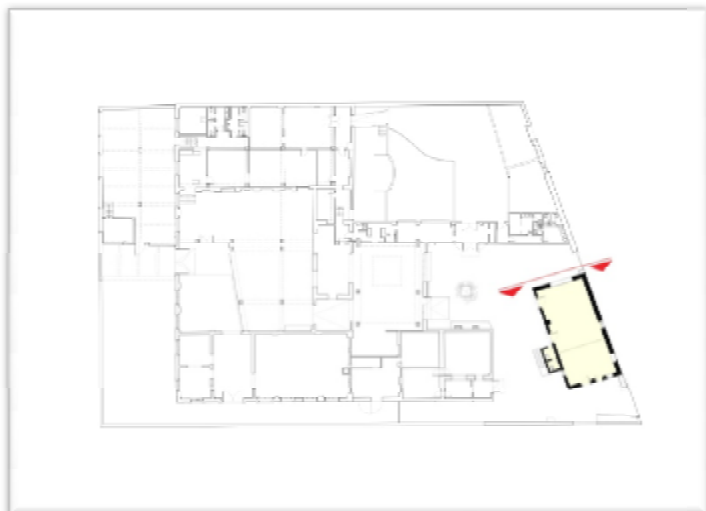
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Κλίμακα 1:125

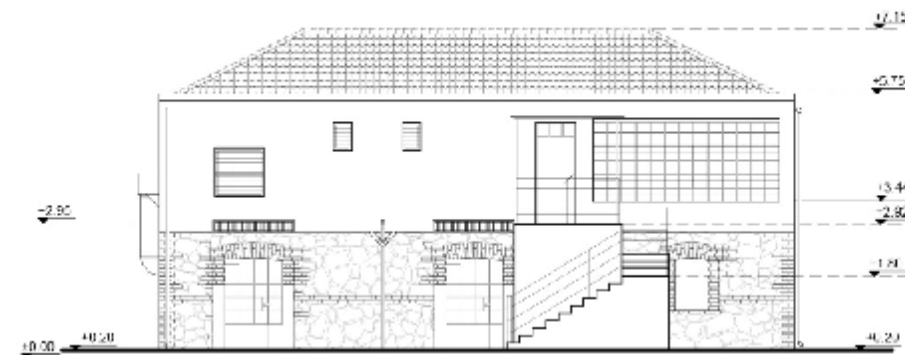
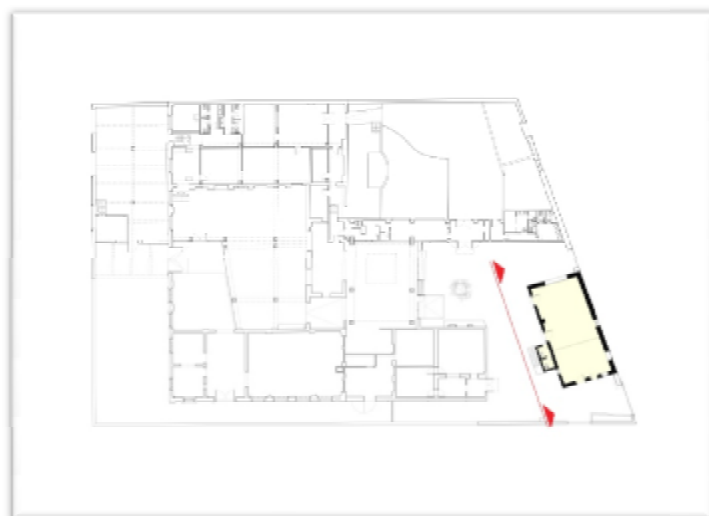
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΚΑΙΜΑΚΑ 1:125

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΦΑΣΕΙΣ

- **Α ΦΑΣΗ 1907-1935**
- **Β ΦΑΣΗ 1935-1953**
- **Γ ΦΑΣΗ 1935-1995**
- **Δ ΦΑΣΗ 1995-2014**

Οι χρονικές φάσεις που διακρίνουμε στο βυρσοδευείο Νούσια έπειτα από επιτόπια αλλά και από βιβλιογραφική έρευνα είναι τέσσερις.

Η πρώτη ορίζεται μεταξύ της ιδρύσεως του βυρσοδευείου στα 1907 από τους αδελφούς Νούσια έως και το 1935 όταν το εργοστάσιο αλλάζει ιδιοκτησία καθώς αγοράζεται από τους αδελφούς Χαραλαμπίδη.

Η δεύτερη χρονική φάση προσδιορίζεται από το 1935 έως και το 1953 όπου υπολογίζεται ότι μέχρι τότε είχαν ολοκληρωθεί και τα μεταγενέστερα προσκτίσματα που έλαβαν χώρα σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα. Σημαντικό στοιχείο της φάσης αυτής είναι τα σχέδια του 1953 (κάτοψη ισογείου, ορόφου και τέσσερις τομές) που βρέθηκαν στη Διεύθυνση Βιομηχανίας Θεσσαλονίκης και αποτελούν τεκμήριο για την κατανόηση της λειτουργίας του εργοστασίου την εποχή που αυτό λειτουργούσε ακόμη ως βυρσοδευείο,

Η τρίτη φάση χαρακτηρίζει τα έτη 1953 έως και το 1995 όταν έγινε ο σεισμός της Κοζάνης όπου το κτίριο υπέστη ζημιές με κύρια αυτήν της κατάρρευσης τμήματος της στέγης του κεντρικού κλίτους από την πλευρά της βόρειας όψης, Μετά το 1953 παρατηρούνται αλλαγές στην κάτοψη των προσκτισμάτων της προηγούμενης φάσης, όπως αποτυπώνεται στα σχέδια του 1994 από τους Χ. Σαχανά και Δ. Κρανιώτη.

Η τέταρτη και τελευταία χρονική φάση που διακρίναμε τοποθετείται από το 1995 έως και σήμερα, Την περίοδο αυτή πραγματοποιήθηκε πρόταση επανάχρησης του βυρσοδευείου Νούσια με μελέτη που πραγματοποίησαν οι Χ. Σαχανά και Δ. Κρανιώτης για τη μεταρρύθμιση τμήματος του σε χώρο μουσικής και εικαστικών. Η μελέτη ξεκίνησε αλλά δεν ολοκληρώθηκε,

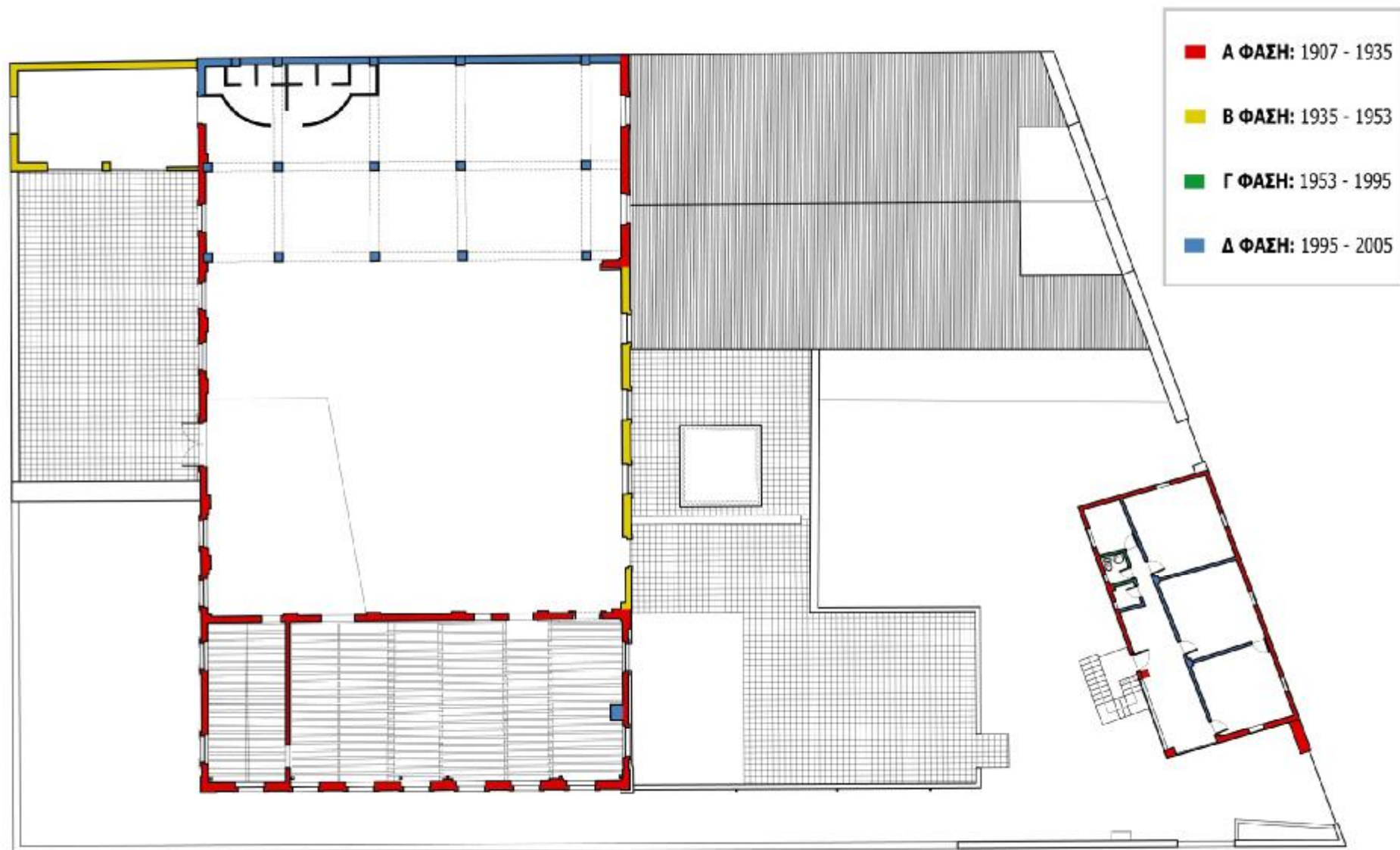
Επίσης, μέγιστης σημασίας είναι και η κήρυξη του βυρσοδευείου Νούσια ως διατηρητέου μνημείου το 1997 από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Σήμερα το βυρσοδευείο εξακολουθεί να ανήκει στην οικογένεια Χαραλαμπίδη. Τα κτίσματα νοικιάζονται από τους ιδιοκτήτες στον Γ. Τσακαλίδη. Το αρχικό κτίριο του βυρσοδευείου μαζί με το κτίριο της νότιας όψης δεν φέρουν καμία χρήση ενώ στα κτίσματα της βόρειας όψης, στεγάζονται η μουσική σκηνή "Block 33" μαζί με τις εγκαταστάσεις της ηχογραφικής εταιρείας "Απο κατο records" που ανήκουν στον Γ. Τσακαλίδη.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΟΨΗ ΦΑΣΕΩΝ-ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΟΨΗ ΦΑΣΕΩΝ-ΟΡΟΦΟΥ

ΦΕΚ : ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΩΣ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟ

3743

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τεύχος Δεύτερο

Αρ. Φύλλου 423

6 Ιουνίου 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

- 1. Χαρακτηρισμός του Βαλδασίου χώρου στον όμορο Αγ. Ραφαήλ της Σφακίων ως αρχαιολογικού χώρου
- 2. Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Βυροδεμείου Νέουσι επί της οδού 26ης Οκτωβρίου στη Βασιλειάκη και ορισμός ζώνης προστασίας
- 3. Τροποποίηση αρχ. μνημεί. κατασκευών επιφανείων στις θέσεις «Κάτω Κορομηλιά - Κιρκινιάς - Πόλιντες κ.λπ.» περιοχής δήμου Λευκιάδων Ν. Αρκαδίας

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

- 1. Αρ.β. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/4043/7836/337 π.δ. Χαρακτηρισμός του Βαλδασίου χώρου στον όμορο Αγ. Ραφαήλ της Σφακίων ως αρχαιολογικού χώρου.
- 2. Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
- Εχόντας υπόψη
- 1. τις διατάξεις του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 187/Α/20.7.85) «Κιβέρνηση και Κυβερνήσεις Οργάνων».
- 2. Την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49810/28.11.90 (ΦΕΚ 17/3/91

29.11.90) «Εξίμηση από τον περιορισμό των τριών υπο-γραφών».

3. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

4. Την ομόθυμη γνωμοδότηση του Τακτικού Συμβουλίου Μητρώου Διεθνούς Κρήτης, όπως διατυπώθηκε στην από 1/3.2.93 συνεδρία του, σύμφωνα με:

Κηρύσσουμε ως αρχαιολογικό χώρο το Βαλδασίο χώρο του όμορου της Αγίας Ραφαήλ της Σφακίων (αρχαία Τάρρα), όπως οριοθετείται στο συνοδευτικό το σχέδιο τοπογραφικό διάγραμμα 1:5.000 της ΓΥΣ με τα σημεία ΑΒΓΔΕΖΑ, που αναρτήσονται στις ακόλουθες, ανά ζώνη, συντάξεις:

Α	IX -- 1445,	IV -- 2580
Β	IX -- 1116,	IV -- 2540
Γ	IX -- 880,	IV -- 2585
Δ	IX -- 345,	IV -- 2675
Ε	IX -- 30,	IV -- 2615
Ζ	IX -- 5,	IV -- 2545

και όπου ΖΑ η γωνία οριζών.

Από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκαλείται βλάβη σε βάρος του κλητικού προσηλυτισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

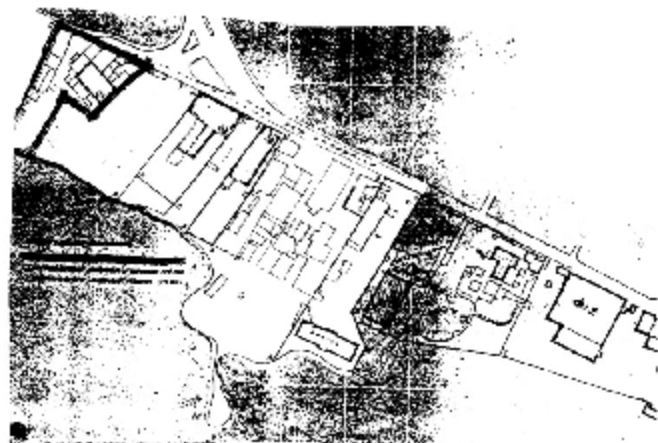
Αθήνα, 28 Μαΐου 1994
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Θ. ΜΗΡΟΥΤΣΙΝΟΣ

3748

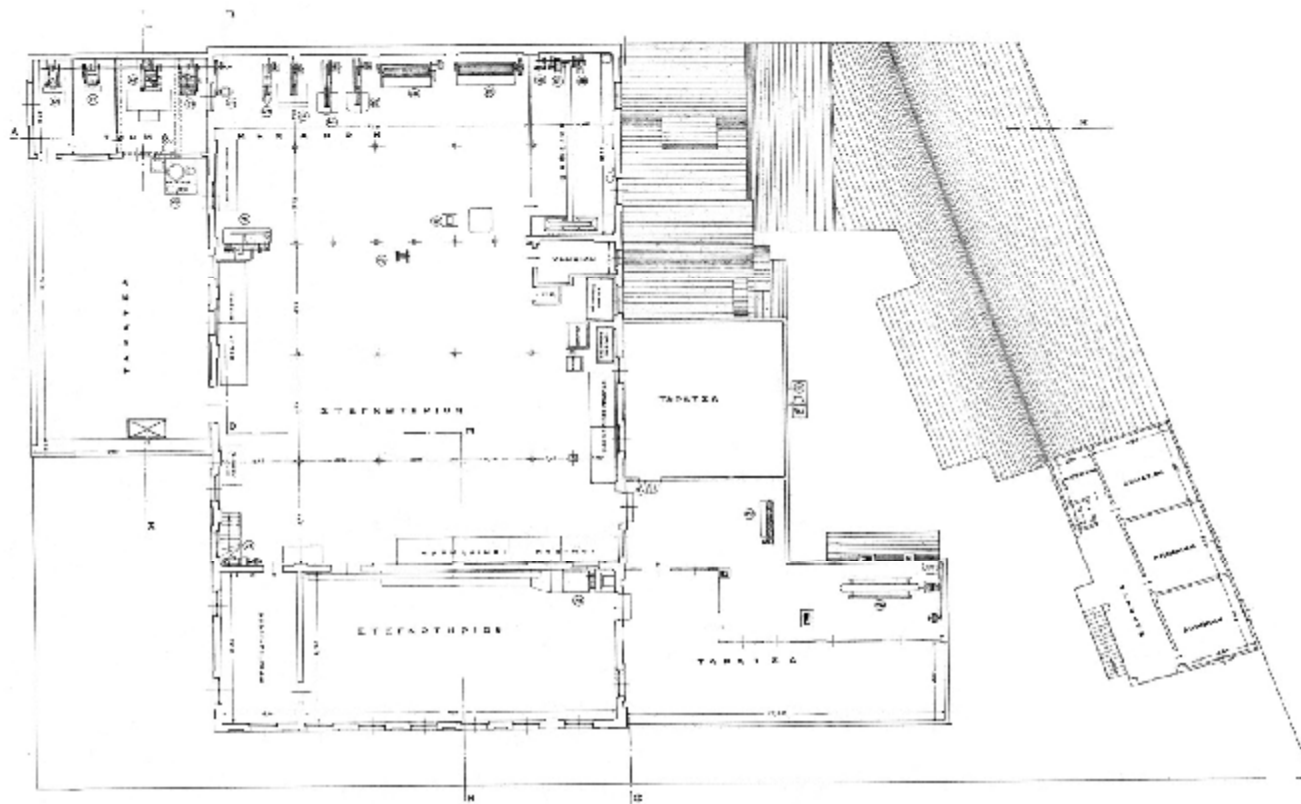
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (Τεύχος Δεύτερο)

- 1. Αρ.β. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔ/Γ/402/50822 (2) Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Βυροδεμείου Νέουσι επί της οδού 26ης Οκτωβρίου στη Βασιλειάκη και ορισμός ζώνης προστασίας.
- 2. Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
- Εχόντας υπόψη
- 1. Τις διατάξεις:
- α) του Ν. 1558/85 «Περί Κιβέρνησης και Κυβερνήσεων Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 187/Α/20.7.85.
- β) του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».
- γ) του Ν. 1460/50 «Περί προστασίας ειδικών κατασκευών ορθογωνικών και άλλων κτηρίων κτηριακών των 1830».
- δ) του Ν. 2036 «Περί Κιβέρνησης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχαιολογικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.82).
- ε) του Π.Δ. 94/77 «Περί Οργάνωσης του ΥΠΠΕ».
- 2. Τις διατάξεις της απόφασης ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/11036/10.8.92 «Προκήρυξη ανοικτής επιλογής από τον Υπουργό Πολιτισμού και των Ησοτήτων Υπηρεσιών του Σίου Υπουργείου» (ΦΕΚ 21/Δ/3/24.8.92).
- 3. Την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49810/28.11.90 (ΦΕΚ 17/3/91) Υπουργική απόφαση «Κηρύσσειση αρχαιολογικών Υπομνημάτων και διακήρυξη υπογραφών» με εντολή Υπουργού» στις 20.7.1994, Γεν. Διευθυντής και Προϊστάμενος της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ:
- 4. Το Π.Δ. 161/28.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «Περί ορισμού της αρμοδιότητας των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».
- 5. Την υπ αριθμό 6 του φακέλου.
- 6. Την ομόθυμη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νέουσι. Μηνύει με αριθμό 5/17.2.94, στο φάκελο.
- Κηρύσσουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1460/50 το Βυροδεμείο Νέουσι επί της οδού 26ης Οκτωβρίου στη Βασιλειάκη, 500τ. περίπου για προστατευμένο διατηρητέο κτήριο με αξιόλογα αρχιτεκτονικά και ιστορικοεθνικά στοιχεία και τη μελέτη της εξής ζώνης της Βασιλειάκης στην περιοχή της Κορομηλιάς.
- Επίσης ορίζουμε ως ζώνη προστασίας το όμορο διατηρητέο κτήριο (ΠΡΕΣΥΠ) στο συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα.
- Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 21 Μαΐου 1994
Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος
ΔΑΝ. ΟΜΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

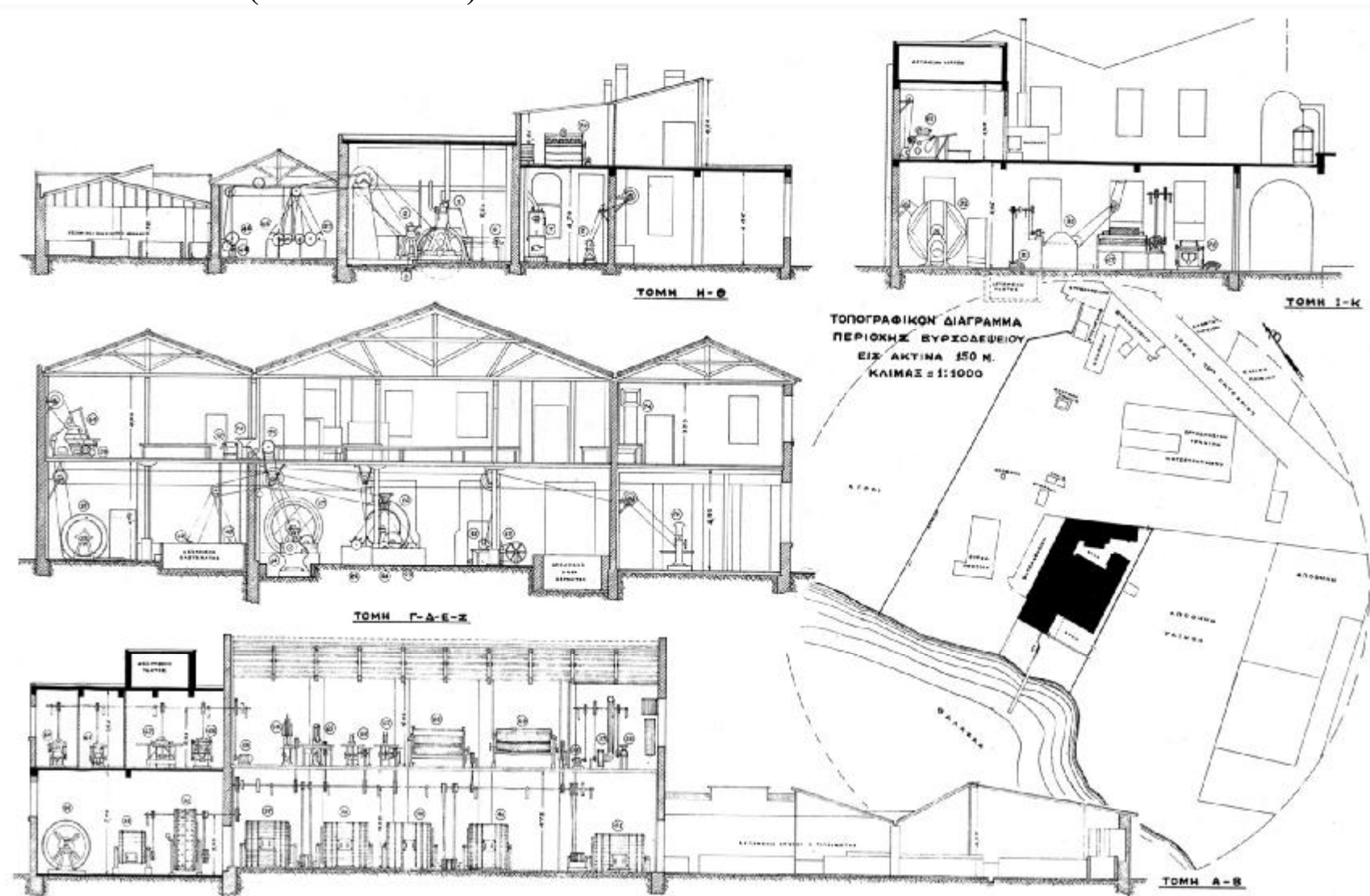
Β ΦΑΣΗ-ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ (ΣΧΕΔΙΑ 1953)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Α/Α	ΕΠΙΘΕΤΟ	ΕΙΔΟΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ	ΠΡΟΣΤΑΣΕΙΣ	ΜΕΤΡΟΣΚΟΠΗ	ΠΡΩΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ	ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ	ΤΡΙΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ	ΜΕΤΡΟΣΚΟΠΗ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ			ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ (KWH)	ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ (KWH)	
									ΜΗΚΟΣ	ΠΛΑΤΟΣ	ΥΨΟΣ			
60	ΒΕΡΒΕΥΜΕΝΟΣ	ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	—	—	—	—	—	—	2	0,74	0,27	0,4	200	350
61	ΑΠΟΡΡΕΦΗΤΗΡ	ΣΤΑΘ. ΚΑΤΩ	—	—	—	—	—	—	4	1,20	0,80	0,40	300	200
62	ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡ	ΕΡΓ. ΠΡΩΤ.	—	—	—	—	—	—	8	0,60	0,50	0,40	300	50
63	"	"	—	—	—	—	—	—	16	0,55	0,40	0,50	1000	200
64	ΕΜΥΡΘΟΜΗΣΑΝ	"	—	—	—	—	—	—	20	1,00	0,90	0,50	420	350
65	"	ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	—	—	—	—	—	—	20	1,00	0,90	0,50	420	350
66	ΕΥΣΦΕΣ	ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	—	—	—	—	—	—	5	0,25	0,10	0,15	300	150
67	"	"	—	—	—	—	—	—	4	0,15	0,15	0,15	300	150
68	ΨΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΗ	"	—	—	—	—	—	—	2	2,40	0,85	0,30	130	3000
69	"	"	—	—	—	—	—	—	2	2,50	0,80	0,35	130	750
70	ΤΡΑΒΗΚΤΗΡ	"	—	—	—	—	—	—	3	2,20	0,70	0,40	120	350
71	"	"	—	—	—	—	—	—	3	2,20	0,70	0,40	120	350
72	ΦΕΛΑΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ	"	—	—	—	—	—	—	2	3,10	0,80	0,30	85	1300
73	"	"	—	—	—	—	—	—	2	4,45	1,20	0,45	85	2500
74	ΒΟΥΡΤΣΟΜΗΣΑΝ	ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	—	—	—	—	—	—	2	2,60	0,90	0,30	400	500
75	ΤΡΑΒΗΚΤΗΡ	"	—	—	—	—	—	—	1,5	0,25	0,40	0,10	100	60
76	ΑΝΔΑΜΗΤΗΡ ΦΟΡΤΙΩΝ	"	—	—	—	—	—	—	1	0,70	0,40	0,10	100	150
77	ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΜΕΤ' ΑΝΕΜΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	2	0,70	0,40	0,10	100	150
78	ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΟΣ	ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	—	—	—	—	—	—	2	0,55	0,10	0,10	100	600
79	ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΜΕΤ' ΑΝΕΜΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	4	0,80	0,80	0,40	900	1000
80	ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	1	2,00	0,80	0,30	40	450
81	ΠΡΕΣΣΑ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	2	0,80	0,18	0,20	100	25
82	ΠΡΕΣΣΑ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	3	0,25	0,20	0,10	150	300
83	ΠΡΕΣΣΑ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	3	0,25	0,20	0,10	150	300
84	ΠΡΕΣΣΑ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	3	0,25	0,20	0,10	150	300
85	ΠΡΕΣΣΑ ΜΕΤ' ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ	"	—	—	—	—	—	—	3	0,25	0,20	0,10	150	300

Β ΦΑΣΗ-ΤΟΜΕΣ (ΣΧΕΔΙΑ 1953)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 : ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

- **ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ**
- **ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΕΣ**
- **ΥΛΙΚΑ ΔΑΠΕΔΩΝ**

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

Α. ΦΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ-ΤΟΙΧΟΠΟΙΗΣ

Ο φέρων οργανισμός του βυρσοδεψείου Νούσια αποτελείται από εμφανείς συμπαγείς οπτόπλινθους και ενισχύεται με πεσσούς επίσης από συμπαγείς οπτόπλινθους(7X10/5X21εκ.). Η τοιχοποιία των εξωτερικών τοίχων έχει πάχος περίπου 43 εκ. ενώ των εσωτερικών 33εκ.

Στη δεύτερη φάση, η μετατροπή του κτιρίου από Π σε ορθογώνιο είχε ως συνέπεια την ενίσχυση της υπάρχουσας δομής του κτιρίου με επιπλέον πεσσούς αλλά και με τη προσθήκη δεύτερου τοίχου (βλ. λεπτομέρεια

1) στο σημείο επέκτασης του κτιρίου στον όροφο της βόρειας όψης για την εξασφάλιση της στατικής του επάρκειας. Μετά το 1995, με τη προοπτική της μετατροπής του βυρσοδεψείου σε χώρο μουσικής και εικαστικών, προστέθηκε στο κτίριο νέος φέρωντας οργανισμός από οπλισμένο σκυρόδεμα, ο οποίος σε ορισμένα σημεία συνδέεται απευθείας με τη παλαιότερη τοιχοποιία (βλ. λεπτομέρειες 2,3). Επίσης, ο δυτικός τοίχος του ορόφου ανακατασκευάστηκε πλήρως με φέρωντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και υλικό πλήρωσης διάτρητα τούβλα(12X17X34,5εκ.). Παρόμοιο τρόπο δομής έχουν και οι υπόλοιπες μεταγενέστερες τοιχοποιίες που προστέθηκαν στο εσωτερικό του κτιρίου. Οι όψεις δεν έχουν επίχρισμα, ενώ εσωτερικά οι τοιχοποιίες, αρχικά ήταν επίχρισμένες με ασβεστοκονίαμα και ίχνη του σήμερα υπάρχουν σε τμήματα των τοίχων. Η θεμελίωση έγινε το πιθανότερο κατά το συνήθη για την εποχή

τρόπο, δηλαδή με θεμελιολωρίδες από λιθοδομή οι οποίες δημιουργούν ένα είδους υπόβαθρο για τις τ

τοιχοποιίες από συμπαγείς οπτόπλινθους.

Το κτίριο 2 ανήκει στην Α'φάση όπως φαίνεται και στο κεφάλαιο 5. Έχει λιθοδομή πάχους 45εκ. στο ισόγειο με οριζόντια σενάζ από συμπαγείς οπτόπλινθους για μεγαλύτερη στατική αντοχή. Ο όροφος αποτελείται από πλινθοδομή, η οποία ενδυναμώνεται ανά διαστήματα με πεσσούς. Επειδή ακριβώς το κτίριο αυτό έχει δεχτεί τόσες αλλαγές με το πέρασμα των χρόνων, είναι δύσκολο να

καταλήξουμε σε ασφαλή συμπεράσματα για το πως ήταν αρχικά ο στατικός του φορέας. Οι νέες τοιχοποιίες είναι από διάτρητα τούβλα και η πλάκα του ισογείου από οπλισμένο σκυρόδεμα. Ο βόρειος τοίχος του μικρού κτιρίου αποτελεί ταυτόχρονα και τμήμα της περιφράξης του οικοπέδου που χρονολογείται και αυτή στην πρώτη φάση και είναι κατασκευασμένη από λιθοδομή με σενάζ από συμπαγείς οπτόπλινθους περιμετρικά.

Τα κτίρια 3, 4 και 5 που πραγματοποιήθηκαν διαδοχικά μετά την πρώτη φάση, έχουν φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και βασικό υλικό πλήρωσης διάτρητα τούβλα ή συμπαγείς οπτόπλινθους

B. ΣΤΕΓΕΣ

Το βυρσοδεψείο Νούσια αποτελείται από τρία κλίτη τα οποία στεγάζονται με τρεις δϊρριχτες μεταλλικές στέγες, το φορτίο των οποίων φέρει, τόσο ο νέος φέροντας οργανισμός όσο και η παλαιότερη τοιχοποιία. Εξάιρεση αποτελεί η στέγη του ανατολικού κλίτους η οποία στηρίζεται και σε μεταλλικά υποστυλώματα σχήματος διπλού ταυ. Η κάλυψη των χώρων αυτών αποτελεί νεότερη προσθήκη όταν στο σεισμό του 1995 κατέρρευσε τμήμα της παλαιότερης ξύλινης στέγης. Το μεταλλικά ζευκτά της νεώτερης στέγης στηρίζονται απευθείας στις δοκούς από οπλισμένο σκυρόδεμα. Η επικάλυψη των στεγών γίνεται με γαλλικά κεραμίδια (βλ. λεπτομέρεια 4).

Η αρχική στέγη του κτιρίου 2, πιθανόν ξύλινη, έχει αντικατασταθεί πλέον από νέα μεταλλική, η οποία είναι εγκιβωτισμένη στα όρια των περιμετρικών τοίχων.

Το κτίριο 4 έχει μεταλλική στέγη, παρόμοιας κατασκευαστικής λογικής με τη στέγη του κτιρίου 1, ενώ τα κτίρια 3 και 5 διαθέτουν βατό δώμα προσβάσιμο από τον όροφο του κτιρίου Α.

Εικ. 31, 32 Η νέα στέγη του βυρσοδεψιου Νουσια και η μεταλλική στέγη του block 33

Γ. ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ

Ξεκινώντας από το ισόγειο του κτιρίου 1 παρατηρούμε στο σύνολο των δεκαέξι παραθύρων μόνο τα τέσσερα ανοίγματα να έχουν ξύλινο κούφωμα ενώ τα υπόλοιπα έχουν μεταλλικό. Υποθέτουμε πως τα ξύλινα αυτά κουφώματα ανήκουν στη δεύτερη φάση χωρίς όμως να αποκλείουμε και την πιθανότητα να ανήκουν στην πρώτη φάση κατασκευής του κτιρίου. Τα μεταλλικά κουφώματα τα τοποθετούμε χρονικά στην τρίτη χρονική περίοδο.

Σημαντικές αλλαγές έχουν υποστεί τα παράθυρα του ισογείου της ανατολικής όψης όπου έχει μειωθεί το άνοιγμα τους και έχει προστεθεί προστατευτικό κιγκλίδωμα.

Εικ .33

Εικ. 34

Δ. ΔΑΠΕΔΑ

Όσον αφορά τα αρχικά δάπεδα του κτιρίου σήμερα σώζονται ορισμένο μόνο τμήματα τους. Στο ισόγειο το πάτωμα του κεντρικού χώρου είναι καλυμμένο εν μέρει από τσιμεντένιους

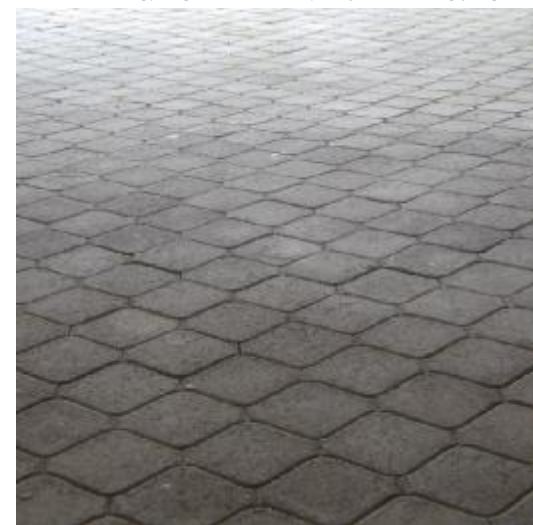
Εικ.35 Η μεταλλική δοκός του πατώματος του ορόφου στην ανατολική πτέρυγα

κυβόλιθους και εμφανές σκυρόδεμα. Στους χώρους Δ και Β της ανατολικής όψης το δάπεδο είναι πλήρως κατεστραμμένο καθώς έχουμε χώμα και μπάζα, ενώ στους δυο μικρούς χώρους, στα νοτιά, υπάρχει δάπεδο από σκυρόδεμα. Στο δυτικό κλίτος οι περισσότεροι χώροι καλύπτονται από κεραμικά πλακάκια 30X30 εκ. και 25X25 εκ. Στους χώρους του ανατολικού κλίτους του ορόφου, διασώζονται τα μεταλλικά δοκάρια και τα πατόξυλα του παλαιότερου πατώματος, χωρίς το σανίδωμά του (βλ. λεπτομέρεια 9). Τα πατόξυλα στηρίζονται σε διπλά ταυ τα οποία πακτώνονται στους περιμετρικούς τοίχους στα σημεία που βρίσκονται οι πεσσοί για την καλύτερη κατανομή των φορτίων του υπερκείμενου ορόφου. Επίσης στο κεντρικό κλίτος σώζεται μικρό τμήμα μίας ξύλινης δοκού (20X30εκ.)

που στήριζε το πάτωμα αυτού του χώρου. Σήμερα, στον όροφο, υπάρχει πλάκα από οπλισμένο σκυρόδεμα η οποία καλύπτει το κεντρικό και το δυτικό κλίτος. Ο όροφος δεν διαθέτει κάποιου είδους επίστρωση παρά μόνο στα δώματα των προσθηκών 3 και 5 όπου υπάρχουν πλακάκια 30X30εκ.

Στο μικρό κτίριο, τα αρχικά πατώματα δεν έχουν διασωθεί. Σήμερα στο ισόγειο του υπάρχει ξύλινο πάτωμα και στον όροφο πλακίδια διαστάσεων 20X20 εκ. Τμήμα του δαπέδου του κτιρίου 4, όπου σήμερα στεγάζεται ο χώρος της Υδρογείου, αποτελείται από ξύλο και ένα άλλο τμήμα του από χυτό υλικό ενώ οι υγροί χώροι έχουν πλακάκια 25X25 εκ. Στο κτίριο 5 όπου σήμερα στεγάζεται χώρος ηχογραφήσεων

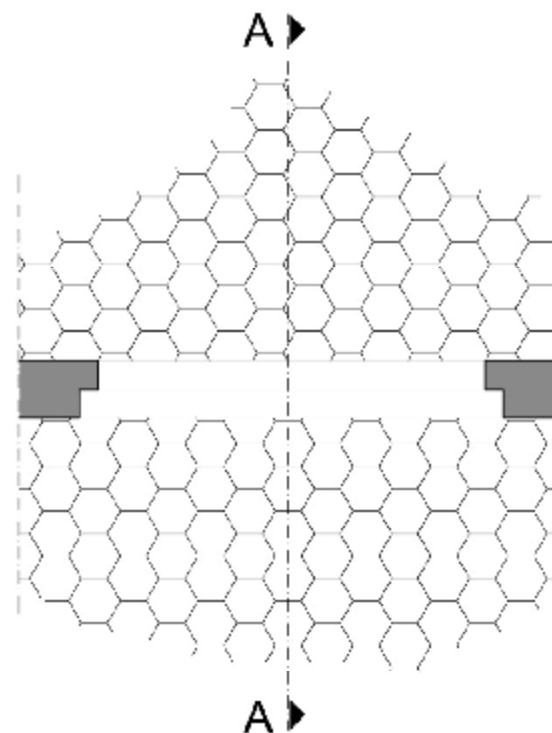
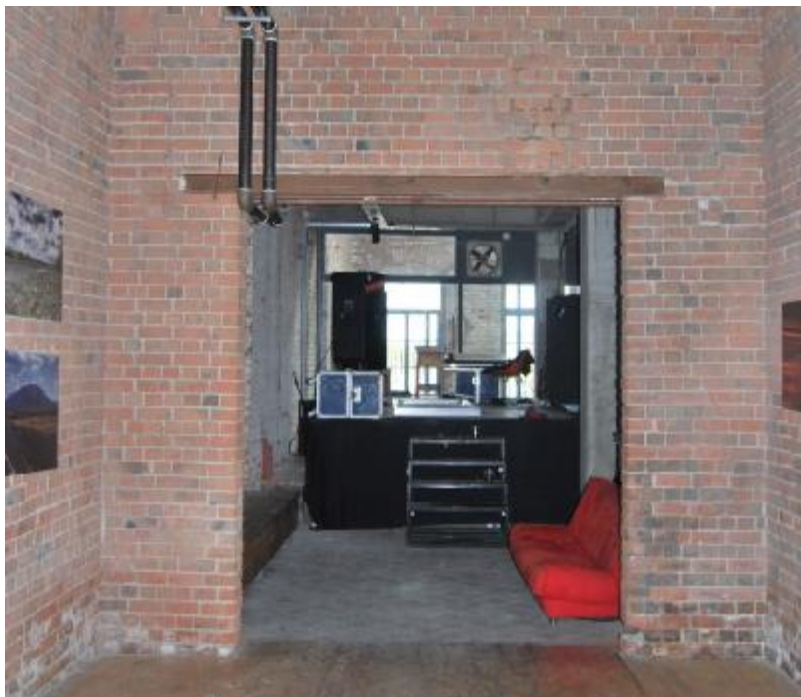
υπάρχουν στο χώρο υποδοχής πλακίδια 20X20 εκ. Το δάπεδο του μηχανοστασίου που βρίσκεται στο ίδιο κτίριο είναι κατεστραμμένο και σήμερα υπάρχει χώμα. Ο υπαίθριος χώρος του οικοπέδου καλύπτεται επίσης από τους ίδιους κυβόλιθους που συναντάμε στο

ισόγειο του κτιρίου 1.

Εικ.36 Τσιμεντένιοι κυβόλιθοι στο εξωτερικό χώρο

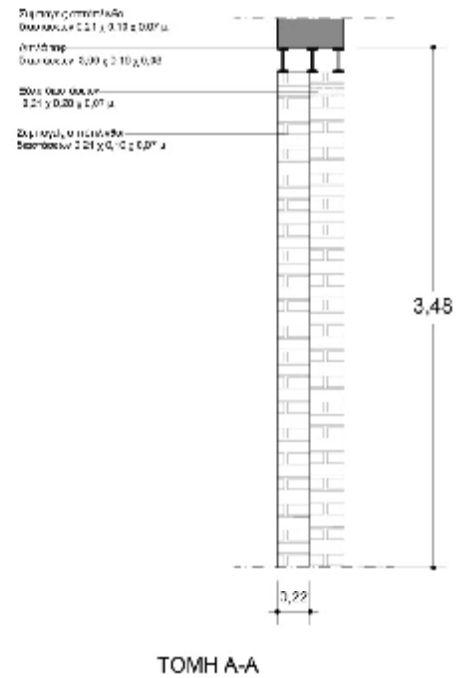
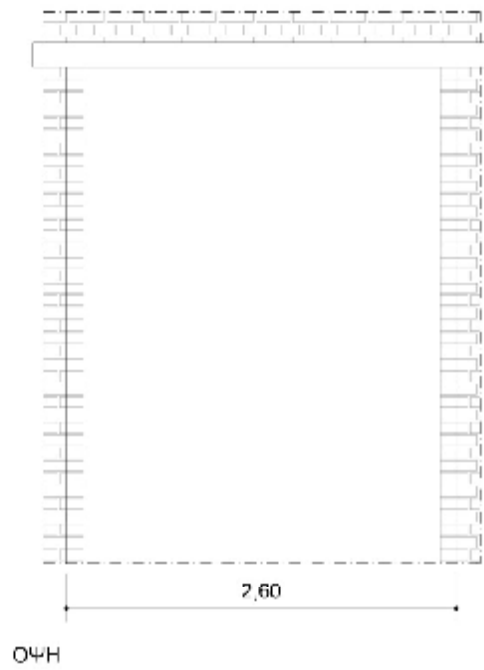
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 1

ΚΑΤΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

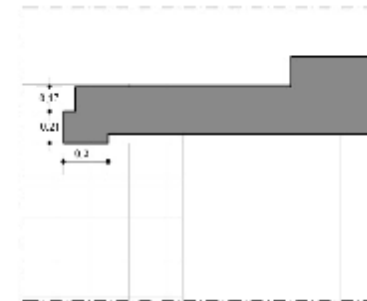
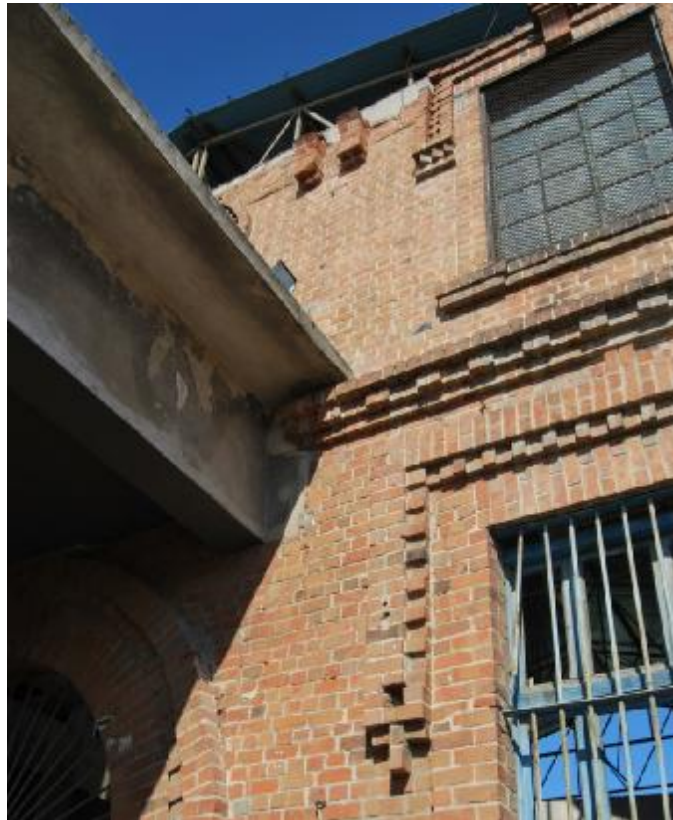

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

0,0 0,1 0,5 m

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 2

ΚΑΤΩΨΗ

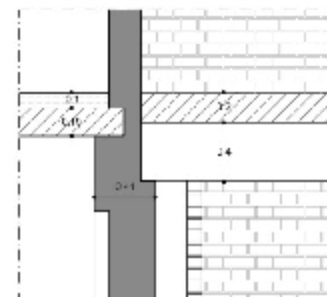

ΤΟΜΗ

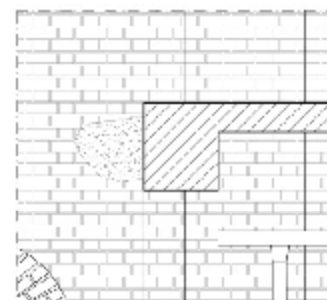
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 3

TOMH A-A

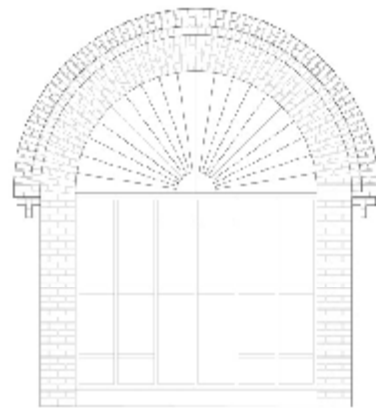

TOMH B-B

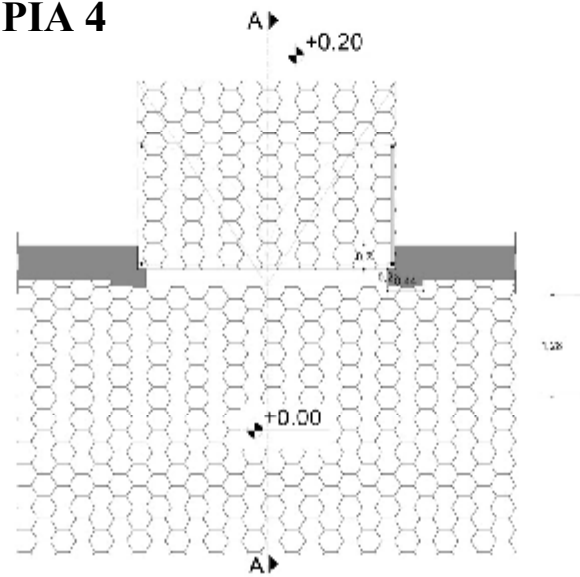
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

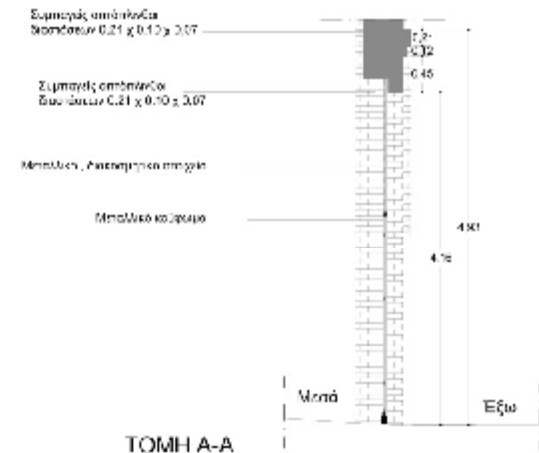
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 4

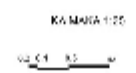
ΟΨΗ

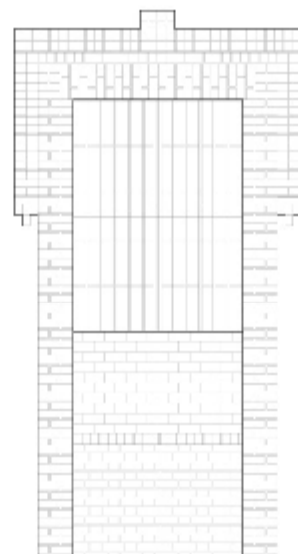
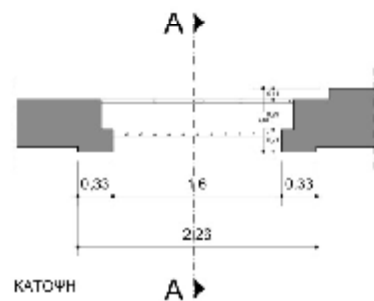
Κατομή

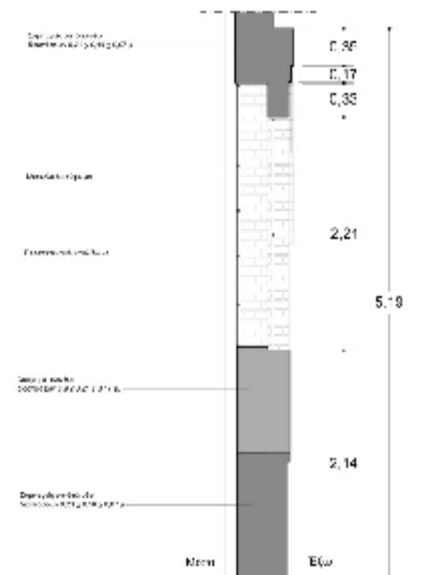
ΤΟΜΗ Α-Α

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 5

ΟΨΗ

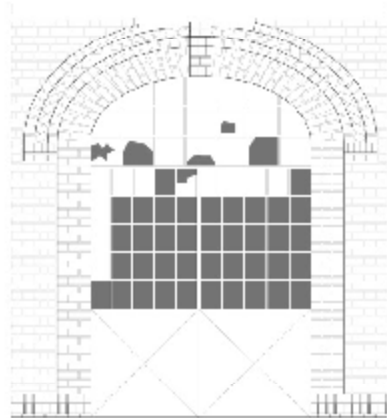

ΤΟΜΗ Α-Α

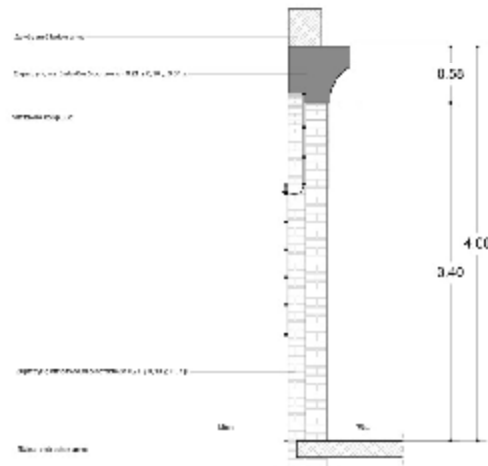
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:25

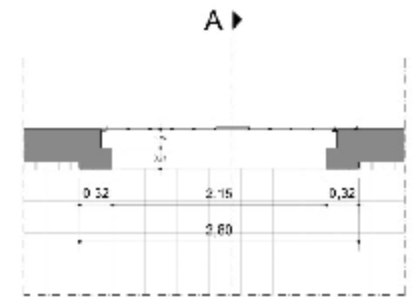
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 6

ΟΨΗ

ΤΟΜΗ Α-Α

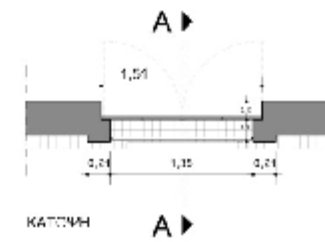
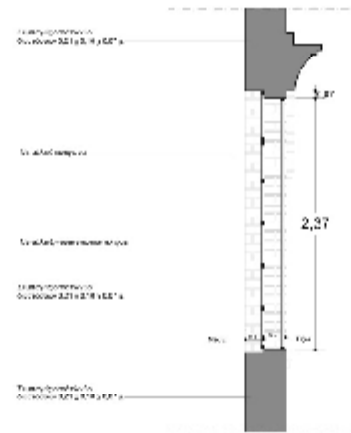
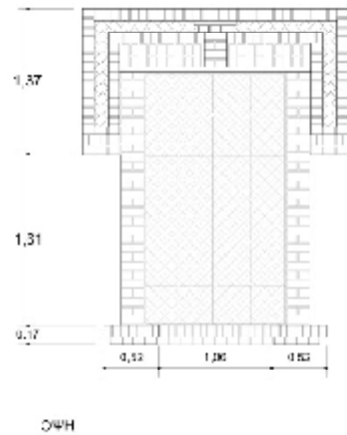
ΚΑΤΟΨΗ

Κλίμακα 1:25

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 7

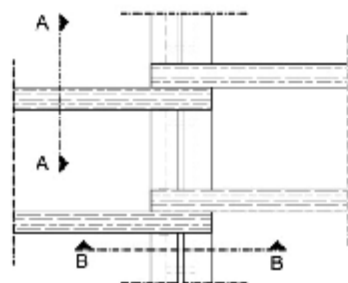

ΤΟΜΗ Α-Α

ΚΑΙΜΑΚΑ 1:25

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 8

ΚΑΤΟΨΗ

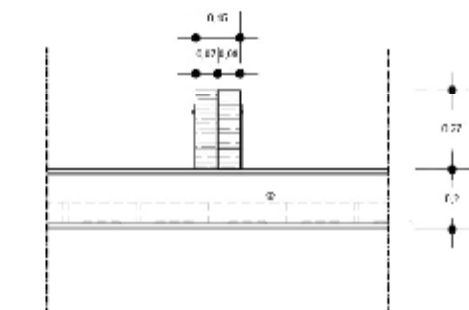
Ξύλινη δοκός

Ξύλινη δοκός

Ξύλινη δοκός

Ξύλινο στοιχείο

Συμπαγείς οπτόπλινθοι
διαστάσεων 0,21 x 0,10 x 0,07

ΤΟΜΗ Α-Α

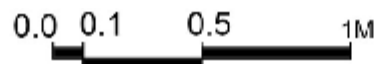
ΤΟΜΗ Β-Β

Μεταλλική λάμα

Βίδα

Διπλά τσιφ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

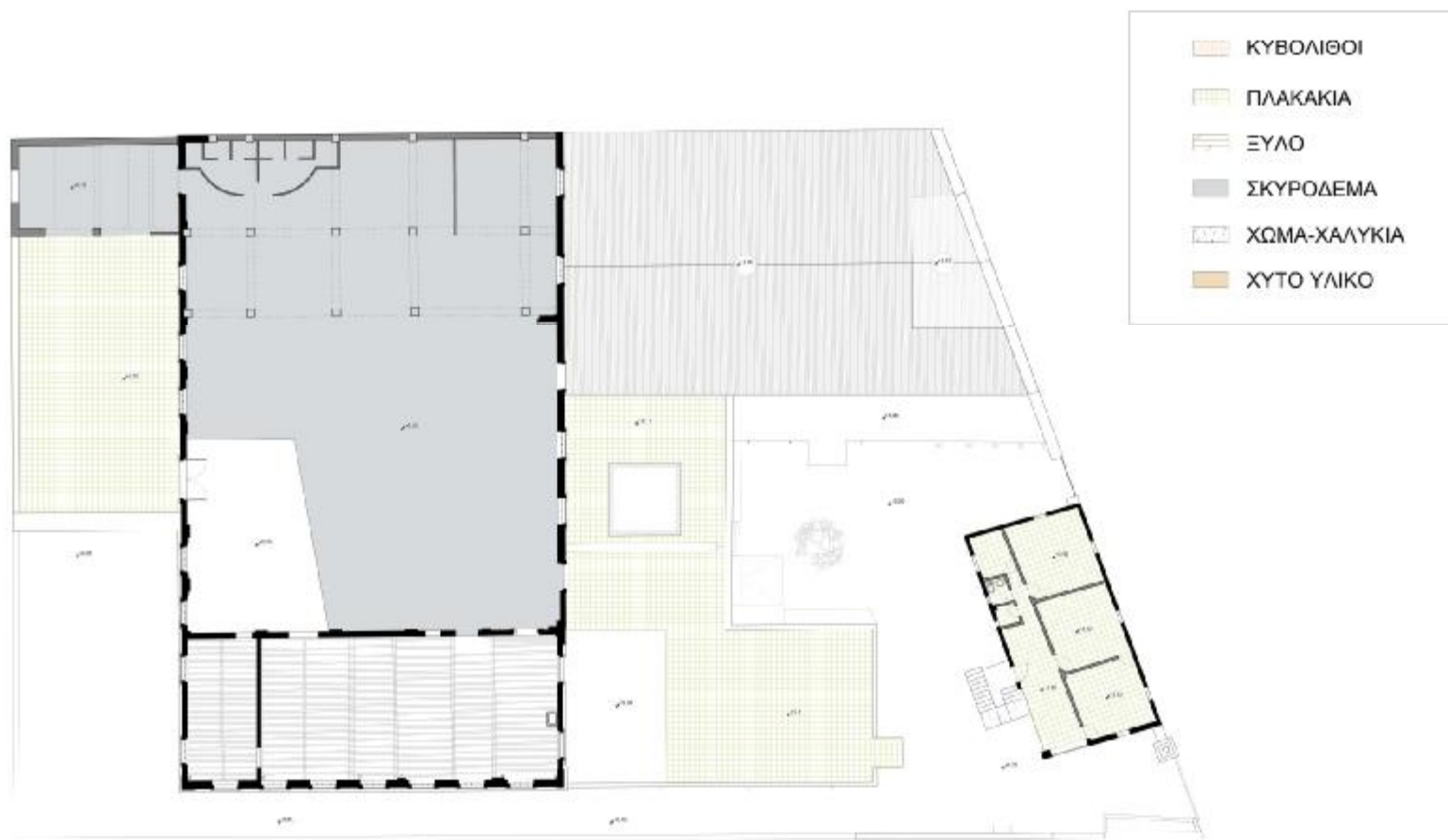

ΥΛΙΚΑ ΔΑΠΕΔΩΝ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

- ΚΥΒΟΛΙΘΟΙ
- ΠΛΑΚΑΚΙΑ
- ΞΥΛΟ
- ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
- ΧΩΜΑ-ΧΑΛΥΚΙΑ
- ΧΥΤΟ ΥΛΙΚΟ

ΥΛΙΚΑ ΔΑΠΕΔΩΝ ΟΡΟΦΟΥ

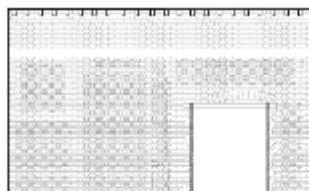
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

- **ΑΝΑΠΤΥΜΑΤΑ**
- **ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΟΨΕΩΝ**

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΙΣΟΓΕΙΟΥ 2

ΤΟΙΧΟΣ Α1-Α2

ΤΟΙΧΟΣ Α2-Α3

ΤΟΙΧΟΣ Α4-Α5

ΤΟΙΧΟΣ Α5-Α6

	ΚΟΝΚΡΕΤΟ
	ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΚΟΝΚΡΕΤΟ
	ΥΠΟΚΑΙΩ
	ΑΠΟΚΛΙΣΤΗΡΙΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
	ΑΠΟΚΛΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ
	ΚΑΘΥΜΟΝΟΜΟΡΦΗ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ
	ΠΡΟΕΚΤΕΤΟ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ
	ΑΠΟΚΛΙΣΤΗΡΙΑ ΝΕΦΡΑΤΙΣΤΗΡΙΑ
	ΑΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ
	ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ ΚΑΤΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ
	ΑΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΧΡΩΜΗΤΟΣ
	ΟΡΥΖΗΤΟΣ

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΙΣΟΓΕΙΟΥ 4

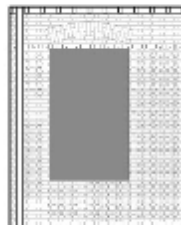
ΤΟΙΧΟΣ Α1-Α2

ΤΟΙΧΟΣ Α2-Α3

ΤΟΙΧΟΣ Α4-Α

ΤΟΙΧΟΣ Α3-Α4

	ΡΟΤΜΕΣ
	ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΙΜΕΣ ΡΟΤΜΕΣ
	ΤΙΜΕΣ Α
	ΑΠΟΚΛΑΣΗ ΕΠΙΧΡΕΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΚΛΑΣΗ ΕΠΙΧΡΕΜΑΤΟΣ
	ΕΠΙΧΡΕΜΑΤΟΣ ΜΙΚΡΟΠΟΡΤΑΝΔΙΟΥ
	ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
	ΑΠΟΚΛΑΣΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ
	ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ
	ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΚΑΚΟΤΕΧΝΕΙΣ
	ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ
	ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ
	ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΙΣΟΓΕΙΟΥ 5

ΤΕΡΟΣ Α2

ΤΕΡΟΣ Α2-Β3

ΤΕΡΟΣ Α4-Α1

ΤΕΡΟΣ Α4-Β

	ΠΡΟΦΙΛ
	ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΙΜΕΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΗ
	ΥΠΟΛΟΙΣΤΗΡ
	ΑΠΟΦΑΓΩΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΑΠΟΦΑΓΩΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΠΛΑΚΕΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΗ
	ΠΡΟΣΤΑΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΑΠΟΦΑΓΩΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΑΠΟΦΑΓΩΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΕΚΠΟΝΤΙΩΣ ΚΑΡΟΤΕΖΕΙΣ
	ΑΠΟΦΑΓΩΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
	ΕΚΠΟΝΤΙΑ

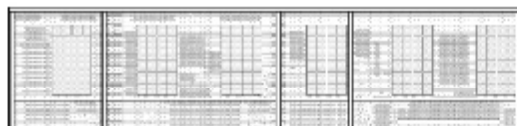
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΟΡΟΦΟΥ 1

ΤΟΙΧΟΣ Α1-Α2

ΤΟΙΧΟΣ Α3-Α4

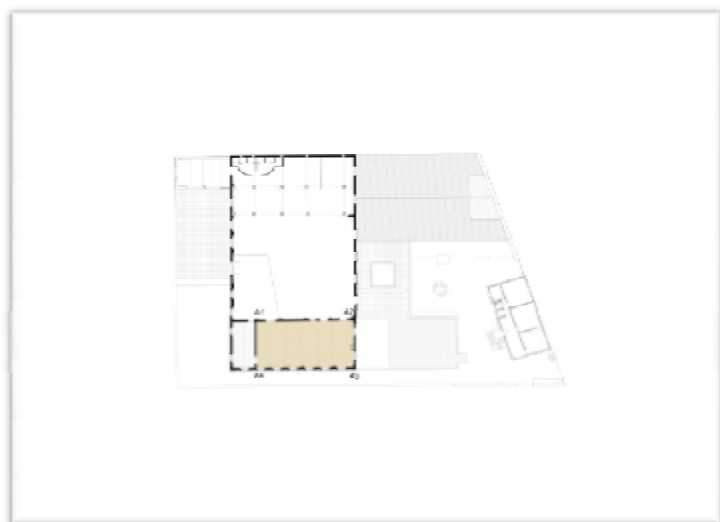

ΤΟΙΧΟΣ Α5-Α6

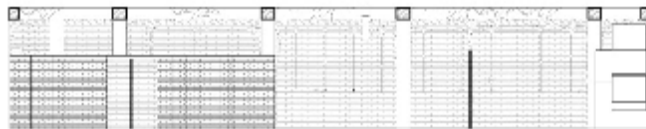

ΤΟΙΧΟΣ Α7-Α8

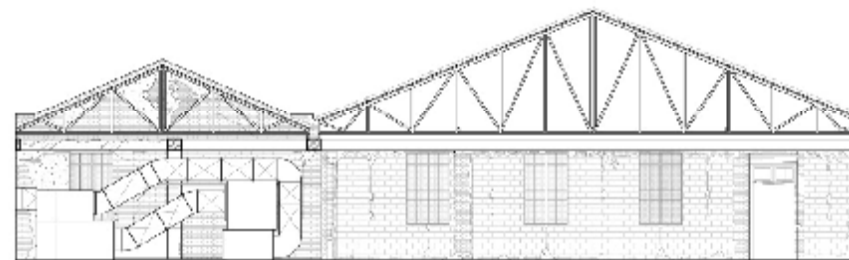
	ΡΕΜΠΤ
	ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΟ ΠΛΑΚΙΔΙΟ
	ΤΡΑΧΗΛ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΡΟΦΙΛΛΑΚΤΟ
	ΑΠΕΚΧΟΔΙΣΤΗΤΑΚΤΟ
	ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΠΡΟΦΙΛΛΑΚΤΟ
	ΠΡΟΦΙΛΛΑΚΤΟ ΧΡΩΜΙΣΤ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΡΟΦΙΛΛΑΚΤΟ
	ΑΣΒΕΣΤΟ ΠΛΑΚΙΔΙΟ
	ΕΠΕΜΕΤΩΣΤΗ ΤΟΙΧΟΜΑΤΟΣ ΣΑΚΥΤΑΚΤΟ
	ΣΚΙΝΟΛΟΙΜΗΤΑΚΤΟ
	ΤΡΑΧΗΛ

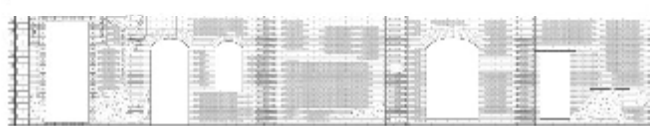
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΟΡΟΦΟΥ 2

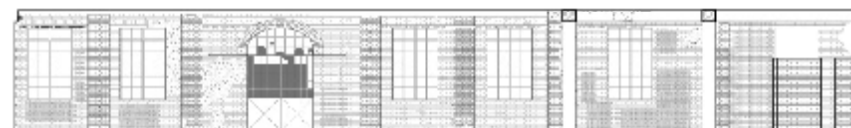
10000 κλίμα

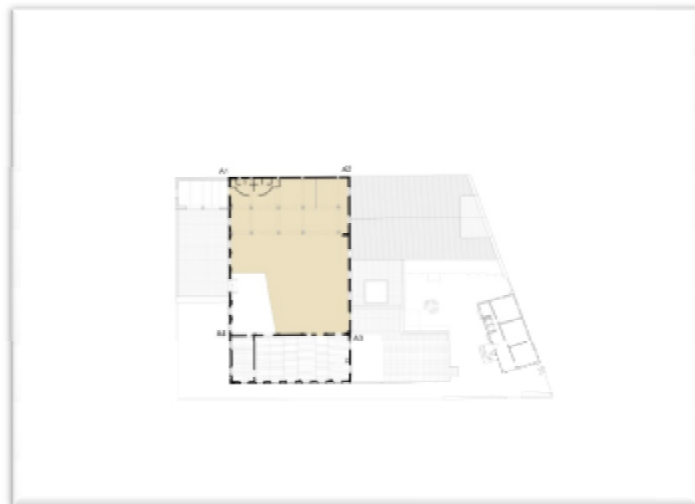
10000 κλίμα

10000 κλίμα

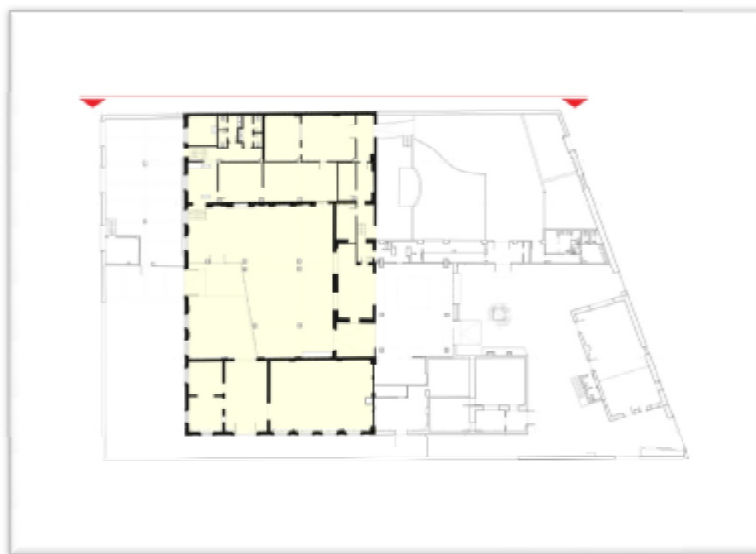
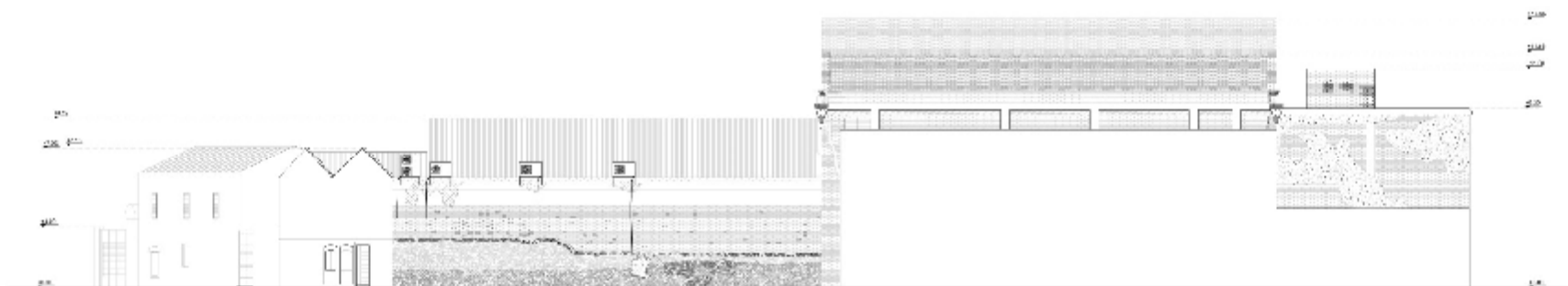

10000 κλίμα

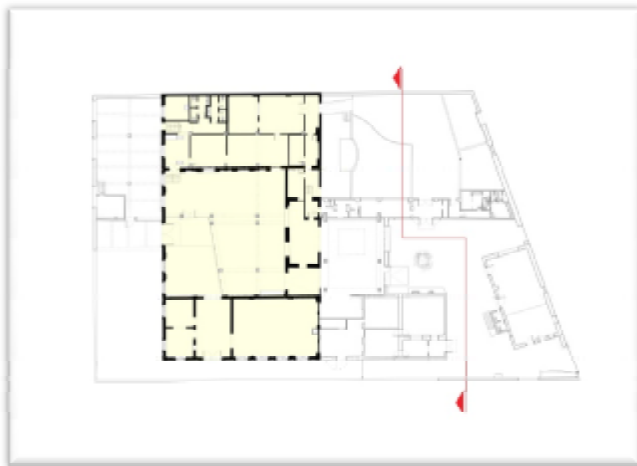
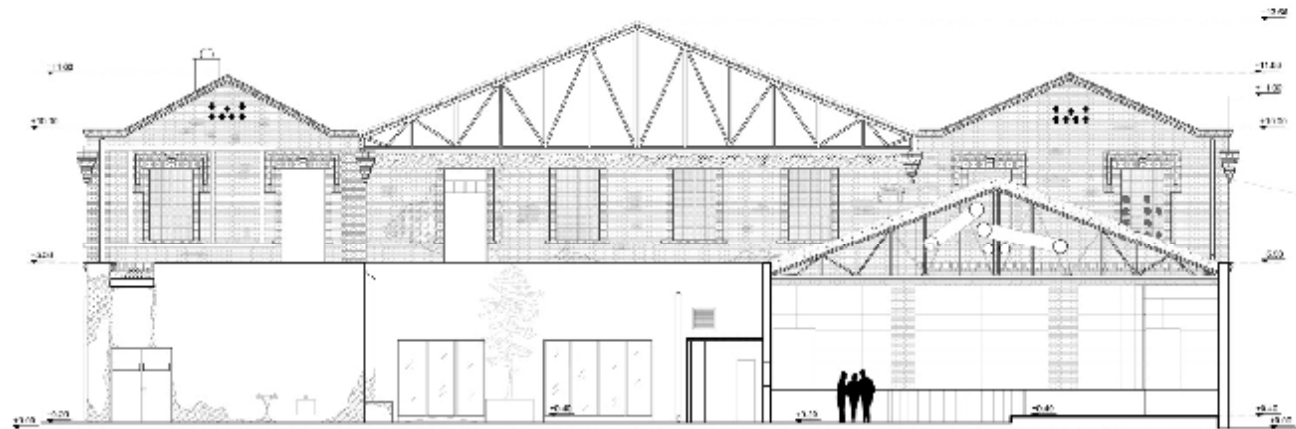
	ΚΟΝΚΡΕΤ
	ΚΑΛΩΝ ΠΛΑΤ. ΚΑΙ ΠΟΡΕΛ
	ΥΠΟΚΕΛ
	ΥΠΟΚΕΛΗ ΕΠΙ ΤΟΙΧΩΝ
	ΑΝΑΚΛΙΣΤΕΛΑ ΕΠΙ ΤΟΙΧΩΝ
	ΠΕΡΙΣΤΡΟΦ. ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ
	ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΡΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ
	ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΙΧΩΝ
	ΠΕΡΙΣΤΡΟΦ. ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΕΡΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ
	ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΠΥΛΩΝ
	ΠΥΛΩΝ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΟΨΗΣ

	BRICK
	CONCRETE
	STONE
	INSULATION
	PLASTER
	MASONRY
	BRICKWORK
	CONCRETE
	INSULATION
	PLASTER
	MASONRY
	BRICKWORK

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΒΟΡΕΙΑΣ ΟΨΟΤΟΜΗΣ

	ΚΟΝΚΡΕΤΟ
	ΕΞΤΕΡΙΝΗ ΤΡΑΧΥ ΠΕΣΙΛΗ
	ΤΡΑΧΥ
	ΑΠΟΚΛΙΝΕΙΟΤΗΤΑ ΚΑΜΑΤΟΣ
	ΑΡΑΒΕΣΟΠΡΟΣΩΠΙΑΣ
	ΚΑΜΑΤΟΠΡΟΣΩΠΙΑΣ
	ΤΡΑΧΥΣΤΕΣ ΟΡΟΦΙΑΣ
	ΚΟΝΚΡΕΤΟ-ΠΡΟΣΩΠΙΑΣ
	ΚΑΜΑΤΟΠΡΟΣΩΠΙΑΣ
	ΑΠΟΚΛΙΝΕΙΟΤΗΤΑ ΚΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΚΛΙΝΕΙΟΤΗΤΑ
	ΕΣΩΤΕΡΙΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 : ΠΡΟΤΑΣΗ

- **ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ**
- **ΚΑΤΟΨΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ**
- **ΟΨΗΣ**
- **ΤΟΜΕΣ**
- **ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΕΣ**
- **ΚΑΤΟΨΕΙΣ ΜΕ ΕΠΙΛΛΑ**
- **ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΑ**

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

Γενικές αρχές των επεμβάσεων

Κρίναμε σημαντικό μίας και το εν λόγω κτίριο αποτελεί πολιτισμικό στολίδι της Θεσσαλονίκης, να στεγάσει μια χρήση άρτια συνυφασμένη με αυτό. Έτσι λοιπόν αποφασίσαμε το νέο κτιριακό συγκρότημα του πρώην βυρσοδεψείου Νούσια, να στεγάσει την Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Στο χώρο του παλαιού Βυρσοδεψείου θα συγκεντρωθούν λειτουργίες που θα στηρίζουν την διάδοση των τεχνών όπως, εκθεσιακός χώρος της ιστορίας του κτιρίου και της περιοχής, εκθεσιακός χώρος που προσφέρεται για παρουσίαση εκθέσεων, γραφεία, αίθουσες ζωγραφικής και γλυπτικής, αίθουσες διδασκαλίας μουσικής καθώς και studio ηχογραφήσεων.

Με την νέα αυτή χρήση το κτίριο θα αποκτήσει μέρος της παλιάς αίγλης του, με την διαφορά πως σήμερα θα μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να το προσεγγίσει, να το γνωρίσει και να το θαυμάσει.

Καταλήξαμε στη χρήση αυτή έπειτα από συναντήσεις που πραγματοποιήσαμε με διαφόρους πολίτες της Θεσσαλονίκης, στις οποίες συζητήσαμε τόσο για την έλλειψη ύπαρξης τέτοιων χώρων, όσο και για την ανάγκη δημιουργίας ενός κέντρου πολιτισμού ως σημείο αναφοράς στα πολιτισμικά δρώμενα της πόλης. Θεωρούμε πως η χρήση αυτή θα αναβαθμίσει το κτίριο καθώς και την ίδια την περιοχή, παίζοντας σημαντικό ρόλο ως πόλος έλξης δρώμενων και εκδηλώσεων.

Η επιλογή της νέας αυτής χρήσης επομένως, έγινε στα πλαίσια της διατήρησης του ιστορικού αυτού κτίσματος με κατάλληλη διασκευή, και την επανένταξη του στη ζωή της πόλης με μία σύγχρονη χρήση.

Το κτίριο του παλιού βυρσοδεψείου Νούσια

Οι εξωτερικές όψεις (Νότια, Ανατολική και Δυτική) του διατηρητέου κτιρίου αποκαθίστανται πλήρως σύμφωνα με την παλαιότερη μορφή τους (πρώτη φάση 1907-1935) όπως επίσης και τα τμήματα εκείνα του ορόφου των ανατολικών και δυτικών κλιτών της Βόρειας όψης τα οποία δεν αλλοιώθηκαν δραματικά από το διάφορα προσκτίσματα. Όπως προέκυψε και από τη μελέτη της παθολογίας των όψεων το ισόγειο της Βόρειας όψης του παλιού βυρσοδεψείου είχε καταστραφεί σχεδόν ολόκληρο με αποτέλεσμα η ανακατασκευή του να γίνει καθαρά με βάση την τυπολογία του κτιρίου όπως αυτή μεταφράζεται στις υπόλοιπες όψεις του.

Εσωτερικά το κτίριο διαμορφώθηκε έτσι ώστε να εξυπηρετεί τη νέα του λειτουργία. Όλες οι επεμβάσεις που επιδιώκουμε, έχουν σαν στόχο να τονιστεί η τυπολογία του κτιρίου και να χρησιμοποιηθούν όλοι οι χώροι χωρίς την κατεδάφιση των παλιών τοίχων, Έτσι απομακρύνονται όλα τα οικοδομικά στοιχεία που κατασκευάστηκαν κατά τη διάρκεια της τέταρτης φάσης στο δυτικό και κεντρικό κλίτος (τοίχοι, χώροι υγιεινής και δάπεδα, στοιχεία από οπλισμένο σκυρόδεμα) και τονίζεται η ύπαρξη τριών κλιτών που οριοθετούνται μεταξύ τους στο ισόγειο .

Σύμφωνα με το κτιριολογικό πρόγραμμα της νέας χρήσης , η διάταξη των διαφόρων λειτουργιών έγινε έτσι ώστε να αξιοποιηθούν όλοι οι χώροι του κτιρίου και να δοθεί σε κάθε έναν η απαραίτητη βαρύτητα, ανάλογα με τα τετραγωνικά και τη θέση του.

Πιο συγκεκριμένα, το συνολικό εμβαδόν του κτιρίου είναι 1696 m² και κατανέμεται σε δύο επίπεδα, ισόγειο και όροφο. Στο επίπεδο του ισογείου χωρίζεται σε τρία κλίτη στα οποία χωροθετούνται, ομαδοποιημένες, παρεμφερείς μεταξύ τους λειτουργίες και στο επίπεδο του ορόφου δημιουργήθηκε μια πιο ανεξάρτητη κατοψη η οποία δεν μεταφράζει τα τρία κλίτη του κτιρίου .

Το κτίριο έχει τρεις εισόδους. Μια κεντρική στη βόρεια όψη, μια δευτερεύουσα στην ανατολική όψη και μια τρίτη στη νότια όψη, η οποία λειτουργεί περισσότερο ως έξοδος για την πρόσβαση στον υπαίθριο πίσω χώρο του οικοπέδου.

Όπως φαίνεται και από το αντίστοιχο σχέδιο κάτοψης, στα δυτικά του κεντρικού κλίτους του ισογείου, που είναι και το μεγαλύτερο σε εμβαδόν, έχουμε την κύρια είσοδο με προβλεπόμενο χώρο πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες που φιλοξενεί το κτίριο. Κάθετα στον ίδιο χώρο βρίσκονται ο ανελκυστήρας και το κλιμακοστάσιο που οδηγούν στον όροφο καθώς και η πόρτα της κεντρική εισόδου του κτιρίου η οποία τοποθετείται έκκεντρα στο ισόγειο του μεσαίου κλίτους. Στην προέκταση του χώρου της εισόδου, κάθετα της βόρειας όψης, βρίσκεται η γραμματεία τις στέγης γραμμάτων και τεχνών για λόγους εύκολης πρόσβασης και καλύτερου συντονισμού των υπόλοιπων λειτουργιών του ισογείου.

Μετά το χώρο της εισόδου και της υποδοχής περνάμε στο εσωτερικό του μεσαίου κλίτους όπου βρίσκεται ο εκθεσιακός χώρος. Διαχωριστικό των δύο αυτών τμημάτων του ισογείου αποτελούν οι παλιοί φέροντες τοίχοι του κτιρίου, τους οποίους και διατηρούμε με μικρές αλλαγές για την καλύτερη εξυπηρέτηση των λειτουργιών που φιλοξενούν.

Το δυτικό κλίτος του ισογείου στεγάζει την γραμματεία το κλιμακοστάσιο και τους χώρους υγιεινής. Το κεντρικό κλίτος χωρίζεται από το δυτικό, μέσο ενός φέροντα τοίχου από συμπαγείς οπτόπλινθους με δύο ανοίγματα. Στον όροφο το δυτικό κλίτος δεν διαχωρίζεται από το κεντρικό. Το κεντρικό κλίτος στο ισόγειο περιστοιχίζεται από φέρουσες τοιχοποιίες με συμπαγής οπτόπλινθους και έχει πρόσβαση και από τις τέσσερις πλευρές. Στα βόρεια του κεντρικού κλίτους τοποθετούμε την βασική είσοδο του κτιρίου όπου από εκεί ξεκινάει η μετάβαση στους χώρους. Στο κλίτος του ορόφου έχει δημιουργηθεί άνοιγμα στο δάπεδο του χώρου που καλύπτει τον εκθεσιακό χώρο για την οπτική επικοινωνία των δύο επιπέδων του κτιρίου μας. Η κάλυψη των χώρων στον όροφο γίνεται με μεταλλική στέγη μίας και η υφισταμένη κατάσταση αποτελεί μια ελαφριά σωστή κατασκευή. Δεν επιχειρούμε να ξαναχτίσουμε την μια στέγη ίδια με την παλιότερη αντίθετα επιλέγουμε να κρατήσουμε την μεταλλική κατασκευή που ήδη υφίσταστε.

Ο φέρων οργανισμός

Δεδομένου ότι η φέρουσα τοιχοποιία του παλιού βυρσοδεψείου Νούσια βρίσκεται σε καλή κατάσταση γίνεται προσπάθεια ενίσχυσης της στατικότητας του κτιρίου με μεταλλικά στοιχεία που περιβάλλουν την παλαιότερη τοιχοποιία προκειμένου να παραλάβουν εξ' ολοκλήρου τα φορτία των στεγών και των νέων κατασκευών (πάτωμα ορόφου, κλιμακοστάσιο, νέες τοιχοποιίες στο εσωτερικό των κλιτών κ.λπ.). Αφού λοιπόν, αφαιρέθηκαν όλα τα στοιχεία από

οπλισμένο σκυρόδεμα όπως αυτά αποτυπώνονται στα σχέδια της υπάρχουσας κατάστασης, προχωράμε στην κατασκευή πλήρους φέροντα οργανισμού, ανεξάρτητου της υφισταμένης κατασκευής, με παράλληλο στόχο την αντισεισμική προστασία του κτιρίου και την αντιστρεψιμότητα των νέων κατασκευών ώστε αυτές να μην <<πληγώνουν>> την υφισταμένη τοιχοποιία.

Το κέλυφος και τα υλικά του

Το εξωτερικό περίβλημα του κτιρίου στην πρόσοψη αποτελείται από την υφισταμένη πλινθοδομή στις όψεις όπου αυτή διασώθηκε και συντηρήθηκε και από την νεότερη που συμπληρώθηκε στα νέα τμήματα της βόρειας όψης και στα κατεδαφισμένα στη Νότια και Δυτική όψη.

Το μικρό κτίριο

Στο μικρό κτίριο που βρίσκεται κατά μήκος της βόρειας όψης και βλέπει στο δρόμο, στεγάζει την γραμματεία-γραφείο πληροφοριών, κυλικείο και χώρους υγιεινής στο ισόγειο, ενώ στον όροφο βρίσκονται γραφεία διοικήσεως, χώρους υγιεινής και μια αποθήκη.

Βιβλιοθήκη

Η κατασκευή μίας βιβλιοθήκης ήταν αναγκαία προκειμένου να ικανοποιηθούν όλες οι «απαιτήσεις» της νέας λειτουργίας. Ακολουθήσαμε μια ενιαία λογική όσον αφορά τον φέρων οργανισμό της πρότασης. Έτσι το κτίριο της βιβλιοθήκης αποτελείται από μεταλλικό φέρων οργανισμό ο οποίος στηρίζει μια μονόριχτη στέγη. Το υλικό πλήρωσης αποτελείται από εμφανή μπετό και στην όψη της τοποθετούνται μεγάλα ανοίγματα με σκοπό ο αναγνώστης της βιβλιοθήκης να μην χάνει την επαφή του με το υπόλοιπο κτίριο.

Το ζητούμενο για εμάς ήταν να δημιουργήσουμε μια αρχιτεκτονική που με την διαφορετικότητα των υλικών θα διευκολύνουμε τον επισκέπτη να ξεχωρίσει την ομορφιά του «παρελθόντος» με την αναγκαιότητα του «μέλλοντος».

Υπαίθριοι χώροι

Επιλέξαμε την δημιουργία ενός εξωτερικού χώρου ο οποίος να τονίζει την γεωμετρικότητα του κεντρικού μας κτιρίου. Σε αυτό συνέβαλε και ο κατάλληλος σχεδιασμός του εξωτερικού δαπέδου, το οποίο «ξεδιπλώνεται» σαν ένα χαλί που πάνω του έρχονται να «πατήσουν» η βιβλιοθήκη και το μικρό κτίριο..

Το υλικό που χρησιμοποιείται είναι εμφανές σκυρόδεμα με κάθετα μεταλλικά διπλά ταυ.

Τέλος, η μεγάλη έκταση του οικοπέδου κατά μήκος επιτρέπει την δημιουργία απαλών κλίσεων στο έδαφος για την καλύτερη κίνηση των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Περίφραξη

Στο οικόπεδο είχαν μείνει τμήματα της αρχικής του περίφραξης στη δυτική όψη και στην βόρεια όψη από το δρόμο. Τα τμήματα αυτά συντηρούνται, ενισχύονται στατικά και συμπληρώνονται με σκοπό η παλιά περίφραξη να τονιστεί ξανά τόσο η ίδια ως βασικό στοιχείο του οικοπέδου όσο και η σημασία της παραπέμποντας στην ιστορία του παλαιού βυρσοδεψείου.

Στη γωνία της ανατολικής με τη βόρεια όψη του οικοπέδου από το δρόμο έχουμε την κύρια είσοδο του κτιριακού μας συγκροτήματος. Η επιλογή του να παραμείνει η βασική είσοδος πρόσβασης στο οικόπεδο σε αυτό το σημείο βασίζεται στους εξής λόγους:

- α. Στο γεγονός ότι ο παλιός πεσσός της περίφραξης είναι ο μόνος που σώζεται σήμερα και βρίσκεται στο εν λόγω σημείο
- β. Από το σημείο αυτό είναι ορατά όλα τα κτίρια του οικοπέδου μας
- γ. Είναι άμεσα ορατή από το δρόμο καθώς είναι η πρώτη είσοδος που συναντά ο επισκέπτης πλησιάζοντας το κτιριακό μας συγκρότημα.

Δεδομένου ότι δεν υπήρχε αξιολογη περίφραξη στη νότια και ανατολική όψη, αυτή αντικαθίσταται από νέα.

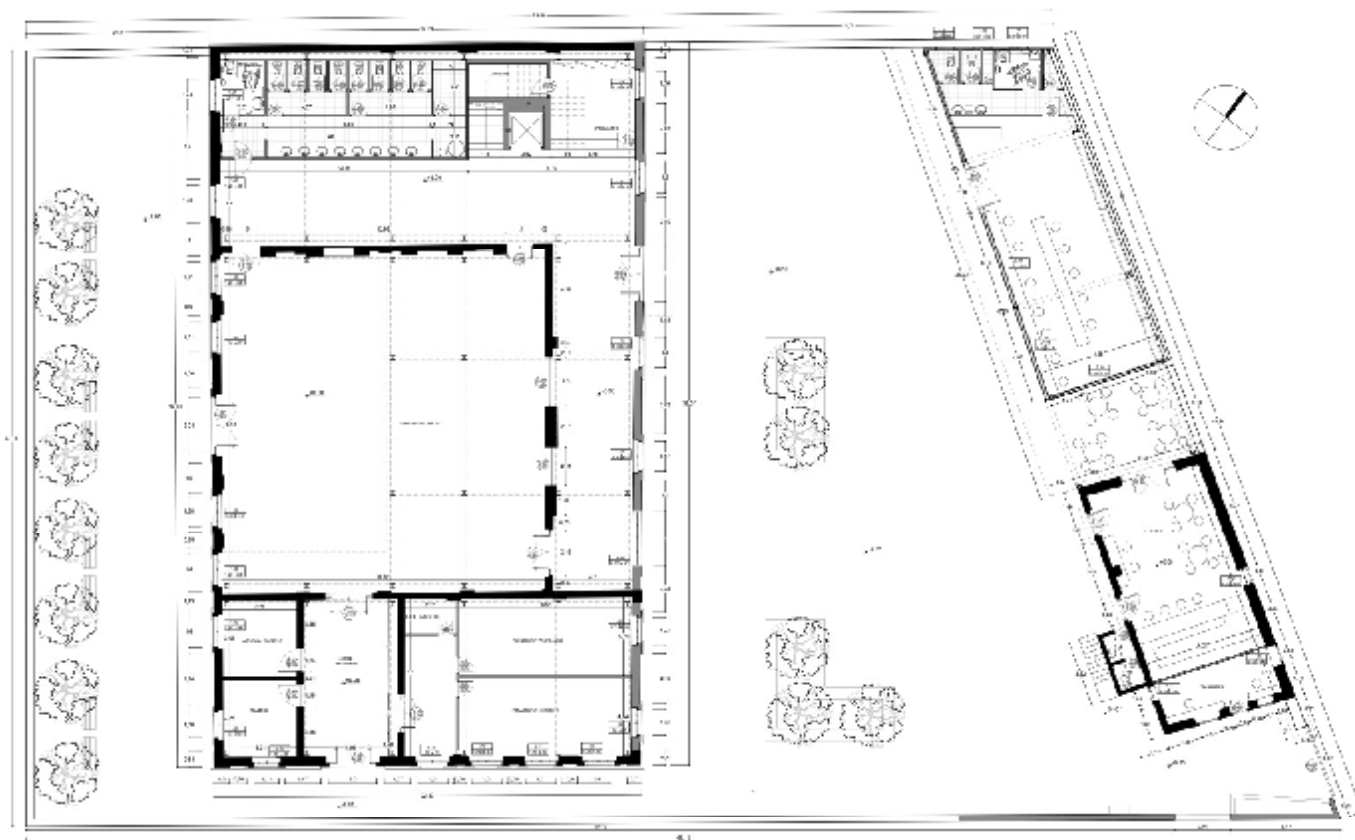
Ως υλικά κατασκευής χρησιμοποιούμε το τούβλα και το μέταλλο, σε αντίθεση νέο κτίριο της βιβλιοθήκης όπου χρησιμοποιούμε μέταλλο και σκυρόδεμα

Χρωματική οργάνωση

Μια από της βασικές αρχές που ακολουθήσαμε ήταν να παραμείνει εμφανής η πλινθοδομή των όψεων, τόσο στο παλιό κτίριο του βυρσοδεψείου και στο ισόγειο του κλικίου, όσο για το νέο κτίριο της βιβλιοθήκης αποφασίσαμε να τονίσουμε την διαφοροποίηση του από το γενικό σύνολο σαν ένα δυνατό στοιχείο που χαρακτηριστικά ξεχωρίζει το παλιό από το νέο.

Τα μεταλλικά κουφώματα των ανοιγμάτων σε όλα τα μέτωπα, έχουν βαφτεί με αντιοξειδωτικό γκρι - μεταλλικό χρώμα για την προστασία τους από τη φθορά.

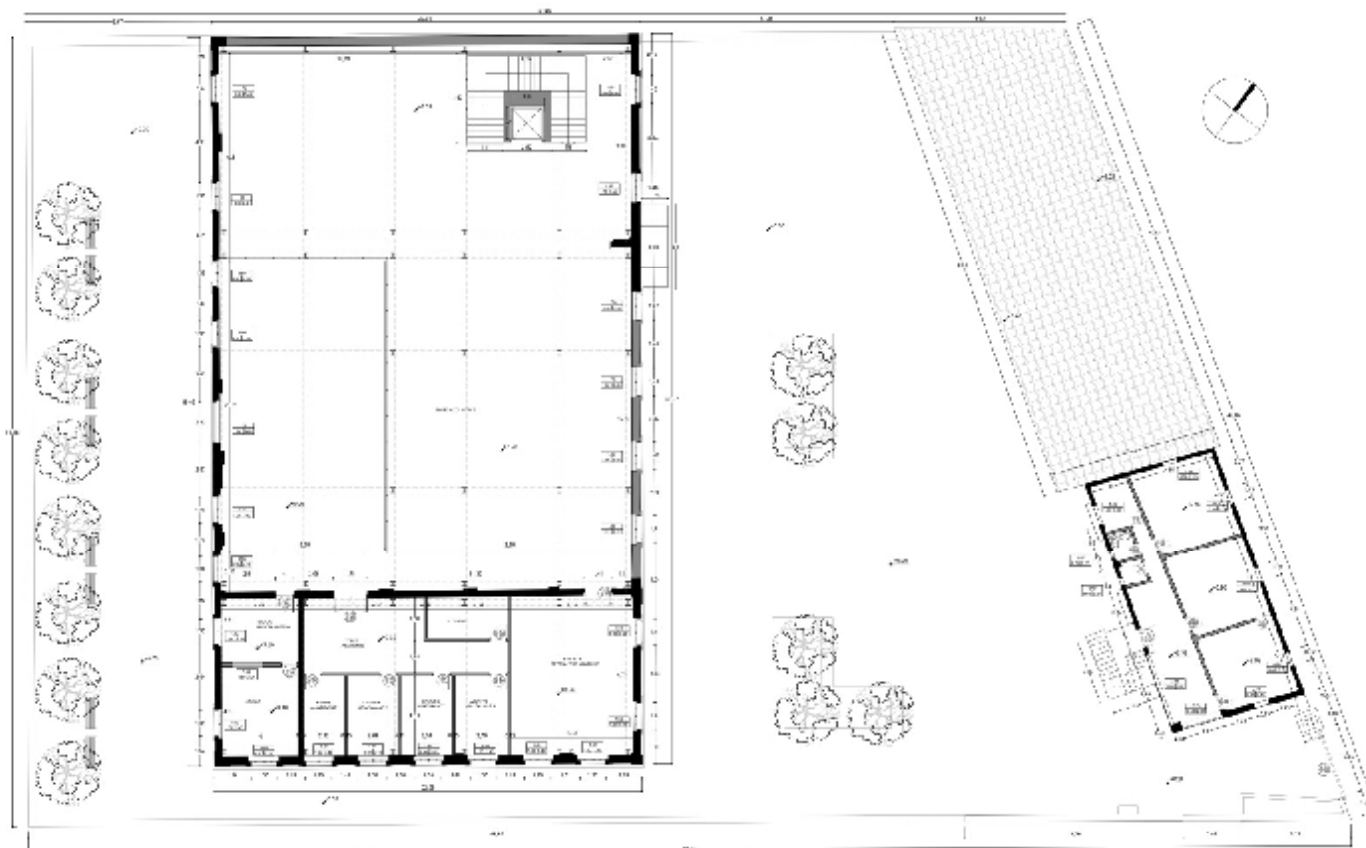
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΠΡΟΤΑΣΗΣ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

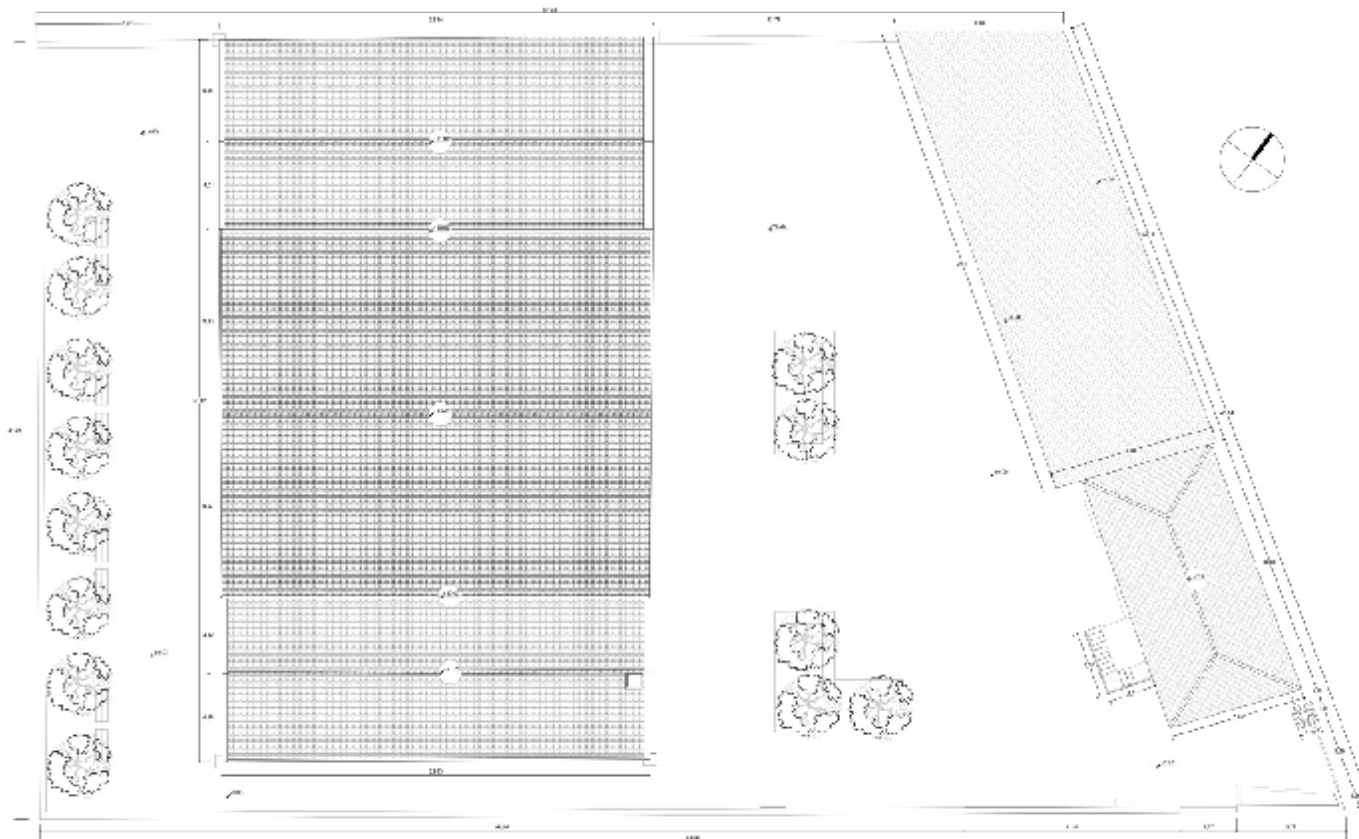
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:100

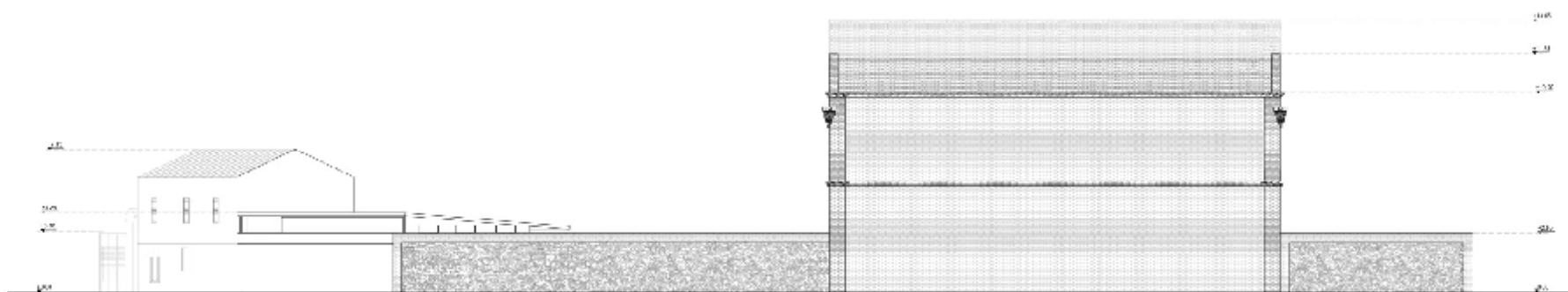
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

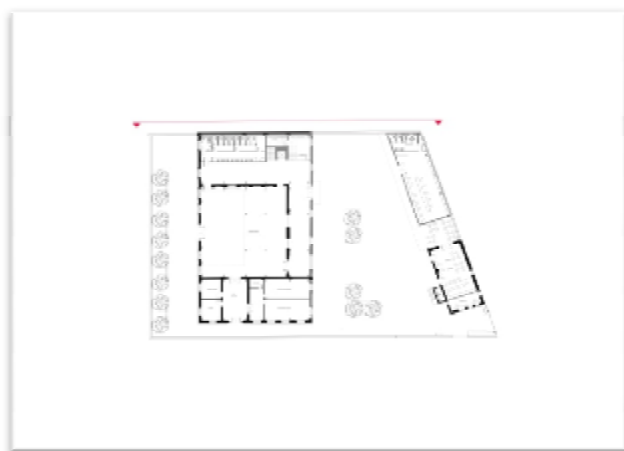
ΚΛΙΜΑΚΑ 1.125

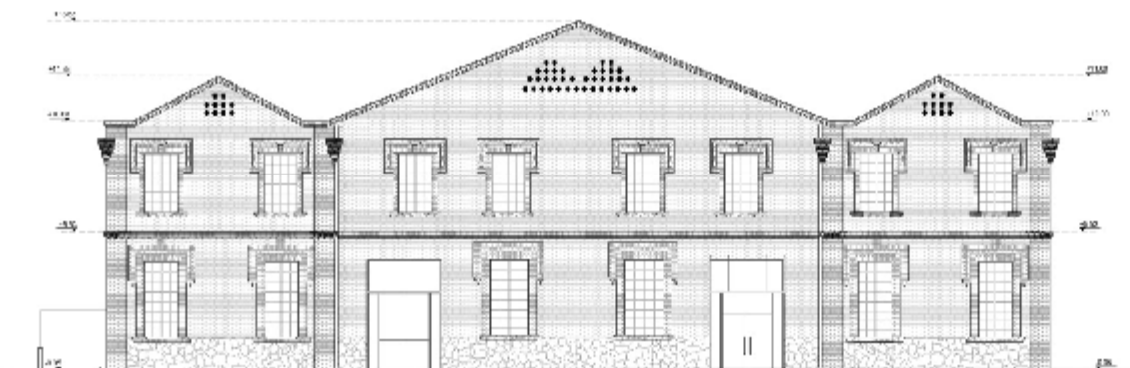
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

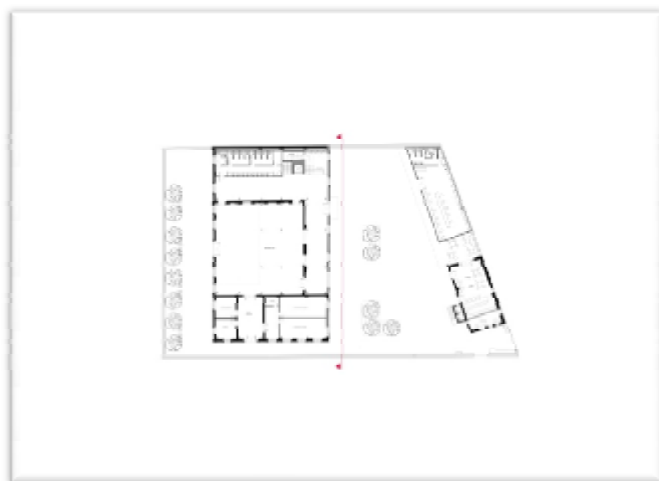
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

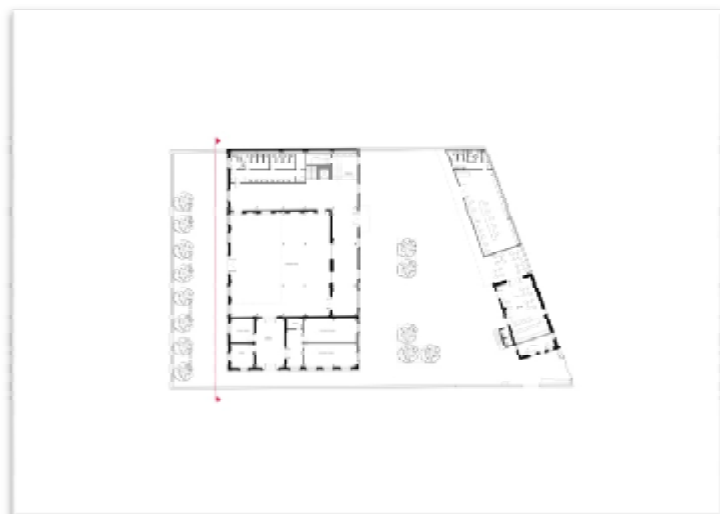
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:125

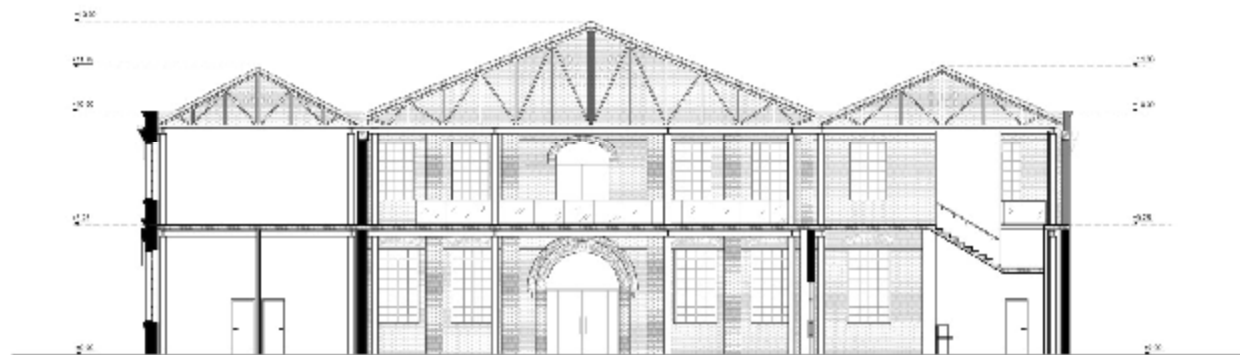
NOTIA ΟΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ 1:125

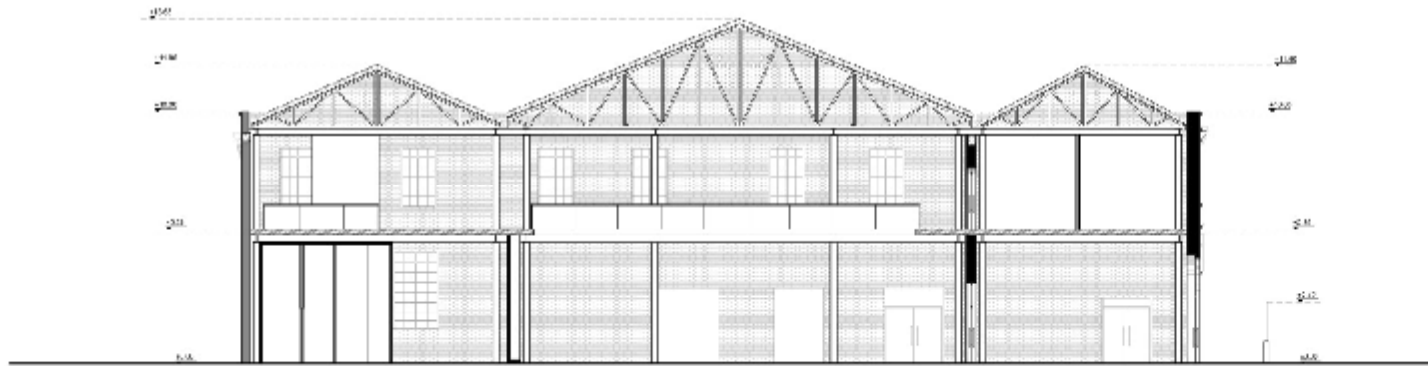
TOMH A-A

KAIIMAKA 1:125

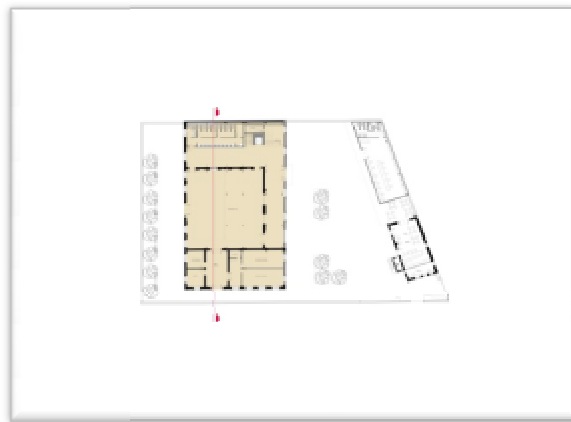

TOMH B-B

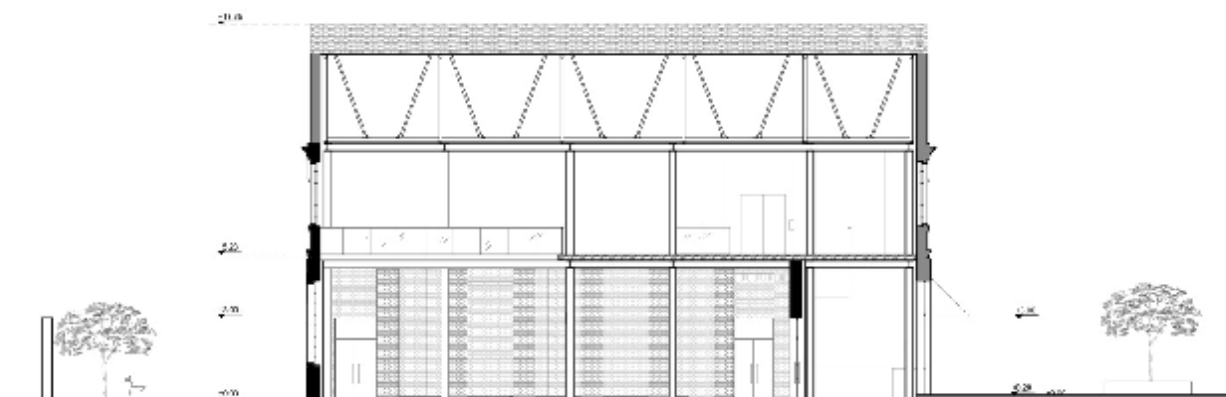

TOMH B-'B

KAIMAKA 1:125

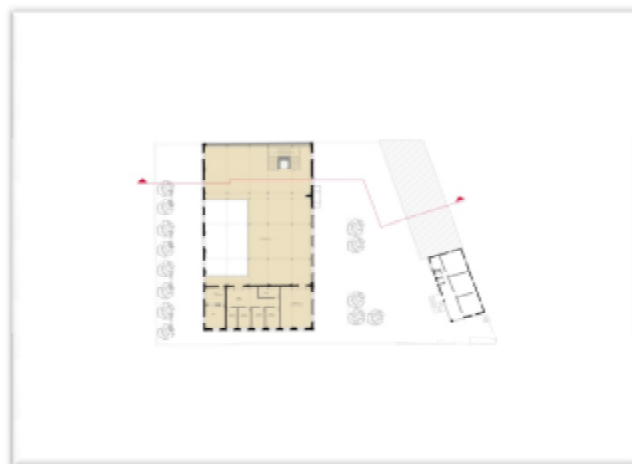
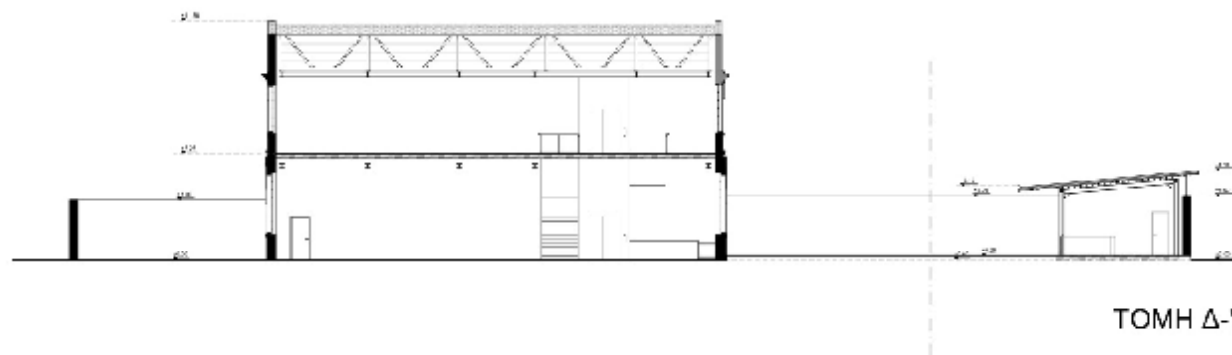
ΤΟΜΗ Γ-Γ

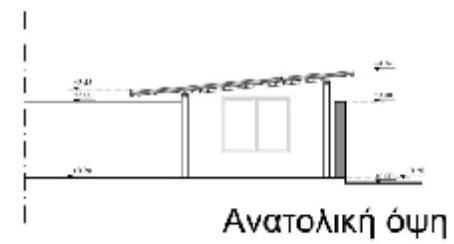
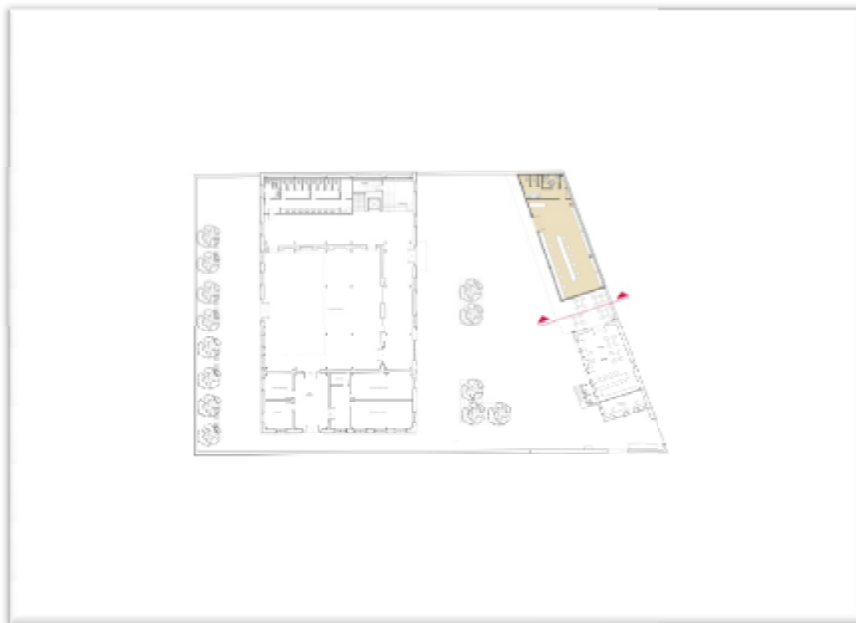
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:125

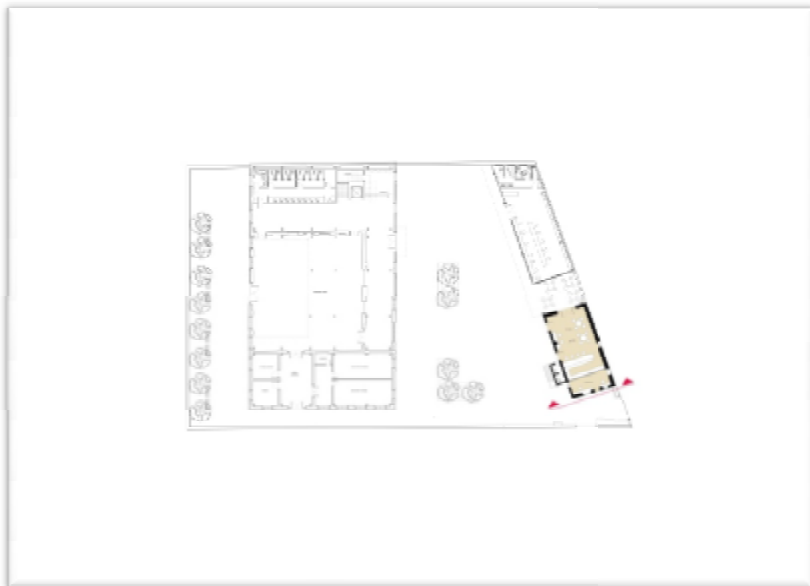
TOMH Δ-Δ

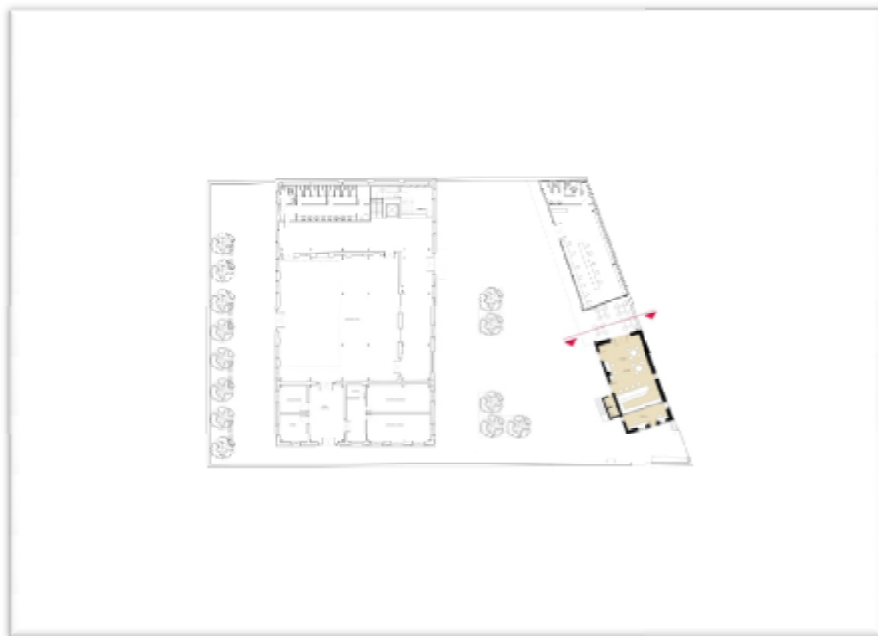
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗΣ

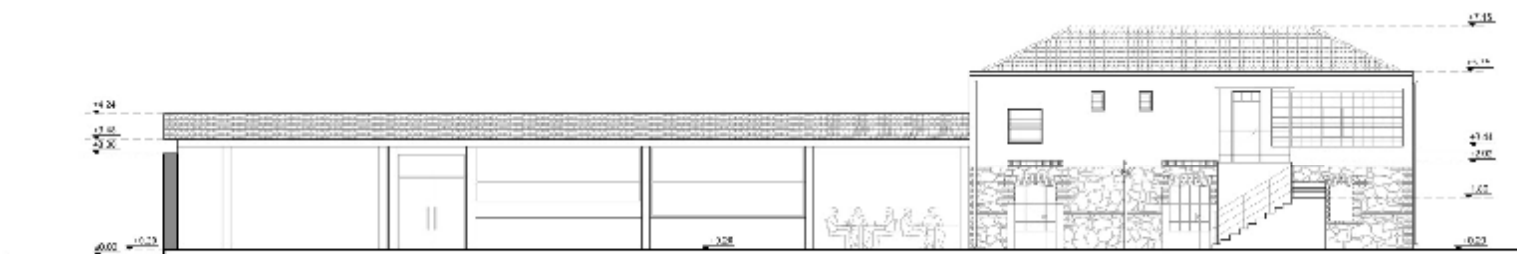
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

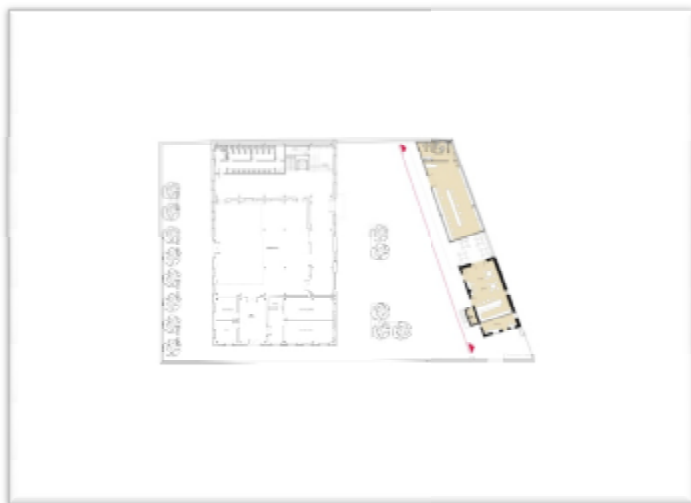
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ ΚΤΙΡΙΟΥ Β-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

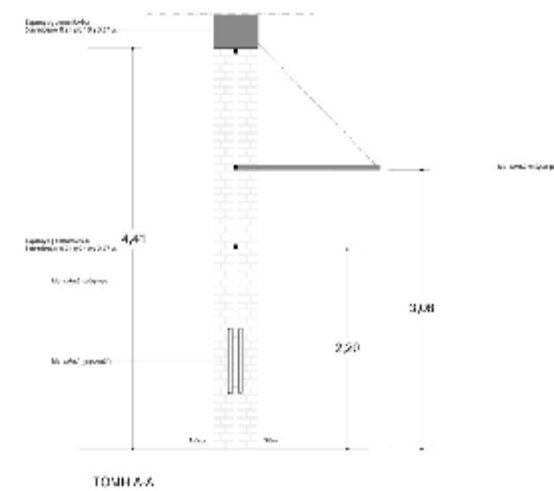
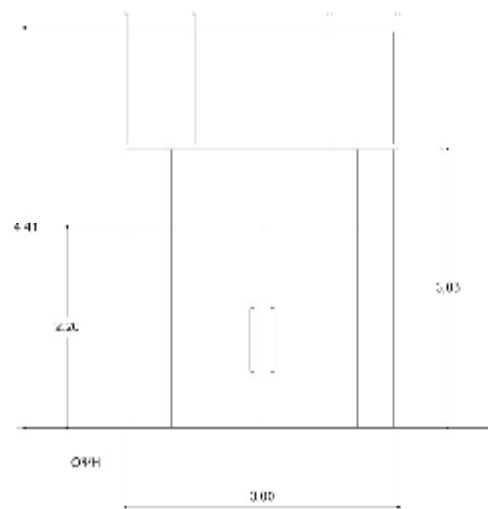
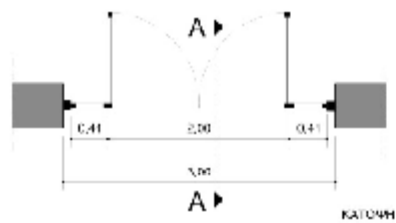

Νότια όψη

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΕΣ

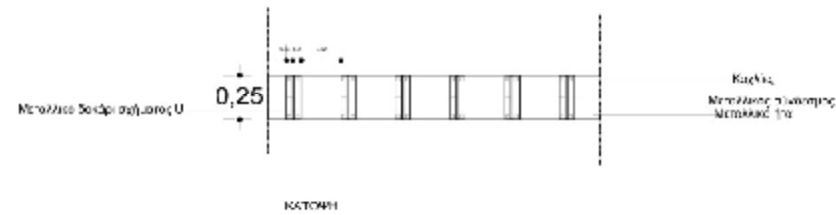
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 1

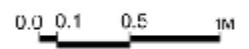
ΚΑΜΜΑ 1:20

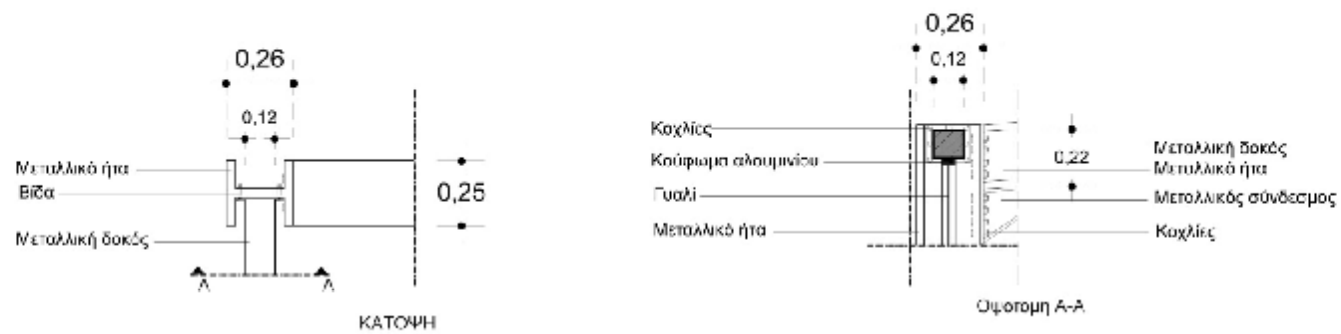
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 2

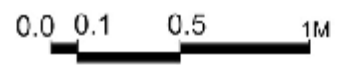
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

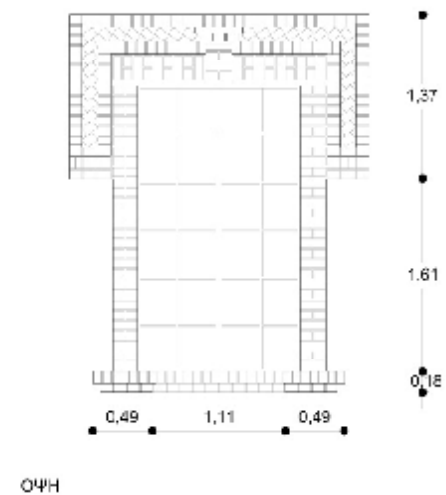
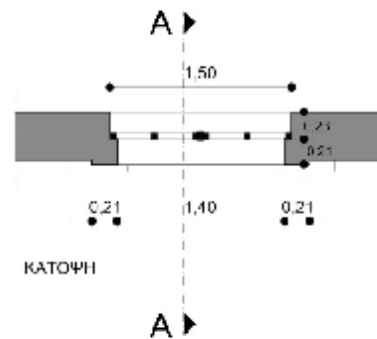
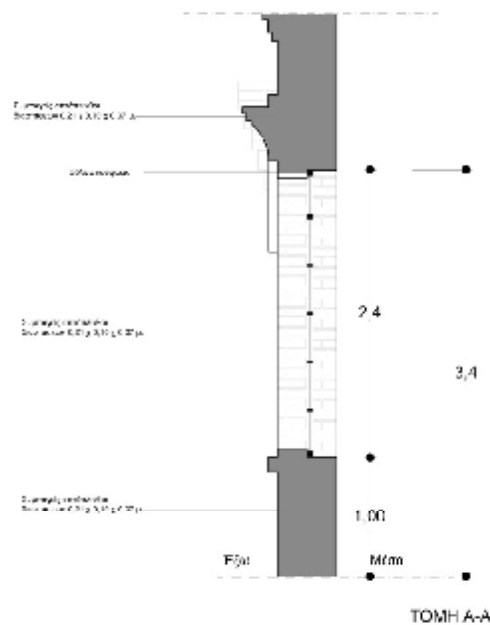
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 3

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

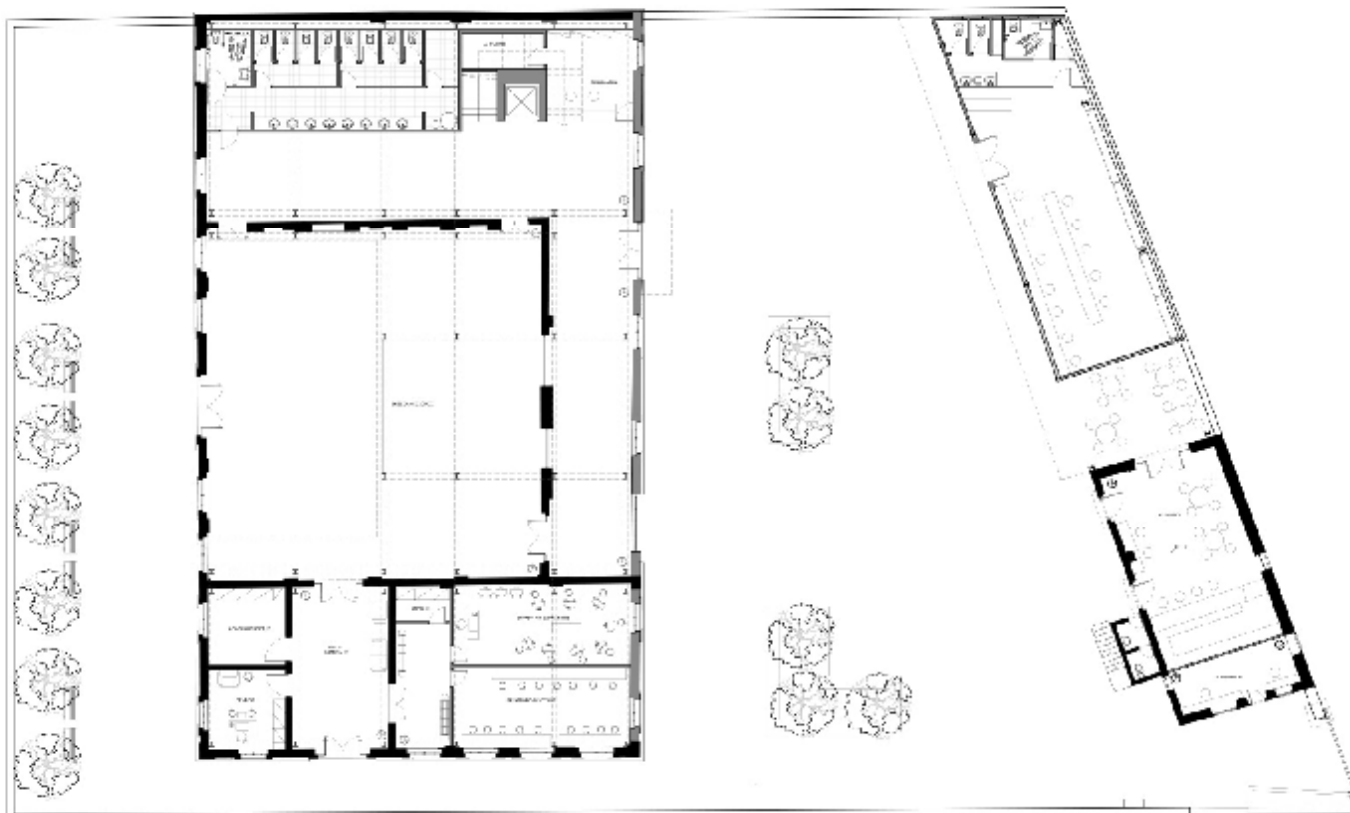
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ 4

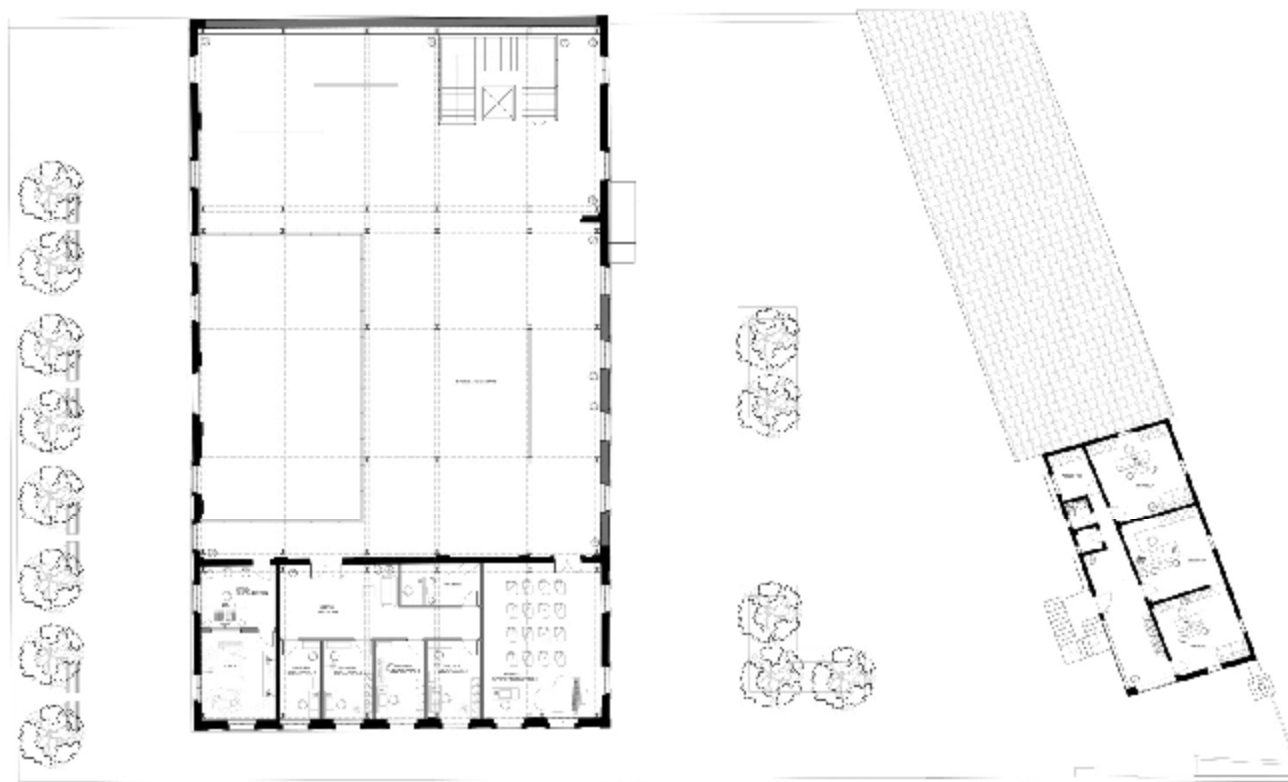
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:25

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ ΜΕ ΕΠΠΛΑ

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ ΜΕ ΕΠΙΠΛΑ

ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΑ

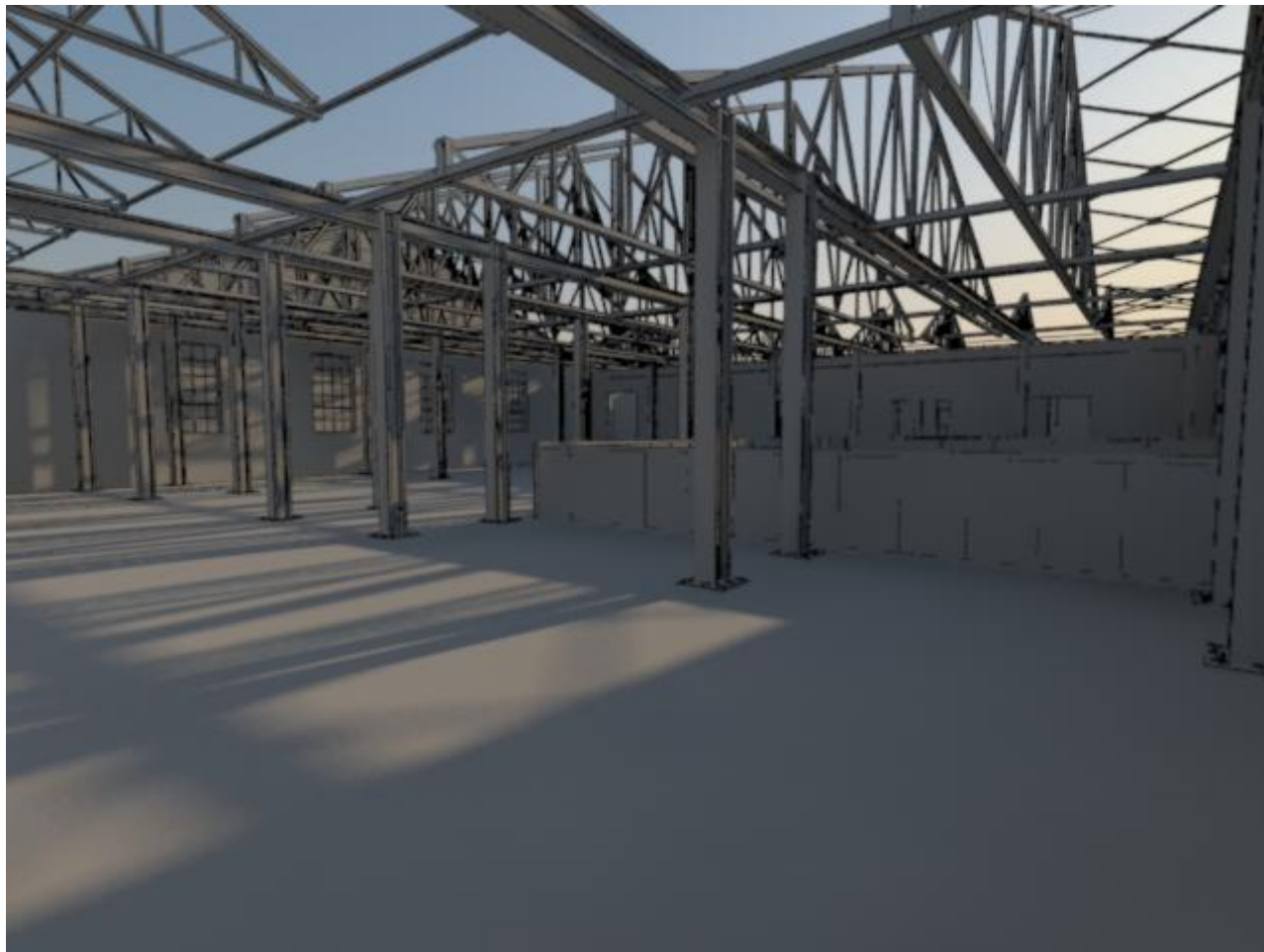

ΠΡΟΣΧΕΔΙΑ (ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΑ)

ΠΡΟΣΘΕΤΑ:

Η ΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΝΙΖΗΝΥ ΤΑΓΙΛ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ Ιούλιος, 2003, Nizhny Tagil, Ρωσία

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Η ΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΝΙΖΗΝΥ ΤΑΓΙΛ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Ιούλιος, 2003, Nizhny Tagil, Ρωσία

Το TICCIH είναι η παγκόσμια οργάνωση που αντιπροσωπεύει τη βιομηχανική κληρονομιά και είναι ειδικός σύμβουλος του ICOMOS σε θέματα βιομηχανικής κληρονομιάς. Αυτή η χάρτα δημοσιεύθηκε από το TICCIH και θα χρησιμοποιηθεί στο ICOMOS για τον έλεγχο και για την τελική έγκριση της UNESCO.

Προοίμιο

Οι πρώτες παρόμοιες της πρότασης τεχνικά εφόσον και τις αρχαιολογικές μετρήσεις για τις θερμάδες, αλλαγές των τρόπων με τους οποίους οι άνθρωποι κατασκευάζουν αντικείμενα και η σημασία της διατήρησης και της μελέτης των μνημείων για αυτές τις αλλαγές είναι αναμφισβητούμενη.

Από τον Μεσαίωνα, οι κοινωνίες της Ευρώπης στη χρήση της ενέργειας και στο εμπόριο και τις συναλλαγές εδράζοντο σε μια αλλαγή προς το τέλος του 18^{ου} αιώνα, τους ρυθμούς όσο και κοινή μεταξύ της Νεοελληνικής και της Χρυσής Εποχής, με εφευρέσεις στις κατασκευές, μηχανές και οικονομικές συνθήκες, τη μηχανοκίνητη, εργατικά εργαλεία και ρυθμίζοντας ώστε να αποκτήσει επανάσταση. Η Βιομηχανική Επανάσταση ήταν η απελευθέρωση τεχνικών μηχανισμών που επιτάχισε ένα παρόμοιο ημίση του αιώνα του πληθυσμού καθώς και όλες τις άλλες μορφές ζωής και είναι η μια και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Το υλικό κληρονομιά αυτών των ρυθμών αλλαγών έχουν παρόμοια ανθρώπινη αξία και η αποκλειστική της μελέτης και της διατήρησης αυτών των καταλοίπων πρέπει να ενισχυθεί.

Κατά συνέπεια, οι εκπρόσωποι του οργανισμού για τη διάσωση 2002 του TICCIH στη Λωδία, εκτίμησαν να βελτιστοποιήσει σε τα κτίρια και οι κατασκευές που

δημιουργήθηκαν για βιομηχανικές δραστηριότητες, οι διαδικασίες και τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν μόνο στις κατασκευές αυτές και οι πόλεις και τα τοπία στα οποία βρίσκονται, μαζί με όλα, τις άλλες υλικές και άυλες κληρονομίες τους, έχουν θεμελιώδη σημασία. Πρέπει να μελετηθούν, η ιστορία τους να διασωθεί, το νόημα και η σημασία τους πρέπει να αρχίσουν και να καθίστανται σαφή, να είναι, και πρέπει να καταστούν να πιο σημαντικά και χαρακτηριστικά περιβάλλοντα, να προστατευτούν και να διατηρηθούν σύμφωνα με το πνεύμα της Χάρτας της Βενετίας, προς χρήση και όφελος του σήμερα και του αύριο.

1. Ο σκοπός της βιομηχανικής κληρονομιάς

Η βιομηχανική κληρονομιά είναι τα κτίρια του βιομηχανικού πολιτισμού που έχουν ιστορική, τεχνολογική, κοινωνική, αρχαιολογική ή επιστημονική αξία. Αυτά τα κτίρια κατασκευάζονται από κάρμα και μηχανήματα, εργαλεία, υλικά και εργαλεία, μολύβια, χάρτες μεταφοράς και διάταξη, σχέδια σχέδια και κατασκευές, τόμοι ολοκληρωμένων, μονογράμματα και δημοσιεύματα ετήσια, μολύβια, με όλα ή με μερικά από αυτά, καθώς και χάρτες και χρησιμοποιούνται για κοινωνικές δραστηριότητες σχετικά με τη βιομηχανία, όπως η αγωγή, η έρευνα, η δημοσίευση ή έκδοση και η εκπαίδευση.

Η βιομηχανική αρχιτεκτονική είναι μια διασημότητα μέθοδος μέληση όλων των μορφών, υλικών και άυλων, των τεχνικών, των τεχνολογικών, της εφαρμοσμένης και των κατασκευών των ανθρώπων εισαγωγή και των φυσικών και ανθρωπίνων τους που δημιουργήθηκαν για ή από τη βιομηχανική δραστηριότητα. Χρησιμοποιώντας αυτές τις μεθόδους έρευνας που είναι οι πιο κατάλληλες για να διασωθούν την κατάσταση του βιομηχανικού περιβάλλοντος και κληρονομιάς.

Η τεχνική πρόοδος που σχετίζεται τα κτίρια ενδοχώρα εκκλίνονται από την αρχή της βιομηχανικής Επανάστασης, στο δεύτερο ήμισυ του 18^{ου} αιώνα, έως σήμερα, των συνεχών εξελίξεων οι πρώτες προ-βιομηχανικές και προ-βιομηχανικές ρίζες της Ευρώπης, καθώς και τη μελέτη της ιστορίας και των τεχνικών εργασιών που αναπτύχθηκαν στην ιστορία της τεχνολογίας.

2. Οι αξίες της βιομηχανικής κληρονομιάς

α. Η βιομηχανική κληρονομιά είναι τα κτίρια δημιουργήθηκαν από εδών και συνεχίζουν να έχουν υψηλότερη σημασία. Τα έντονα χαρακτηριστικά της βιομηχανικής κληρονομιάς βασίζονται στην οικονομική αξία αυτών των κτηρίων και όχι στην ιδιαιτερότητα απομονωμένων χώρων.

β. Η βιομηχανική κληρονομιά έχει κοινωνική αξία ως ημίση των καταλοίπων της καθημερινής ζωής που επιβιώνουν σήμερα και γίνονται και με αυτή την ιδιότητα, προσδίδει μια σημαντική αίσθηση ταυτότητας. Έχει τεχνολογική και επιστημονική αξία στην ιστορία της μετακίνησης της μηχανικής των κατασκευών και μπορεί να έχει και σημαντική εκπαιδευτική αξία για την κατανόηση της αρχαιολογικής της μελέτης και του σχεδιασμού.

γ. Αυτές οι αξίες είναι συχνά στενά δεσμευμένες και οι, που απαιτούνται, να τη μηχανοκίνητη και να υλικά, στο βιομηχανικό τοπίο, στα εργατικά εργαλεία και άλλες και είναι ίση της βιομηχανίας που αναπτύχθηκε στις ανθρώπινες κοινωνίες και στα έθνη.

δ. Η επανάσταση, οι πόλεις, την επιβίωση συγκεκριμένων διαδικασιών, την τεχνολογία των πόρων και τοπίων, προσδίδει ιδιαίτερη αξία και πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά. Τα πρώτα ή πρωτογενή περιβάλλοντα έχουν ιδιαίτερη αξία.

3. Η σημασία της καταστολής, της καταγραφή και της μελέτης

α. Κάθε παρόμοια πρέπει να αποδοθεί να καταγραφεί και να αποδοθεί στο βιομηχανικό κληρονομιά που θέλει να διατηρηθεί για τις επόμενες γενιές.

ε. Η απόδοση της προσαρμογής και χρήσης των βιομηχανικών κερών αποτελεί την άσκηση άσκησης ενεργησίας και συμβάλλει στην άσκηση ανάπτυξης. Η βιομηχανική κληρονομιά μπορεί να αλλάξει σημαντικά μόνο με την οικονομική αναδιοργάνωση κερμάτων από εθνικούς ή υπεράκτιους. Η συνέχισή της είναι εξαιρετικά η διασφάλιση μπορεί να παρέχει φυσική και πολιτιστική και κοινωνική και οικονομική της σημασία εξισώνου μεκράσεων των αποδόσεων.

στ. Οι παραβίσεις πρέπει να είναι αναπόφευκτες και να έχουν ελάχιστες επιπτώσεις. Οποιαδήποτε αναπόφευκτη αλλαγή πρέπει να εκτιμούνται και να περιλαμβάνονται στην παροχή κερμάτων και να καθορίζονται με ασφαλή. Πολλές βιομηχανικές δραστηριότητες με "κετίνα" που είναι αναπόφευκτο τμήμα της οικονομίας, και αναδιοργανώνονται και είναι.

ζ. Η ανακατασκευή ή η επιστροφή σε μια προηγμένη κατάσταση που συμβαίνει να είναι γρήγορη πρέπει να διατηρείται μια παραβίαση που γίνεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και η οποία είναι κατάλληλη μόνο πρόσωπο ορισμένα που αναπόφευκτο από χάρη ή σε περίπτωση βίαιης ανακατασκευής ενός από το φυσικό οικονομικό είναι.

η. Οι ασφάλειες δείχνονται και ενθαρρύνονται να αλλάξουν παλιές ή υποχρεωτικές βιομηχανικές δραστηριότητες, είναι ένα σημαντικό μέρος, αλλά, στο οποίο η απόδοση μπορεί να είναι αναπροσαρμόσιμη. Πρέπει να καταγραφούν προσεκτικά και να μεταβληθούν στις επόμενες γενιές.

θ. Η διατήρηση των κερμάτων, των αρχών των αρχαίων, που κατασκευασμένα υφάρων καθώς και διατήρηση των βιομηχανικών κερμάτων και είναι να διατηρούνται.

6. Εκπαίδευση και κατάρτιση

α. Η εκπαιδευτική ανακατασκευή σε μεσοδυναμίες, βιομηχανικές και ιστορικές αρχές της βιομηχανικής κληρονομιάς πρέπει να δίδονται σε τεχνικά και πανεπιστήμια στην χώρα.

β. Ειδικά εκπαιδευτικά υλικά σχετικά με το βιομηχανικό περιβάλλον και την κληρονομιά του πρέπει να παρέχεται από και για τους σπουδαστές στο επίπεδο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

7. Προστασία και εφαρμογή

α. Το δημόσιο ενδιαφέρον και η στήριξη για τη βιομηχανική κληρονομιά και η επίτησή της αξίας της είναι ο ασφαλέστερος τρόπος διατήρησής της. Οι δημόσιες αρχές πρέπει να εφιστούν ενεργά τον νόημα και την αξία των βιομηχανικών χώρων μέσω δημοσιεύσεων, εκδόσεων της επιτήρησης, και διατήρησης σε άλλους μέσων επικοινωνίας, παρέχοντας μέγιστη απόδοση στους σημερινούς χώρους και προώθηση των τεχνικών σε βιομηχανικές αρχές.

β. Ειδικά βιομηχανικά και τεχνικά μνημεία και διατηρητέα βιομηχανικοί χώροι είναι σημαντικά μέσα προστασίας και εφαρμογής της βιομηχανικής κληρονομιάς.

γ. Οι περιφερειακοί και οι δημόσιοι δρόμοι της βιομηχανικής κληρονομιάς μπορούν να προσέχουν τη διατήρηση κληρονομιάς της βιομηχανικής κληρονομιάς, και να μεταβληθεί, εκτός, μετωπιαίας των αρχαίων και μπορεί να προσάξουν.

Eusebi Casanelles

Πρόεδρος του TICCIH

Eugene Logunov

ΧΗ Διεύθυνση Συντήρησης του TICCIH

El Museo de Arte de Lima está en un espacio de un 25% en el Museo TICCIH en el centro de Lima, Perú, Argentina, en el Museo de Arte de Lima.

The Claret Institute is the first of TICCIH, E. Logunov, Co. de la Universidad Nacional de Lima.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ε. Βαρέλλα, Εικόνες από την βιομηχανική Θεσσαλονίκη του χτες, Δήμος Θεσσαλονίκης, Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης.

Π.Ι. Γεωργιάδης, Ενθύμιο για τα 2.300 χρόνια της πόλης. Η Βιομηχανική υποδομή στην παλιά Θεσσαλονίκη, εκδ. «ΕΘΥΛ Ελλάς Ανώνυμος χημική εταιρεία» Θεσσαλονίκη 1985.

Β. Δημητριάδης, Η Θεσσαλονίκη της παρακμής. Η ελληνική κοινότητα της Θεσσαλονίκης κατά τη δεκαετία του 1830 με βάση ένα Οθωμανικό κατάστιχο απογραφής του πληθυσμού, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 1997.

Α. Καραδήμου-Γερόλυπου, Καταβολές και εξέλιξη της νεώτερης ελληνικής πόλης, Πόλεις και Πολεοδομία του ελληνικού κράτους ως το 1940. Διδακτικές σημειώσεις του μαθήματος 20501; Ιστορία της πόλης και της πολεοδομίας του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΑΠΘ, εκδ. Υπηρεσίας Δημοσιευμάτων ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη 2003.

Α. Καραδήμου-Γερόλυπου, Μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Θεσσαλονίκη και Βορειοελλαδικές πόλεις στο τέλος του 19ου αιώνα, εκδ. University Studio Press, δεύτερη έκδοση, Θεσσαλονίκη 2004.

Β. Κολώνας, Ο. Τραγανού - Δεληγιάννη, Αρχές της βιομηχανίας στη Θεσσαλονίκη 1870-1912, Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης, κατάλογος έκθεσης, Θεσσαλονίκη 1987.

Β. Κολώνας, Ο. Τραγανού - Δεληγιάννη, Θεσσαλονίκη 1912-1940, βιομηχανία και πόλη, Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης, Θεσσαλονίκη 1989.

Ν. Κούκης, Βυρσοδεψεία Θεσσαλονίκης, Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης, Δήμος Θεσσαλονίκης 1993.

Δ. Κρανιώτης, Χ. Σαχανά, Τεχνική Έκθεση για τα βυρσοδεψεία Γ. Χαραλαμπίδη-Διαρρύθμιση Τμήματος σε χώρο Μουσικής και Εικαστικών, Οκτώβριος 1994.

Ι. Μέγας, Μ. Ανδριωτάκης, Θεσσαλονίκη 1896. Η χρονιά των Ολυμπιακών Αγώνων, Δήμος Θεσσαλονίκης, Αντιδημαρχία Πολιτισμού, εκδ. Ζήτρος, Θεσσαλονίκη 2004.

Ο. Τραγανού - Δεληγιάννη, "Τα βυρσοδεψεία στη Θεσσαλονίκη κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα" πρακτικά συνεδρίου με θέμα: "Η βυρσοδεψεία στην Ελλάδα", Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων-Φιλοσοφική Σχολή, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, Τομέας Λαογραφίας, 5-7 Οκτωβρίου 2001.

Κ. Ποιμενίδης, Η βιομηχανική κίνησης της Θεσσαλονίκης και της περιφέρειας της κατά το 1928, εκδ. Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης.

A. Accocella, L' Architettura del mattone. Faccia a vista, εκδ. Laterservice 1989. Il manuale del mattone faccia a vista, εκδ. Laterservice 2000.

Περιοδικά

Ε Βαρελλα, "Εμπορία και κατεργασία δερμάτων στη Θεσσαλονίκη του μεσοπολέμου :Το βυρσοδεψείο Θ. Μπενη" περιοδικό Θεσσαλονικέων Πόλις, τεύχος 2, 1997.

Ο- Τραγανού -Δεληγιάννη, "Τα ιστορικά βυρσοδεψεία της Θεσσαλονίκης (19ος - 20ος αιώνας)", άρθρο στη μηνιαία εφημερίδα των βυρσοδεψών "Νέο δέρμα", Φεβρουάριος 2003.

Δοχεία

Φάκελος "Μακεδονική Βυρσοδεψία" από Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας (Ι.Α.Μ.):

A.B.E. (αριθμός βιβλίου εισαγωγής): 482

A.E.E.:(αριθμός ειδικού ευρετηρίου):Διοικ./211-01.

(Παράδοση στο Ι.Α.Μ. από την κ. Ο. Τραγανού - Δεληγιάννη. Η καταγραφή των φακέλων των βυρσοδεψείων έγινε από το μητρώο της Διεύθυνσης Βιομηχανίας Ν. Θεσσαλονίκης).

Διεύθυνση Βιομηχανίας Θεσσαλονίκης [Φάκελος Γ. Χαραλαμπίδη 1953]